

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. července 2024 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Miroslava Rákosníka a Ing. Hany Routové a Petra Dvořáka, takto:

1. **P. S.**, narozený dne xxx v xxx xxx xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx xxx xxx xxx, s adresou pro účely doručování xxx xxx, xxx xxx xxx xxx,
2. **Ing. J. L.**, narozený dne xxx v xxx xxx xxx, trvale bytem a s adresou pro doručování xxx xxx, xxx xxx - xxx, t.č. ve výkonu vazby Věznice xxx xxx,

jsou vinni, že

1. obžalovaný **P. S.**,
jako xxx xxx v obchodní společnosti HxxxS Txxch, a. s., IČ: xxx, se sídlem xxx xxx xxx, xxx xxx, xxx, dále také jen „HxxxS Txxxch“, s úmyslem vylákat a neoprávněně získat peněžní prostředky, dne **23. 3. 2011** podepsal a podal za společnost HxxxS Txxxch u společnosti Mxxx xxxo, IČ: xxx, dále také jen „MXXX XXXO“, žádost o podnikatelský úvěr, kdy žádán byl podnikatelský úvěr ve výši 40.000.000 Kč, na refinancování úvěru vedeného u MXXX XXXO ve výši 19.500.000 Kč, a na financování oběžných aktiv a navýšení provozního kapitálu firmy ve výši 20.500.000 Kč, přičemž dne 30. 3. 2011 v Praze, uzavřel se společností MXXX XXXO, podle příslušných ustanovení zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, Smlouvu o úvěru č. 501448030, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru v maximální částce ve výši 40.000.000 Kč, na refinancování úvěru vedeného u MXXX XXXO ve výši 19.500.000 Kč, a na financování oběžných aktiv a navýšení provozního kapitálu firmy ve výši 20.500.000 Kč, když podpisem úvěrových obchodních podmínek MXXX XXXO jako nedílné součásti Smlouvy o úvěru č. 501448030 ze dne 30. 3. 2011 učinil dle článku III. prohlášení a záruku, že poskytl MXXX XXXO veškeré informace a dokumenty nezbytné k posouzení jeho finanční a majetkové situace, nezamlčel žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodování MXXX XXXO, zda nebo za jakých podmínek lze úvěr poskytnout, informace a dokumenty, které MXXX XXXO poskytl, jsou pravdivé, úplné, aktuální a nezavádějící a poskytují nezkreslený a aktuální obraz o majetkových poměrech a finanční situaci společnosti HxxxS Txxxch a dále prohlášením žadatele o pravdivosti údajů v kapitole V. žádosti o

poskytnutí úvěru ze dne 23. 3. 2011 jako žadatel o úvěr u MXXX XXXO prohlásil, že všechny údaje uvedené v žádosti o úvěr a v přílohách k této žádosti jsou úplné, správné a pravdivé, přičemž, při sjednávání této úvěrové smlouvy úmyslně uvedl hrubě zkreslené údaje, týkající se hodnoty předmětu, kterým byla tato úvěrová smlouva zajištěna, kdy tato úvěrová smlouva byla zajištěna zástavním právem k nemovitostem:

1. stavba č. p. xxx v části obce Xxx xxx, prům.obj, postavená na parcele č. xxx,
2. stavba č. p. xxx v části obce Xxx xxx, prům.obj, postavená na parcele č. xxx,
3. stavba č. p. xxx v části obce Xxx xxx, prům.obj, postavená na parcele č. xxx,
4. stavba č. p. xxx v části obce Xxx xxx, prům.obj, postavená na parcele č. xxx,
5. stavba č. p. xxx v části obce Xxx xxx, prům.obj, postavená na parcele č. xxx,
6. stavba bez čp/če, jiná st. postavená na parcele č. xxx,
7. parcela č. xxx zastavená plocha a nádvoří,
8. parcela č. xxx zastavená plocha a nádvoří,
9. parcela č. xxx zastavená plocha a nádvoří,
10. parcela č. xxx ostatní plocha,
11. parcela č. xxx ostatní plocha,
12. parcela č. xxx zastavená plocha a nádvoří,
13. parcela č. xxx ostatní plocha,
14. parcela č. xxx zastavená plocha a nádvoří,
15. parcela č. xxx zastavená plocha a nádvoří,
16. parcela č. xxx ostatní plocha,
17. parcela č. xxx ostatní plocha,

vše zapsáno na listu vlastnictví č. xxx pro katastrální území Xxx xxx, obec xxx xxx xxx, okres xxx xxx xxx, u Katastrálního úřadu pro xxx xxx, Katastrální pracoviště xxx xxx xxx; když k ocenění předmětu zajištění, výše uvedených nemovitostí v k. ú. Xxx xxx, účelově předložil znalecký posudek č. 822-026/2011, vypracovaný dne 27. 2. 2011, včetně jeho příloh, přičemž však tento znalecký posudek č. 822-026/2011 vypracovaný pro společnost HxxxS Txxxch jako objednavatele posudku, za účelem „Zjištění ceny nemovitostí“ soudním znalcem z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí Ing. V. H. nar. xxx, samostatně trestně stíhaným obžalovaným, o jehož vině nebylo doposud v samostatném trestním řízení zákonným způsobem rozhodnuto (vedeno před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 1 T 5/2024), se sídlem xxx, xxx xxx, byl vypracován tak, že stanovil ke dni ocenění, tj. ke dni 27. 2. 2011, hodnotu nemovitostí na částku 80.000.000 Kč, přičemž cena obvyklá (tržní) předmětu zajištění takto stanovená soudním znalcem Ing. V. H., odděleně trestně stíhaným, byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nepravdivá a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění a byla více než šestinásobně nadhodnocena, když na základě revizního znaleckého posudku, zadaného policejním orgánem, č. 5 914-12-2020 ze dne 30. 9. 2020, zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká a. s., Hradec Králové, Nezvalova 423, IČ: 252 60 138, dále jen také „Česká znalecká“, byla stanovena obvyklá cena předmětných nemovitostí v k. ú. Xxx xxx k datu zpracování znaleckého posudku č. 822-026/2011 Ing. H., odděleně trestně stíhaného, tj. ke dni 27. 2. 2011, na celkovou částku 13.000.000 Kč, nemovitosti, kterými byl úvěr zajištěn, byly ve výhradním vlastnictví společnosti HxxxS Txxxch, jednalo se v rozhodné době o sídlo společnosti v xxx xxx xxx a obžalovaný P. S. si musel být vědom, že takto stanovená hodnota nemovitostí v předloženém znaleckém posudku byla pro poskytování úvěru nepravdivá, neboť jako xxx xxx společnosti HxxxS Txxxch, kterým byl po dobu od 20. 1. 2009 do 24. 3. 2011, musel znát účetní hodnotu nemovitostí, kdy dle rozvahy společnosti HxxxS Txxxch ke dni 28. 2. 2011, která byla obžalovaným P. S. předložena jako příloha k žádosti o poskytnutí úvěru, je účetní hodnota veškerých pozemků a staveb vlastněných společností HxxxS Txxxch uvedena ve výši 11.878.000 Kč, navíc společnost HxxxS Txxxch předmětné nemovitosti nabyli na základě kupní smlouvy ze dne 18. 3. 2008 od společnosti ROYALSTAV s. r. o., IČ: 472 84 633, se sídlem Přístavní 483/27, Ústí nad Labem za částku 11.500.000 Kč, finanční prostředky z poskytnutého úvěru ve výši 40.000.000 Kč, byly použity tak, že částka 19.500.000 Kč byla dne

31. 3. 2011 poukázána ve prospěch dalšího úvěrového účtu klienta č. 501448014 vedeného u MXXX XXXO, čímž byl dřívější úvěr č. 62010, poskytnutý společnosti HxxxS Txxxch, dne 5. 3. 2010 ve výši 19.500.000 Kč plně splacen, a z částky ve výši 20.500.000 Kč, která byla dne 1. 4. 2011 připsána na běžný účet společnosti HxxxS Txxxch č. xxx vedený u UniCredit Bank a. s., byla téhož dne 1. 4. 2011 z výše uvedeného účtu společnosti HxxxS Txxxch poukázána částka ve výši 14.000.000 Kč na bankovní účet společnosti RAY-ON a. s., č. xxx, vedený rovněž u UniCredit Bank a. s., kdy jako účel platby bylo uvedeno „Vrácení jistiny půjčka“, přičemž na jistinu nebylo uhrazeno MXXX XXXO společností HxxxS Txxxch z poskytnutého úvěru č. 501448030 vůbec ničeho a na splátkách úroků byla uhrazena v období od 30. 4. 2012 do 30. 4. 2013 celková částka 3.950.000 Kč, celková výše úvěru byla 40.000.000 Kč, s přihlédnutím k hodnotě zástavy ve výši 13.000.000 Kč a k tomu, že na jistinu úvěru nebylo uhrazeno vůbec ničeho, svým jednáním tak způsobil poškozenému MXXX XXXO škodu ve výši nejméně 27.000.000 Kč,

tedy

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

2. obžalovaný Ing. J. L., společně se samostatně trestně stíhaným obžalovaným R. V. nar. xxx, o jehož vině nebylo doposud v samostatném trestním řízení zákonným způsobem rozhodnuto (vedeno před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 1 T 5/2024),

s úmyslem vylákat a neoprávněně získat peněžní prostředky v návaznosti na jednání odděleně trestně stíhaného R. V. nar. xxx, sjednal u MXXX XXXO úvěr č. 501448049, kdy jako xxx xxx obchodní společnosti HxxxS Txxxch., dne **15. 7. 2011** v Praze uzavřel se společností MXXX XXXO, podle příslušných ustanovení zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, Smlouvu o úvěru č. 501448049, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru v maximální částce 24.000.000 Kč, na financování oběžných aktiv a navýšení provozního kapitálu firmy, když podpisem úvěrových obchodních podmínek MXXX XXXO jako nedílné součásti Smlouvy o úvěru č. 501448049 ze dne 15. 7. 2011 učinil dle článku III. prohlášení a záruku, že poskytl MXXX XXXO veškeré informace a dokumenty nezbytné k posouzení jeho finanční a majetkové situace, nezamlčel žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodování MXXX XXXO, zda nebo za jakých podmínek lze úvěr poskytnout, informace a dokumenty, které MXXX XXXO poskytl, jsou pravdivé, úplné, aktuální a nezavádějící a poskytují nezkreslený a aktuální obraz o majetkových poměrech a finanční situaci společnosti HxxxS Txxxch a dále obžalovaný Ing. J. L. podepsal dne 15. 7. 2011 Smlouvu o zřízení zástavního práva uzavřenou mezi společností HxxxS Txxxch zastoupenou obžalovaným Ing. J. L. a MXXX XXXO zastoupeným Ing. J. J., jejímž předmětem je zajištění úvěru výše uvedenými nemovitostmi v k. ú. Xxx xxx, které byly oceněny znaleckým posudkem č. 822-026/2011, vypracovaným dne 27. 2. 2011, přičemž však, jak dále zjištěno, znalecký posudek č. 822-026/2011 vypracovaný pro společnost HxxxS Txxxch, jako objednavatele posudku, za účelem „Zjištění ceny nemovitosti“ soudním znalcem z oboru ekonomika – ceny a odhady nemovitostí obžalovaným Ing. V. H., odděleně trestně stíhaným, se sídlem xxx, xxx xxx, byl vypracován tak, že stanovil ke dni ocenění, tj. ke dni 27. 2. 2011, hodnotu nemovitostí na částku 80.000.000 Kč, přičemž cena obvyklá (tržní) předmětu zajištění takto stanovená soudním znalcem Ing. V. H., odděleně trestně stíhaným, byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nepravdivá a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění a byla více než šestkrát nadhodnocena, když na základě revizního znaleckého posudku, zadaného policejním orgánem, č. 5 914 -12-2020 ze dne 30. 9. 2020, zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká, byla stanovena obvyklá cena předmětných nemovitostí v k. ú. Xxx xxx k datu zpracování znaleckého posudku č. 822-026/2011 Ing. H., samostatně trestně stíhaného, tj. ke dni 27. 2. 2011, na celkovou částku 13.000.000 Kč, nemovitosti, kterými byl úvěr zajištěn, byly ve výhradním vlastnictví společnosti HxxxS Txxxch, jednalo se v rozhodné době o sídlo společnosti v xxx xxx xxx, a obžalovaný Ing. J. L. si při uzavírání úvěrové smlouvy č. 501448049 a smlouvy o zřízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

zástavního práva, obojí ze dne 15. 7. 2011, musel být vědom, že takto stanovená hodnota nemovitostí v předloženém znaleckém posudku byla pro poskytnutí úvěru nepravdivá a značně nadhodnocená, neboť vzhledem k tomu, že v období od 24. 3. 2011 do 24. 2. 2014 byl xxx xxx společností HxxxS Txxxch, tak jako statutární orgán společnosti HxxxS Txxxch, musel znát stav a přibližnou hodnotu nemovitostí, v kterých bylo administrativní sídlo obchodní společnosti HxxxS Txxxch, jako statutární orgán společnosti musel mít alespoň obecný přehled o účetní hodnotě pozemků a staveb společnosti, která dle rozvahy společnosti HxxxS Txxxch v plném rozsahu ke dni 30. 4. 2011, činí 11.878.000 Kč, musel vědět o existenci úvěru č. 501448030, když přílohou žádosti o úvěr č. 501448049 ze dne 12. 5. 2011, byl rovněž přehled úvěrů poskytnutých společností HxxxS Txxxch, v kterém úvěr ve výši 40 mil. Kč ze dne 30. 3. 2011 figuruje, musel vědět, že nemovitosti, které předmětný znalecký posudek oceňuje, jsou již předmětem zástavy u úvěru č. 501448030 ze dne 30. 3. 2011 (*viz bod 1 tohoto rozsudku*), a že na těchto nemovitostech již vážnou zástavní práva ve prospěch MXXX XXXO, současně musel vědět, že předmětný znalecký posudek č. 822-026/2011, vypracován dne 27. 2. 2011, byl již předložen při žádosti o dřívější úvěr poskytnutý MXXX XXXO společnosti HxxxS Txxxch, kdy se jednalo o úvěr č. 501448030 ze dne 30. 3. 2011 ve výši 40 mil. Kč, neboť v žádosti o úvěr č. 501448049 ze dne 12. 5. 2011 v seznamu příloh je uvedeno, že je předkládána pouze kopie znaleckého posudku č. 822-026/2011 s poznámkou, že originál je již v MXXX XXXO, svým podpisem úvěrové smlouvy č. 501448049 zároveň dle čl. VI. smlouvy stvrzuje, že prohlášení klienta obsažená v žádosti o úvěr jsou aktuální, pravdivá a úplná, finanční prostředky z poskytnutého úvěru ve výši 24.000.000 Kč, byly použity tak, že částka ve výši 24.000.000 Kč, byla dne 20. 7. 2011 připsána na běžný účet společnosti HxxxS Txxxch xxx vedený u UniCredit Bank a. s., dne 22. 7. 2011 je z výše uvedeného účtu společnosti HxxxS Txxxch poukázána částka ve výši 20.083.417 Kč na bankovní účet Finančního úřadu v Ústí nad Labem č. xxx, veden u České národní banky, přičemž na jistinu nebylo uhrazeno MXXX XXXO společností HxxxS Txxxch, z poskytnutého úvěru č. 501448049 vůbec ničeho, na splátkách úroků byla z účtu č. xxx společnosti HxxxS Txxxch, přijata v rámci splátek úvěru č. 501448049 za období od 30. 4. 2012 do 30. 4. 2013 celková částka 2.370.000 Kč, celková výše úvěru byla 24.000.000 Kč, s přihlédnutím k tomu, že hodnotu zástavy nebylo možno odečíst z důvodu toho, že již byla použita a odečtena u předchozího úvěru společnosti HxxxS Txxxch č. 501448030 ze dne 30. 3. 2011 znějícího na částku ve výši 40 mil. Kč, a vzhledem k tomu, že na jistinu úvěru nebylo uhrazeno vůbec ničeho, svým jednáním tak způsobil poškozené MXXX XXXO škodu ve výši nejméně 24.000.000 Kč,

tedy

úmyslným společným jednáním dvou osob při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

3. obžalovaný Ing. J. L. sám

v rozhodném období, tj. od 24. března 2011 do 24. února. 2014, jako xxx xxx společností HxxxS Txxxch, s úmyslem vylákat a neoprávněně získat peněžní prostředky, dne **6. 6. 2012** v Praze uzavřel se společností MXXX XXXO Smlouvu o úvěru číslo 501448065, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru v maximální částce 70.000.000 Kč na nákup nemovitostí, když podpisem úvěrových a obchodních podmínek MXXX XXXO jako nedílné součásti Smlouvy o úvěru č. 501448065 ze dne 6.6. 2012 učinil dle čl. III. prohlášení a záruku, že poskytl MXXX XXXO veškeré informace a dokumenty nezbytné k posouzení jeho finanční a majetkové situace, nezamlčel žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodování MXXX XXXO, zda nebo za jakých podmínek lze úvěr poskytnout, informace a dokumenty, které MXXX XXXO poskytl, jsou pravdivé, úplné, aktuální a nezavádějící a poskytují nezkreslený a aktuální obraz o majetkových

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

poměrech a finanční situaci společnosti HxxxS Txxxch a dále Prohlášením žadatele o pravdivosti údajů v kapitole V. žádosti o poskytnutí úvěru ze dne 1. 6. 2012 jako žadatel o úvěr u MXXX XXXO prohlásil, že všechny údaje uvedené v žádosti o úvěr a v přílohách k této žádosti jsou úplné, správné a pravdivé, přičemž **při sjednávání této úvěrové smlouvy úmyslně uvedl hrubě zkreslené údaje, týkající se hodnoty předmětu, kterým byla tato úvěrová smlouva zajištěna**, kdy tato úvěrová smlouva byla zajištěna zástavním právem k nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. xxx v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro xxx xxx, Katastrální pracoviště xxx, okres xxx, obec xxx, katastrální území xxx xxx, konkrétně k pozemku parc. č. xxx, když k ocenění předmětu zajištění, pozemku parc. č. xxx v k. ú. xxx xxx, účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy, znalecký posudek č. **1039-077/2012**, vypracovaný 28. 5. 2012, včetně příloh ke znaleckému posudku, když znalecký posudek č. 1039-077/2012 vypracovaný pro společnost HxxxS Txxch, a. s., jako objednavatele posudku, za účelem „Zjištění ceny nemovitosti“ soudním znalcem z oboru ekonomika - ceny a odhady nemovitostí **Ing. V. H., odděleně trestně stíhaným**, se sídlem xxx, xxx xxx, byl vypracován tak, že stanovil ke dni ocenění, tj. ke dni 28. 5. 2012, hodnotu pozemku indexovou metodou na částku **145.168.632 Kč**, přičemž cena obvyklá (tržní) předmětu zajištění takto stanovená soudním znalcem Ing. V. H., odděleně trestně stíhaným, byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nepravdivá a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění a byla více než **6 krát účelově nadhodnocena**, když na základě znaleckého posudku č. 5915-12-2020 ze dne 30. 9. 2020, zpracovaného společností **Česká znalecká a. s.**, byla stanovena cena obvyklá předmětu zajištění k datu zpracování znaleckého posudku č. 1039-077/2012 Ing. V. H., odděleně trestně stíhaného, v k. ú. xxx xxx tj. ke dni 28. 5. 2012, na celkovou částku **24.000.000 Kč**; obžalovaný přitom věděl, že společnost HxxxS Txxxch, byla ke dni 28. 5. 2012 vlastníkem zastavovaného pozemku parc. č. xxx (o výměře 240.744 m²) v k. ú. xxx xxx, kdy předmětný pozemek (ještě před rozdělením jako součást pozemku parc. č. xxx o výměře 613.915 m²), nabyta dne 5.1. 2010 od společnosti Czech Coal Services a. s., a to spolu s dalšími pozemky - č. xxx, č. xxx, č. xxx, č. xxx za kupní cenu za všechny pozemky 15.500.000 Kč, přičemž na základě geometrického plánu ze dne 31. 3. 2012 došlo k rozdělení pozemku parc. č. xxx na dva pozemky - parc. č. xxx o výměře 373.171 m² a parc. č. xxx o výměře 240.744 m², a tedy obžalovaný Ing. J. L. si musel být vědom, že takto stanovená hodnota nemovitosti jako stavebního pozemku v předloženém znaleckém posudku byla pro poskytování úvěru nepravdivá, neboť k předmětnému pozemku č. xxx do doby podpisu úvěrové smlouvy, ani nikdy později, nebylo vydáno územní rozhodnutí, ani územní souhlas a nebylo vydáno stavební povolení na předmětný záměr výstavby fotovoltaické elektrárny (FVE), navíc využití pozemku bylo vymezeno jako dočasné pouze za účelem umístění zařízení FVE po dobu jeho životnosti bez možnosti následné výstavby objektů pro jinou výrobní činnost, šlo tedy o plochu určenou výhradně pro umístění zařízení FVE s tím, že po ukončení činnosti FVE bude prostor navrácen do původního stavu, obžalovaný Ing. J. L. též věděl, že se v roce 2012 FVE prakticky již nestavěly, a to vzhledem k situaci na trhu ohledně dotovaných cen výkupu elektřiny (omezení výkupní ceny z výroby FVE), což bylo všeobecně známo, a že tudíž pozemky, které byly vhodné pro výstavbu FVE byly prakticky neprodejně a nebylo možno na ně dohledat potenciálního investora pro případnou výstavbu FVE a hodnota takových pozemků se tedy pohybovala v cenách zemědělské půdy s přihlédnutím k tomu, zda jsou zahrnuty v seznamech LPIS – (land parcel identification systém - geografický informační systém, který je tvořen primárně k evidenci zemědělské půdy), a následně **finanční prostředky z poskytnutého úvěru použil částečně v rozporu s účelem úvěru**, když z poskytnutého úvěru ve výši 70.000.000 Kč, dne 8. 6. 2012 byly s vědomím obžalovaného Ing. J. L. zaslány na účet č. xxx vedený u UniCredit Bank a. s. ve prospěch společnosti Vrchovina - zemědělská obchodní a. s., IČ: 286 08 119, (dále jen VZO nebo Vrchovina) se sídlem Brno, Mečová 358/8, dvě platby - ve výši 27.517.000 Kč a 29.483.000 Kč (celkem ve výši 57.000.000 Kč), kdy jako účel plateb je uvedeno „Vrácení finanční výpomoci Hxxxs“, přičemž od společnosti VZO, ani od jiné obchodní společnosti žádná nemovitost zakoupena nebyla, na úroky z úvěru společnost HxxxS Txxxch použila finanční prostředky z úvěru pouze ve výši

5.744.763,71 Kč, částky v celkové výši 57.000.000 Kč z poskytnutého úvěru převedla společnost HxxxS Txxxch, a. s., na třetí osobu bez jakéhokoli možného odpovídajícího protiplnění uvedeného v úvěrové smlouvě na účet společnosti VZO, přičemž na jistinu nebylo uhrazeno MXXX XXXO společností HxxxS Txxxch z poskytnutého úvěru č. 501448065 vůbec ničeho a na splátkách úroků bylo uhrazeno v období od 30. 6. 2012 do 1. 6. 2013 celkem **5.744.763,71 Kč**, celková výše úvěru byla **70.000.000 Kč**, s přihlédnutím k hodnotě zástavy ve výši **24.000.000 Kč** a k tomu, že na jistinu úvěru nebylo uhrazeno vůbec ničeho, svým jednáním tak způsobil poškozenému MXXX XXXO škodu ve výši nejméně **46.000.000 Kč**,

tedy

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkreslené údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

čímž spáchali

obžalovaný P. S.

pod bodem 1.

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1, 6 písm. a) zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, dále jen tr. zákoníku,

obžalovaný Ing. L.

pod bodem 2.

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

pod bodem 3.

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzují se

1. obžalovaný P. S.

podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu **5 (pěti) let**.

2. obžalovaný Ing. J. L.

podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu **8 (osmi) let**.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

3. Obžalovaný **Ing. J. L.** se k věci v rámci trestního řízení vyjádřil opakovaně. V rámci přípravného řízení jako obviněný vypovídal, tato výpověď byla přečtena v hlavním líčení, následně opakovaně jako obžalovaný v hlavním líčení vypovídal.
4. K důkazu byla čtena výpověď obžalovaného Ing. L. z přípravného řízení. Obžalovaný se nejprve vyjádřil k situaci okolo MXXX XXXO, které podle něj, bylo největší spořitelní družstvo v ČR a do zásahu VSZ v Praze spravovalo 13 miliard aktiv, mělo 1,7 mld vlastního majetku, vlastního jmění, což vyplývá ze zpracovaného znaleckého posudku. Nebyly splněny podmínky pro to, aby vstupovalo do konkurzu pro mnohost věřitelů. Vzhledem k tomu, že mělo družstvo zablokované účty, muselo vstoupit do konkurzu, ve kterém se aktiva prodávají likvidační hodnotu, nikoliv však za tržní, což poškodilo MXXX XXXO. Obžalovaný obviňuje VSZ v Praze ze způsobení škody, neboť podle něj, blokáce finančních účtů družstva byla nesmyslná, konkurzu se zmocnila insolvenční mafie včele s Ing. Mgr. H. a JUDr. P. S. Skutečná škoda MXXX XXXO vznikla právě z tohoto jednání, z jednání obžalovaného žádná škoda MXXX XXXO nevznikla ani vzniknout nemohla, protože MXXX XXXO vstupovalo do konkurzu s majetkem 13mld, škoda kladená obžalovanému za vinu je hypotetickou škodu vypočítanou z poskytnutých finančních prostředků po odečtení hodnoty zástavy bez přihlédnutí k ostatním zajišťovacím institutům, na jejichž ocenění nebyl ani vypracovaný znalecký posudek. Insolvenční správce MXXX XXXO její pohledávky prodal, dostal za ně zaplacen, a proto z jednání obžalovaného nemohla vzniknout žádná škoda. I kdyby nějaká škoda vznikla, kdy obžalovaný je přesvědčen, že nevznikla, nebylo nikdy ve vyšetřování zjištěno, kde zcizené finanční prostředky ve výši 95 mil Kč skončily a zda se někdo obohatil, tedy nejde o škodu. Policie provedla detailní finanční šetření, kontrolovala finanční toky, a přes to nebylo zjištěno, kde ty zcizené, vytunelované, vylákané finanční prostředky z MXXX XXXO jsou. To je z toho důvodu, že žádná škoda nevznikla, veškeré prostředky skončily v družstvu nebo v majetku společností členů družstva, kteří tímto majetkem ručili za úvěry. Konkrétně ve vztahu k těm dvěma úvěrům, týkající se obžalovaného, nejsou žádné důkazy o výši jejich zůstatků. Obžalovaný je přesvědčen, že úvěry byly zcela splaceny, nebyly kontrolovány všechny bankovní účty, obžalovaný disponuje listinou, ze které je patrná platba 15 mil od HxxxS Txxxch ve prospěch MXXX XXXO, a tato konkrétní platba nebyla započítána na rozhodné úvěry, proto policie vůbec nemohla zjistit výši nesplaceného úvěru, když nezohlednila všechny odchozí platby. Stejně tak důležité, že obžalovaný přístup k bankovním účtům HxxxS Txxxch získal až v polovině roku 2013, do té doby se všemi účty nakládala Ing. K. On byl xxx xxx, když byl obžalovaný V. odsouzen a měl trest zákazu vykonávat funkci člena představenstva, tehdy se stal byl obžalovaný členem představenstva, ale neměl podpisové vzory, Ing. K. odešla, on si zřídil podpisové vzory a žádal zpětně o bankovní výpisy, ani je všechny neobdržel do doby, než jako xxx xxx skončil. Obžalovaný sleduje případy MXXX XXXO před Městským soudem v Praze a všichni stále dělají stejnou chybu. Družstvo má peníze v ČSOB, je to pohledávka za ČSOB, pro zjednodušení se pohledávka za bankou nazývají peníze, tuto pohledávku, tyto peníze, vyměnila za pohledávku za společností HxxxS Txxxch, její majetek se změnil, z peněz na účtu u ČSOB na pohledávku za společností HxxxS Txxxch. Škoda z definice je vždy zmenšení majetku. Proto je třeba porovnávat, zda poskytnutím úvěru došlo ke zmenšení majetku společnosti HxxxS Txxxch. Policie to převrací, když tvrdí, že HxxxS Txxxch vylákal finanční prostředky, peníze ukradl a družstvo nemělo nic a jediné, co zbylo družstvu, bylo prodat zástavu. To ale není vůbec pravda, protože ekonomicky a právně je to tak, že majetek z peněz družstva se změnil za pohledávku za spol. HxxxS Txxxch, a pokud se má určit, zda vznikla škoda, což je podstata obžaloby, musí se porovnat tyto dvě veličiny, a na ocenění pohledávky se musí udělat znalecký posudek, aby se zjistilo, zda došlo k zmenšení majetku. Pak bude zřejmé, zda pohledávka měla nižší hodnotu než peníze, a zda tedy mohla vzniknout škoda. Klíčové je i ocenění ke konkrétnímu okamžiku, kdy z judikatury vyplývá, že škoda vzniká okamžikem poskytnutí finančních prostředků z daného úvěru na účet. Tehdy HxxxS Txxxch měl velký majetek, vlastní jmění bylo ve výši 70 až 100 mil Kč, nakládala

s majetkem ve výši 400 až 500 mil Kč, ručila směnkou. Společnost ručila celým svým majetkem a již z toho důvodu škoda nemohla vůbec vzniknout. Dlužník může prostředky z účtu krást, ale to již není úvěrový podvod, ale zpronevěra. MXXX XXXO je třeba odlišit od banky, protože šlo o spořitelní družstvo, jehož cílem nebylo jako u banky shromažďovat finanční prostředky, ale finanční prostředky shromáždit (od členů) a umisťovat je (půjčovat) členům za úroky. Finanční prostředky nebyly kradeny, MXXX XXXO získala pohledávku, několik let jim byly placeny úroky (z údajně ukradených prostředků). Pokud je úvěr řádně zajištěn, banka nemá zájem na tom, aby prostředky získala rychle zpět, ona má jistotu, že je zpět dostane, to znamená, že klienta nechá tak dlouho, dokud podle jejího názoru nenastane okamžik, kdy se blíží její pohledávka k zajišťovacím institutům a k tomu, co z klienta může dostat. Obžalovaný v tomto odkazuje na extrémní případ, D. T., xxx xxx MXXX XXXO, který si vzal úvěr ve výši 130 mil Kč který byl zajištěn cennými papíry, peníze nevrátil, cenné papíry se prodaly v dražbě za 285 mil Kč, tedy výdělek 155 mil Kč, a přesto bylo T. kladena za vinu škoda, protože prostředky nevrátil včas. Je to obdobné, škoda tam nevznikla, naopak věřitel vydělal 155 mil Kč. V momentě, kdy MXXX XXXO pohledávku z úvěru za HxxxS Txxxch prodalo, prodal ji insolvenční správce, podle názoru obžalovaného za ni insolvenční správce obdržel 100%, a proto škoda nevznikla. Toto platí, protože nebyl prokázán opak. MXXX XXXO dostalo 1,4 mld Kč, v rámci těchto prostředků bylo 130 mil Kč HxxxS Txxxch. Do 31.12. 2012 nemohla MXXX XXXO žádná škoda vzniknout, to vyplývá i ze znaleckých posudků Bohemia Expert, ten hodnotil aktiva MXXX XXXO ke dni 31.12. 2012 částkou na vlastním jmění 1,9 mld Kč, tedy hodnotil i aktiva společnosti HxxxS Txxxch a není to hodnoceno níže než nominální hodnota.

5. Konkrétně k rozhodným úvěrovým smlouvám obžalovaný uvedl, že neměl v úmyslu vylákat a neoprávněně získat žádné finanční prostředky. Spol. HxxxS Txxxch vložila do MXXX XXXO peněžité vklady ve výši 90 mil a podle ust. § 4 odst. 7 zák. č. 87/1995 Sb., zákona o úvěrních a spořitelních družstvech, tehdy platného znění, byla družstevní záložna oprávněna své splatné pohledávky za dlužníkem započíst oproti úrokům z vkladů, vkladům a vypořádacímu podílu. V roce 2012 bylo jiné znění, kdy bylo výslovně uvedeno, že družstvo si „může započítat oproti vkladům, že podílům a mimořádným členským vkladům družstva.“ Toto vyšetřující orgán vůbec nebral v potaz, obžalovaný zjistil, že se vyšetřující orgán v této problematice vůbec neorientoval. Je to zásadní, neboť to souvisí s podstatou věci, s tím, že obžalovanému je kladeno za vinu něco, co se vůbec nemohlo stát, škoda nemohla vůbec s ohledem na tuto právní úpravu vzniknout, protože v okamžiku, kdy by člen družstva (jako HxxxS Txxxch) nezaplatil své závazky (nesplácel úvěr), tak družstvo má ze zákona právo si tyto prostředky započítat oproti vkladům toho člena. Prakticky by to bylo tak, že družstvo člena, který nesplácí, vyloučí, jemu vznikne právo na vypořádací podíl, který by se nevyplatil, ale byl započten oproti jeho nesplaceným závazkům. Tedy MXXX XXXO mohla, pokud by došlo k porušení úvěrové smlouvy, úvěr ihned zesplatnit, a započítat si peněžité vklady vůči nesplacenému úvěru, kdy hodnota peněžitého vkladu v roce 2014 byla asi 40% vyšší než je nominální hodnota. Obžalovaný se tedy vůbec nemohl domnívat, že MXXX XXXO mohl způsobit škodu, neboť MXXX XXXO disponovalo peněžními vklady, obžalovaný z toho dovozuje, že v době, kdy si HxxxS Txxxch bral od MXXX XXXO úvěry, s ohledem na majetek MXXX XXXO, by vypořádací podíl HxxxS Txxxchu byl cca 110 mil Kč, nesplatily se úvěry ve výši 130 mil, MXXX XXXO by si započítalo 110 mil z vypořádacího podílu, pak by uplatnilo směnky, zajistilo by si finanční prostředky z účtu a dokonce by prodalo nemovitosti, které byly v zástavě z úvěrů. Celá konstrukce obvinění je nesmyslná. Obžalovaný rovněž počítal s eventualitou, že pokud by HxxxS Txxxch vystoupil z MXXX XXXO, měl by právo na vypořádací podíl, kdyby ho družstvo nevyplatilo, tak by si HxxxS Txxxch započítal své splatné pohledávky. Obžalovaný věděl, že úvěr bude společnost HxxxS Txxxch schopná splatit vždy, i když by nebyli schopni splácet (nevyšel by podnikatelský záměr), byl tam stále vklad do MXXX XXXO v hodnotě 100 mil (nominál 91 mil), podíl by se dal prodat jeho tržní hodnota byla třeba dvojnásobek, např.

170 mil, ale s prodejem musí souhlasit družstvo, když by jim družstvo prodej podílu neodsouhlasilo, ihned by z družstva vystoupili, vzniklo by jim právo na vypořádací podíl, a hned by disponovali prostředky na zaplacení úvěry.

6. Úvěrové podmínky obžalovaný nečetl, pravděpodobně je podepsal při podpisu úvěrové smlouvy. Znalecký posudek Ing. H. nezařadil, nikdy ho neviděl, nedával ani příkaz k proplacení za posudek. Nemohl předložit nepravdivý posudek (č. 1039-077/2012), neboť tento znalecký posudek družstvu nepředával, pouze byl vyzván k podpisu úvěrové smlouvy. Na územím, které bylo zastaveno, měla skutečná stát solární elektrárna, již dne 14.10. 2010 byla s ČEZ uzavřena smlouva o smlouvě budoucí.
7. Finanční prostředky z úvěru rozhodně nepoužil v rozporu s účelem úvěru, protože finanční prostředky neodesílal, platby prováděla ředitelka Ing. K., která nebyla jeho podřízenou, neměla s ním dobré vztahy. Ačkoliv fakticky obžalovaný odchozí platbu týkající se úvěrových prostředků nezadal, obžalovaný je přesvědčen, že finanční prostředky z úvěru byly užity v souladu s účelem úvěru, z textu úvěrové smlouvy vyplývá, že šlo o podnikatelský úvěr, HxxxS Txxxch užil uvedené finanční prostředky na své další podnikání.
8. Obžalovaný vedle toho, že rozporuje vznik škody, namítá, že vyčíslená škoda ve výši 59 440 356 nebyla stanovena znalcem, ale výpočtem policejního orgánu, což je chybné. Nebylo např. vůbec odečtena hodnota směnek avalů členů představenstva, v jeho případě jeho majetek nebyl rozsáhlý, ale měl nárok na 30% ze zisku spol. HxxxS Txxxch, což mohlo být v té době 20 mil Kč, ale tyto zůstávaly ve společnosti. Fyzicky neměl majetek, aby jím mohl ručit za 70 mil úvěr, ale nepředpokládal, že by ručení, které se tam poskytovalo a bylo krytem dalším majetkem společnosti nestačilo, aby se na řadu dostal na řadu jako další ručitel. Žádost o poskytnutí úvěru nemohl podepsat, protože v té době byl mimo území ČR, konkrétně byl na Srí Lance. Ze Srí Lanky se vrátil začátkem června 2012, následně 6.6. odjel do Itálie a do Chorvatska, to bylo v den podpisu úvěrové smlouvy. On přijel, Ing. K. mu řekla, že je připravená k podpisu úvěrové smlouvy na doplnění finančních prostředků na projekt se zemědělskou půdou. On to podepsal a ihned odjel. Přečetl úvěrovou smlouvu a zástavní smlouvu, úvěrové podmínky, všeobecné podmínky, ty nikdo nečetl, ale podepsal je. Obžalovaný se ptal základní otázky, na co to je, z čeho se to splatí, čím je to zajištěné. Bylo mu jasné, že to zaplatí, jinak by přišly o peníze. Zase takovou pozornost podkladům, které se přikládaly k úvěru nevěnoval, protože tam měli své peníze. Takto z pohledu obžalovaného proběhla situace okolo úvěru. Podání žádosti neinicioval, ani nebyl aktivní při jeho čerpání, vše bylo v gesci Ing. K., která zpracovávala finanční plán společnosti. Úvěrovou smlouvu (na 24 mil) pouze podepsal, nesjednával, veškeré podklady vypracovalo oddělení Ing. K.. Obžalovaný je přesvědčený, že by MXXX XXXO poskytlo úvěr HxxxS Txxxch i bez zástavy vzhledem k 90mil peněžitým vkladům, protože nakládání s vklady bylo zcela na vůli představenstva MXXX XXXO, HxxxO Txxxch by nemohl nijak ovlivnit či zabránit zápočtu těchto vkladů proti jejich nesplaceným úvěrům. MXXX XXXO jako poskytovatel úvěru bylo seznámeno s předloženými znaleckými posudky (Ing. H.) zkoumalo je, přijalo, proto je obžalovaný přesvědčený, že veškeré údaje, které pracovníci HxxxS Txxxchu při sjednávání úvěrů předložili byly vyplněny pravdivě.
9. K poskytnutým finančním prostředkům spol. Vrchovina zemědělská obchodní obžalovaný nemá informace, ví jen, že uvedená společnost nakupovala zemědělské pozemky, dokonce měla nakoupit přes 50 mil m² zemědělských pozemků. Jeho činnost ve společnosti HxxxS Txxxch spočívala v zajišťování solárních panelů pro výstavbu elektráren a po roce 2010 ve vyhledávání nových projektů na výstavbu solárních elektráren, a to zejména v Itálii, Španělsku, Chorvatsku a Srí Lance. Obžalovaný většinu roku trávil na cestách, v sídle společnosti se příliš nevyskytoval. Konkrétně ekonomickým záležitostem firmy se nevěnoval, vše řešila Ing. K., která byla podřízená spoluobžalovanému V. Věc je třeba vidět v širších souvislostech, spol HxxxS Txxxch byla založena v roce 2008, od 2009 se zabývala výstavbou solárních elektráren až do roku 2012, mezitím docházelo k útlumu výstavby solárních elektráren. Byla to svatební firma, věnovala se

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

výstavbě bytů a developerským projektům. Měla více jak 30 zaměstnanců, v xxx byl on a obžalovaný V. Fakticky firmu řídila Ing. K., jak již uváděl, neměli dobré vztahy, obžalovaný na ni podával trestní oznámení, odčerpávala ze společnosti podle jeho názoru neoprávněně finanční prostředky. On zajišťoval technologicky výstavbu elektráren. Útlum v roce 2010 nebyl, že by se již nestavěly elektrárny vůbec, snížila se podpora z 12 Kč na 5 Kč za 1 kWh, ale stejně se snížila cena komponent. Elektrárny se stavěly v nižší míře, protože ČEZ přestal dávat připojení, výstavba se zbrzdila, ale podmínky pro výstavbu byly stále dobré. Po roce 2012 se změnilly podmínky pro výstavbu, zakázky na stavět na zemi, omezení výkonu, to byl konec éry solárních elektráren. On se postupně přesouval do oblasti, kdy začal vyhledávat solární projekty v jiných zemích, ale tam, neměl zkušenost, nedokázali dotáhnout žádný projekt, pro firmu to bylo velké sousto. A v té době přišla společnost Vrchovina s nápadem, věnovat se nákupu zemědělských pozemků, které byly z dlouhodobého hlediska z pohledu trhu nedocenené. Tehdy se kupovaly pozemky 10 Kč, ale pokud se kupovaly celky, které pak měly výnosovou hodnotu, např. 100 hektarů, dalo se tam hospodařit, mělo to již jinou hodnotu než zemědělská půda, získalo to podnikatelskou hodnotu. Větší pozemky se obchodovaly v cenách 18 až 20 Kč. Obžalovaný např. osobně jednal s panem T. o nákupu zemědělských pozemků, on měl 10 tis hektarů a pod 20 Kč za metr to nechtěli prodat. Obžalovaný měl představu o tom, jako hodnotu má zemědělská půda, která je nějak ošetřena, jsou tam upraveny nájemní vztahy, tam jsou složitosti, které je třeba řešit. Tedy spol. Vrchovina navrhla, aby HxxxS Txxxch investovala do zemědělské půdy, protože v tom byl potenciál. Dnes mají ty pozemky hodnotu 30 – 40 Kč. Jejich zájem o zemědělskou půdu byl velmi specifický, chtěli tu půdu developersky zhodnotit. S tím byly spojené náklady, trvá to dlouho, musí se udělat změna územního plánu, prosadit ji, musí se vybudovat inženýrské sítě, ale je to jedna z nejvýnosnějších činností. Zkoušeli nakupovat pozemky, ale nákup zemědělských pozemků má svá specifika, musí se oslovovat vlastníci, dát jim peníze v hotovosti, na to je potřeba aparát, který HxxxS Txxxch neměl, upustili od toho. Společnost Vrchovina tento aparát vytvořila, byl velmi úspěšný, byla schopna nakoupit 60 mil metrů² zemědělské půdy, což je v dnešních cenách 2.5mld Kč. To bylo 13 tisíc pozemků, jen pro příklad, kdyby se kupoval jeden pozemek denně, kupovalo by se to 50 let, proto je v tomto směru potřeba určitý aparát. Obecně zemědělská půda v ČR ubývá ve prospěch developerských projektů, je to asi 3% za 5 let, tedy asi 600 tisíc m² půdy, kterou je možné developersky využít, a to jsou další prostředky, které by se daly vydělat. HxxxS Txxxch nevěděl, jaké chce pozemky konkrétně, Vrchovina nabízela pozemky, oni si mohli vybrat z těch, co Vrchovina nakoupí, HxxxS Txxxch by si vybíral ty, které by se jim hodily developersky. Dohoda byla taková, že Vrchovina potřebovala peníze na nákup pozemků, ty HxxxS Txxxch poskytl ve formě zálohy 70 mil Kč (to byly ty odchozí platby), finanční prostředky z úvěru. Vrchovina byla firma, co měla obrát v miliardách Kč, byla také členem MXXX XXXO s vkladem 100 mil Kč, nebyl jediný důvod tomu nedůvěřovat. Měli na ně páky i přes vedení družstva, nebyl důvod jim nevěřit, že by poskytnuté finanční prostředky nevrátili nebo nedodali žádné pozemky, a že by úvěr zůstal nesplacen. Ale úvěr nemohl zůstat nesplacen, buď by ho uhradili z vlastních zdrojů, nebo nejpozději podílem v MXXX XXXO. Za 51 mil Kč odeslaných Vrchovině dostávali seznamy pozemků, ze kterých si mohli vybírat, a které by koupili. To nebyla předstíraná činnost. HxxxS Txxxch jako developerská společnost pro vlastníky vybírali pozemky, které podle jejich názoru, byly vhodné pro developerské projekty, a nabízeli služby, že developerskou činnost provedou, na to měli prostředky a lidi.

10. Obžalovaný **P. S.** nejprve v hlavním líčení využil svého práva nevypovídat, byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení. Ve své výpovědi obviněného uvedl, že o tom, že již není xxx orgánem HxxxS Txxxch se dozvěděl, několik dnů, i týdnů po podpisu dané úvěrové smlouvy. Od koho se dozvěděl o zániku funkce xxx orgánu neví. Poskytnutí úvěru inicioval obžalovaný V., který vystupoval za vlastníka, tvrdil mu, že přímo vlastník HxxxS Txxxch společně s obžalovaným Ing. L.. Byli stavební firma potřebovali finanční prostředky na investice, vše řešil s obž. V., obž. Ing. L. tam fyzicky moc nebýval. Podklady pro žádost o úvěr mu poskytl

obž. V., část podkladů dostal od pracovnice z účetního oddělení. Znalecký posudek obž. Ing. H. byl součástí podkladů, které obdržel od obžalovaného V. Obžalovaný si vše prostudoval, stran hodnoty zastavovaných nemovitostí si byl vědom, že jejich účetní hodnota je 12 mil Kč, na oceněných 80 mil Kč to byl velký skok, připadalo mu to divné, výslovně to říkal v bance. Není znalcem skutečná hodnota je mezi 12 a 80 mil Kč, účetní hodnotu nepovažuje za tržní hodnotu, která může být ve skutečnosti vyšší, ale není znalec, důvěřoval tomu kulatému razítku znalce Ing. H. Dne 30.3. 2011 kdy smlouvu podepisoval byl přesvědčen, že je stále oprávněný za společnost jednat, byl by blázen, kdyby podepisoval směnku s vědomím toho, že není členem xxx orgánu. Jak byly úvěrové prostředky, obžalovaný neví, příkaz k jejich odeslání nedával, bylo tam na to ekonomické oddělení. Věřil, že se úvěr splatí, ve firmě HxxxS Txxxch působil do roku 2012.

11. V rámci svého **doplňujícího** výsledku v hlavním líčení obžalovaný do značné vypověděl, že jeho vztah ke společnosti HxxxS Txxxch začal v roce, byl jeden z prvních zaměstnanců, přijímal ho obžalovaný V.. Do roku 2011 postavili asi 20 solárních parků v ČR, největší z nich Dolní Rožinka. Firma dle jeho pohledu byla prosperující, měli celé patro kanceláří, různá oddělení, všem chodily mzdy, nic nenasvědčovalo tomu, že něco mělo fungovat nesprávně. V roce 2011 byl zvolen xxx orgánem k žádosti obž. V., aby aspoň na chvíli vykonával tuto funkci. Zároveň byl zvolen xxx xxx, neviděl v tom nic špatného, v roce 2010 měla firma obrát 418 mil Kč, byl i audit. Po roce 2011 byla ekonomická situace společnosti stejná. V roce 2011 přišel obž. V. s tím, že je možnost nebo nutnost vzít si provozní úvěr ve výši 40 mil Kč, který měl být zajištěn firmou, vkladem společnosti ve výši 90 mil Kč do MXXX XXXO a nemovitostmi ve vlastnictví firmy HxxxS Txxxch. Přesný důvod, proč bylo potřeba žádat o úvěr si obžalovaný již nepamatuje. Úvěr měl být na investice, v roce 2011 se začaly nakupovat pozemky, obžalovaný předpokládal, že je to nějaký pozemek, možná na opravu, na investování do budovy HxxxS Txxxch. Jaký byl deklarován účel úvěru v žádosti si obžalovaný nepamatuje. Zajištění prostřednictvím vkladu do MXXX XXXO si obžalovaný neověřoval, zcela věřil obžalovanému V., byl to jeho šéf. Podklady pro úvěr nepřipravoval, nerozuměl tomu účetně ani znalecky. Úvěr inicioval obžalovaný V., obžalovaný předpokládal, že zpracováním podkladů někoho pověřil. MXXX XXXO předložil vše, co potřebovala, v žádosti byla uvedena kupní cena 12 mil Kč, ačkoliv znalecký posudek zástavu oceňoval na 80 mil Kč. Obžalovaný ručil veškerým osobním majetkem, rodinným domem a chalupou, ve výši 6 až 7 mil Kč. Nepředpokládal, že je něco špatně, nechtěl přijít o majetek. Znalecký posudek, který oceňoval nemovitost na 80 mil Kč, ačkoliv v účetnictví byla hodnota 12 mil Kč ho překvapil, opakovaně to konzultoval s obžalovaným V., který mu vysvětlil, že je to proto, že majetek převáděl z jeho jiné bývalé firmy, proto to vložil tak nízko do firmy. Neměl v tom hledat nic špatného, pokud by bylo něco špatně, banka by si udělala revizní posudek nebo by úvěr neposkytla. Ing. H. byl znalec banky, což obžalovaného utvrdilo v tom, že by se banka neokradla. Úvěr se podepsal, splácely se úroky, jistina byla splatná na konci, na jak dlouho úvěr byl si obžalovaný nepamatuje. Kdo konkrétně rozhodl o tom, na co se úvěr použije, si obžalovaný nepamatuje. Úvěr na 40 mil podepsal, protože to měl podepsat statutární orgán, a obžalovaný V. mu tvrdil, aby to podepsal. Že byl ručitelem, avale směnky za 3,5 mil v té době nevěděl, to zjistil až potom. Obž. V. mu vysvětloval, že firmu převzali, tím převzali i úvěr a stali se avalem. Obžalovaný je přesvědčen o své nevině, nepředložil bance nic nepravdivého, byl přesvědčen, že úvěr je zajištěn vkladem do MXXX XXXO ve výši 90 mil Kč. Budova HxxxS Txxxch se rekonstruovala, zbylé části se pronajímaly. Obžalovaný je trestně stíhaný pro další úvěr týkající se firmy Kamloops Invest. Obžalovaný je přesvědčen, že nic špatného neudělal, žádný požitek z úvěrů neměl, měl standardní mzdu. Solární boom skončil v roce 2011, to se vědělo již od poloviny 2011 dodělávaly se stávající projekty a od 2012 se firma přešla na developerskou činnost. Společnost měla silný tým. Obžalovaný byl krátce po podpisu úvěru odejit, to vnímal negativně, pro společnost udělal hodně, když mu bylo oznámeno, že byl odvolán a nahrazen Ing. D., což byl bratr kamaráda obžalovaného V. Obžalovaný poznal, co je obžalovaný V. za

člověka, do té doby ho považoval za frajera, stavaře, uměl se prosadit. Stejně jako svědek N. skončil např. M. P., kterého do firmy v dobré víře přivedl právě obžalovaný, ten se vrátil z výkonu trestu v listopadu. Další podobný osud měl T. U., stavbyvedoucí, je nyní ve výkonu trestu odnětí svobody, P. F., rovněž je už ve výkonu trestu, dokonce i paní D., matka V., je snad také ve vězení. Takových osob mohou být desítky. Obžalovaného Ing. L. viděl, nejednal s ním. Celou dobu mu obžalovaný V. tvrdil, že firma je jeho a obžalovaného Ing. L. Obžalovaný to nijak neověřoval, byl tehdy mladší a naivnější, důvěřivý. Svědkyni Ing. K. obžalovaný zná, nastoupila rok po něm, byla ekonomická ředitelka, dělá mu účetnictví, vídá se s ní. Účetnictví dělal několika firmám, a to HxxxS Txxxch, i jeho Kamloops Invest. Obžalovaného vždy úkoloval obž. V., případně generální ředitel, ti se hodně střídali, pracovat pod obž. V., nebylo lehké, měl vždy hlavní slovo. Od roku 2011 tam byla nepříjemná atmosféra, když skončil solární boom, obž. V. tam začal dosazovat lidi, obžalovanému se to nelíbilo, chtěl odejít. Na schůzce, ze které je nahrávka obžalovaný byl, přišel tam pozdě, ani neví, co se tam řešilo.

12. Obžalovaný **R. V.** vypověděl, že činu popsaného v obžalobě se nedopustil. Je to vše vyfabulováno, obžaloba je vnitřně rozporná, vůbec není jasná motivace jeho činu. To že za nějakých okolností byly zakoupeny nemovitosti spol. ROAYALSTAV v roce 2004 za 8.5 mil, což mu obžaloba vytýká, mělo své důvody, on se snažil minimalizovat škody, postupoval s péčí řádného hospodáře, jednal se společností ARMEX Oil, jen minimalizoval škody, které způsobil někdo jiný, konkrétně Ing. M. On byl přinucen prodat část areálu Přístavní za 4.8 mil Kč, našel kupce na montovanou halu za 6.5 mil Kč, peníze použil na úhradu dluhu vůči ARMEX Oil. Kupní cena ROYALSTAV byla 5.5 mil Kč. Společnost hledala kupce na zbytek areálu, našla spol. HxxxS Txxxch se kterou uzavřela smlouvu na 11,5 mil Kč. ROYALSTAV koupila nemovitost v roce 2004 za 8.5 mil Kč kterou v nouzi prodala za 3 roky za 17 mil Kč, což dokládá, v jak lukrativní části města nemovitost byla. Na Ing. M. obžalovaný podal trestní oznámení, a ten za to byl pravomocně odsouzen. Společnost ROAYLSTAV připravovala revitalizaci celého území, včetně čerpací stanice, hypermarketu, propojení na ZOO. Nic z toho neproběhlo stavebním řízením, bylo to v rovině přípravy hmotné studie, zastavovací studie, zpracované ekonomiky. Od jara 2012 to nevypadalo dobře, věděl, že bude odsouzen a nebudu moci vykonávat funkci xxx xxx v rámci trestu zákazu činnosti, pořídil nemovitost v USA, kam začal přesměřovávat své aktivity. Nemovitosti nebyly honosné, ale např. měly napouštěcí a vypouštěcí kanály do Labe, což řešilo povodně. Postupně se nemovitosti zvelebovaly. Areál v Přístavní měl fond oprav ve výši 60 až 80 mil Kč, rozsah revitalizace byl 120 až 180 mil Kč, obžalovaný je přesvědčený, že to tu hodnotu opravdu nemovitosti měly. Byla dělaná projektová dokumentace ve smyslu záměr, výkaz výměr, byla k tomu ekonomická analýza, situační plán, hmotová studie. Nejprve to byl záměr společnosti ROAYLSTAV a potom HxxxS Txxxch., jaké konkrétní právní či administrativní kroky se k realizaci toho záměru činily, obžalovaný již nedokáže specifikovat. Obžalovaný je přesvědčen o jejich potenciálu. Spol. HxxxS Txxxch byla založena jako integrovaný dodavatel stavebních celků pro FVE. Nikdy se nezabývala developerskou činností, přípravou vybraných území pro výstavbu. HxxxS Txxxch vyvinul vlastní systém pro FVE, proto v letech 2008 až 2010 dosahovala obrovských zakázek, byla schopna stavět FVE tam, kde to jiní nedokázali např. v lokalitě Rožínka. V roce 2011 došlo ke snížení ceny výkupní ceny energií, opadl zájem investorů o FVE. To začala společnost měnit zaměření, chtěla být generálním dodavatelem staveb velkých stavebních celků – např. projekt bytového domu Brandýs, což byl projekt finančně 100mil na výstavbu.
13. K obž. Ing. H. uvedl, že ten byl vedoucí stavebního úřadu, byl zároveň znalcem pro oceňování nemovitostí, byl uveden v úzkém seznamu znalců pro MXXX XXXO. To byla veřejně obecně známá informace, věděl, že seznam takových znalců existuje. Jejich vzájemný vztah nebyl žádný, věděli o sobě, že existují, nejsou kamarádi. Svým pracovním zařazením a odborností zavdával plnou důvěru ke zpracování posudků na soubor nemovitostí v Přístavní. Obžalovaný nenechal zpracovat nepravdivý posudek. V případě soboru nemovitostí v xxx xxx uvedený

posudek nezadával, nehradil nepřebíral. Zřejmě ho zadávala výkonná složka společnosti HxxxS Txxxch.

14. Na úvěrovou žádost z roku 2011 si obžalovaný nevzpomíná, nevěděl to, dozvěděl se to až vyšetřovacího spisu. V tu dobu nebyl v ČR, nemůže potvrdit ani vyvrátit, že jde o jeho podpisy, dokumenty za něho podpisovala jeho asistentka. Byl velmi často v ČR nepřítomný, proto jako řádný hospodář zvolil své podřízené, kteří řešili odborné problémy. Nepřipravoval žádnou úvěrovou žádost ani podklady, nic nevypracovával, žádost nepodával u MXXX XXXO. Přenesl svou působnost na své podřízené. Na jaře roku 2011 společnost řídil z pozice xxx xxx J. M., xxx xxx byl Ing. A. D. a xxx xxx byla Ing. K.. Ačkoliv se na úvěrové žádosti obžalovaný osobně nepodílel, byla předložena v souladu s prohlášením žadatele, veškeré informace jsou pravdivé a úplné. Zastavované nemovitosti byly dle odhadu Ing. H. v hodnotě 80mil Kč, úvěrový žadatel neprohlašoval, že je přesvědčen, že mají hodnotu 80 mil Kč, ať již účetní nebo tržní, pouze byl konstatován znalecký posudek, posudek byl již jednou MXXX XXXO akceptován, prošel schvalovacími procesy v MXXX XXXO, nebylo třeba dodávat originál, stačilo dodání kopie. Již jen proto nelze vůbec uvedený posudek považovat za nepravdivý, když se s ním MXXX XXXO 2x ztotožnilo, je nerozhodné, že jsou v něm 4 částky odhadu. Pokud není někdo vzdělán k určování hodnoty nemovitosti musí akceptovat závěr znaleckého posudku, proto se znalec přibírá, aby předložil odborný názor. Z obžaloby je čistě účelově vynecháno, že úvěr měl být splacen k určitému datu. V průběhu úvěru měly být spláceny úroky, nikoliv jistina. Splatnost byla 31.5. 2013, obžalovaný byl odsouzen a jeho působení v HxxxS Txxxchu bylo ukončeno v únoru 2013, nemohl tedy vůbec ovlivnit, aby byl úvěr splacen jednorázově. To že členové představenstva si museli být vědomi, že soubor nemovitostí nemá deklarovanou hodnotu v posudku je fabulace, jak je patrné z úvěrové dokumentace, vše bylo MXXX XXXO předloženo, nebylo nic zamlčeno. Mezi hodnoty účetní a obvyklou nelze vůbec dávat rovnítko.
15. Někdy v roce 2008 začal pracovat v HxxxS Txxxch, na základě úspěchu, byl požádán, aby se stal statutárním orgánem, on byl vždy tvrdý ve vyjednávání a vždy trval na dodržení podmínek. Domluvili se s obžalovaným Ing. L., doplňovali se. K tomu, že by měl předkládat podklady k úvěru pro obžalovaného S., se obžalovaný nedokáže vyjádřit, je to již dlouhá doba, on to ani neuměl, na takové věci byl ve společnosti generální ředitel a ekonomická ředitelka. Každodenní řízení společnosti mají na starosti tito lidé, on a druhý statutární orgán jsou jako dohledový orgán. On se celý život zabýval stavařinou, je tesař, má základní vzdělání, vedení společnosti s ním konzultovalo, co se postaví, jak se to postaví, kdo to bude stavět, aby se maximalizoval zisk a eliminovaly náklady. Ředitelé mají plnou moc k jednání za společnost, stavařské věci se konzultovaly s ním, s Ing. L. se konzultovaly ekonomické věci. Pokud by se jednalo o úvěr, obžalovaný neví, s kým by se to konzultovalo, obžalovaný vyslovil domněnku, že např. výkonná složka společnosti je oslovila, že by bylo lepší vzít úvěr na nějaký nedoplatek vůči finančnímu úřadu, protože to bylo výhodnější než narůstající penále. Záměr s revitalizací dopadl tak, že se nic nepostavilo v důsledku zásahu VSZ Praha vůči MXXX XXXO.
16. Obžalovaný **Ing. V. H.** k věci uvedl, že nic, co je popsáno v obžalobě nespáchal. Pro žádnou banku, ani družstvo, MXXX XXXO znalecké posudky nezpracovával, neměl s nimi žádnou smlouvu. Pokud byl na nějakém interním seznamu znalců MXXX XXXO, zařadil ho tam bez jeho vědomí K. Š., který ten seznam sestavil, jemu pomáhala svědkyně S. Dělal vedoucího na stavebním úřadu, jeho kancelář znalce mu vedl otec, ten přijímal objednávky, dělal fakturace, setkával se s klienty atd. On zhotovil jen znalecké posudky. Mohl vyhotovit tak 100 znaleckých posudků ročně, stále byl denním zaměstnancem stavebního úřadu, znaleckou činnost vykonával vedle. Konkrétně ve vztahu k MXXX XXXO obžalovaný dovozuje, že mohl vypracovat v letech 2011 až 2013 celkem 50 znaleckých posudků, to odhaduje z toho, že je stíhán v 15 až 20 případech, je tam 31 spoluobviněných, každý si odnesl 2 posudky, to je asi 60 posudků, ale je to jen odhad. Ty, které vyhotovil, byly k určení ceny nemovitosti, nebyly pro banku, podle předpisu ČNB od roku 2010, pokud má být znalecký posudek využit pro banku,

musí to v něm být jasně deklarováno, on měl v předmětu nikoliv žádost o úvěr, ale zjištění ceny nemovitosti. MXXX XXXO takový jeho posudek nemělo vůbec přijmout. Neexistuje univerzální posudek, každý posudek musí mít svůj účel. Ve vztahu k ZP (Litvínov) příslušný územní plán byl již schválen a měla se tam postavit FVE. Šlo jednoznačně o stavební pozemky, řazené. Jeho úkol jako znalce určit pro investora, zda pozemky mají nebo budou mít nějakou hodnotu do budoucna, pokud by tam stále FVE. Nehodnotil projekt, ale pozemek na kterém měla stát FVE. Vycházel z toho, že nějaké v té době byly již postavené, vědělo se jaká byla cena staveb, vědělo se jako byly výkony, bylo spoustu projektů směřující k výstavbě podobných FVE, z těchto všech dostupných údajů vycházel. V té době, ale investor nevěděl, zda tam postaví FVE s výkonem 2 MW či 3 MW. Věděl obecně, že na 20 000 m² bylo možné vystavět 1MW, tedy cena elektrárny se pohybuje v určitých tendencích. Nebylo určující, že došlo k poklesu výkupních cen elektřiny z FVE, neboť pro potřeby investora to nemělo vliv, bylo na investorovi, zda se mu to nakonec vyplatí, pokud ceny výkupu elektřiny v daném případě rostly nebo padaly, investor ho o tom neinformoval, chtěl znát jen potenciál. Pozemek je jednoznačně limitován investičním záměrem. Investor si mohl nechat udělat posudek, a nakonec záměr vůbec nerealizovat. Bylo pro něj dostatečné, že investor přišel s tím, že chce vědět potenciál pozemku, pokud tam bude FVE. Jako srovnávací vzorek si vzal stavební pozemek v blízkosti, což bylo vhodnější než pozemek s FVE, který v oblasti nebyl, vzorek byl důležitý přes indexaci se dobral výsledku. To že jím posuzovaný pozemek měl větší výměru než vzorek, roli nehrálo, byl to furt lepší vzorek než, aby za vzorek vzal obdobě rozlehlý pozemek, který se ale nacházel v 300 až 400km vzdálené lokalitě. Posouzení např. tvaru pozemku je uvážení a zkušenosti znalce. Na místním šetření byl na FVE, druhý vzorek byl z realitní kanceláře REMAX, vyšel z informací dostupných na internetu v jejich inzerci. Pokud se měl obžalovaný vyjádřit k ocenění potenciálu pozemku, dnes byl k tomu přistupoval jinak, rozepsal by to podrobněji více by se v tom pitval. Nabývací tituly z minulosti při vypracování posudků jako v tomto případě, jsou nepodstatné a nikoho nezajímají. Nabývací titul je potřebný pro daňové účely. V případě druhého posudku, ve kterém jsou postupně uvedeny tři odhady. 18 mil 75 mil a 85 mil se zdá, že je rozdíl značný, ale je to poplatné tomu, z jaké metody se vychází. V jeho postupu bylo, stejně jako v metodě doc. Bradáče, že porovnávací metoda dá nějaké číslo, pro objektivnost si najde podobné objekty, ale ta nemusí být přesná pokud se má odhadnout potenciál, záleží zda té problematice znalec rozumí. On měl info přímo od zástupce investora (obž. V.) objekt se měnil, byly tam prodejny, byly tam kanceláře, měly tam vzniknout byty, architekti chodili k nim na úřad. Pak se změnil územní plán de facto přes ulici, kde měla vzniknout klidová zóna s marinou, měla tam být procházka od nádraží, mělo to být luxusní, to vše znalec věděl a zohlednil. Cena pozemku roste tím, jak se mění jeho okolí. On z pozice vedoucího stavebního úřadu se setkal s různými projekty, parkoviště na nožičkách, aby se vyřešil problém s padesátiletou vodou, hypermarkety, zábavní park, aquapark propojení se ZOO. Toto vše znalec zohlednil jako odborník, jak to hodnotí laik je věc jiná. ZOO tam je, investor mu řekl, že kupuje i pozemky naproti, měl tam vzniknout hypermarket, pokud tyto informace neuvedl v posudku, byly mu předloženy např. plány na hypermarket. Viděl studii. Konečnou jím určenou cenu nejvíce ovlivnilo, že jde o jednu z nejlepších lokalit v xx xxx xxx, i když je to část xxx xxx, je to na hranici města xxx xxx xxx s dobrou dopravní obslužností, je tam přístup z obou břehů Labe, jsou tam všechny sítě, vedle plánované rekreační zóny. Odhad do budoucna není trestný. Když znalecký posudek předal jeho objednateli, ztratil nad ním kontrolu, je vyloučeno, aby na něj bylo nahlíženo jako na pomocníka. Pokud by věděl, že jím zpracovaný posudek má sloužit k žádosti o úvěr, rovnou by dotyčnému klientovi řekl, ať ho tam nepřikládá, protože ot není posudek pro banku. K tomu žádné stavební povolení nebylo třeba, bylo domluveno připojení přes ČEZ, byl příslib, že v územním plánu bude (či již byla) změna, obdobné pozemky měly tehdy takovou hodnotu, proto to obžalovaný takto ocenil.

17. K objektům xxx x, šlo o administrativní budovu, cílem bylo toto území co nejvíce zhodnotit přistoupit co k nejlepšímu využití. Nevýhoda byla poloha v záplavové zóně, uvažovalo se, že

budova se zdemoluje a pozemky se využijí pro výstavbu hypermarketu, mělo být propojení přes trať do ZOO, ale i do lomu, který měl být revitalizován. Znalec měl určit potenciál pozemku, proto užil nákladové metody v kombinaci s výnosovou. Obžaloba nemá pravdu, že měl užít nákladovou, což je metoda administrativní podle cenového předpisu pro daňové účely, to on nedělal. V jeho případě šlo o to určit rozptyl mezi nákladovou metodou, výnosovou metodou, udělal si i porovnávací metodu, kdy porovnával podobné objekty, a dospěl k závěru, že porovnávací metoda měla velikost obvyklé ceny 18mil Kč. To že je tam 80 mil Kč, jde o odhad znalce, odhadl 80 mil potenciál toho pozemku. Pokud si pak v MXXX XXXO vybrali tu vyšší cenu, je to jejich chyba, ne jeho. Rozhodně v tom nebyl úmysl, ve svém posudku jasně deklaroval cenu nákladovou (tedy cenu administrativní dle cenového předpisu). Pokud je pak argumentováno jiným oceněním zpracovaným znaleckým ústavem Českou znaleckou, obžalovaný k tomu uvádí, že tento ústav nemá oprávnění pro oceňování pro obor ekonomika, odvětví ceny, zvláštní specializace ceny a odhady nemovitostí! To je velmi zásadní, protože tzv. revizní posudky zpracovávali lidé, kteří nejsou vůbec znalci. Není to vůbec revizní posudek, protože by museli vycházet ze stejných podmínek, tedy museli by mít stejné zadání, a užít stejné metody, aby se vůbec mohli dobrat k podobným výsledkům. Jeho posudky jsou přezkoumatelné, pokud budou zadány stejné parametry, dostatečně odůvodnil, proč použil daný index.

18. Spoluobžalovaného Ing. L. a S. nezná, zná obž. V., setkával se s ním na stavebním úřadu, kam on docházel jako zástupce investorů, developerů.
19. Svědek **M. L.** vypověděl, že do MXXX XXXO nastoupil v polovině září 2012 na pozici úvěrového pracovníka ve front office. Jeho náplní práce bylo zpracovat žádosti o úvěr po formální stránce, zaučovala ho paní S. dnes H. Podstoupil jen školení na finanční výkazy, nejprve přihlížel, jak se žádosti zpracovávají, pak agendu postupně přebíral. Žádosti si rozdělili dle obtížnosti, pokud nějaká společnost žádala opakovaně, předpokládalo se, že jejich opakovaná žádost nebude obtížná k zpracování, a ty vyřizoval svědek. Žádosti nových společností zpracovávala paní S. Svědek zkontroloval vše, co bylo doloženo v žádosti, podnikatelský záměr, navrhované zajištění, prohlášení o bezdlužnosti vůči finančnímu úřadu. Obecně vše, co bylo ve složce o úvěr uváděl do dokumentu hodnocení klienta. Finanční výkazy žadatele zadával do software MXXX XXXO, který hodnotil bonitu a rating. Kontroloval, zda společnost již předchozí úvěr splácí. Přípravoval též smlouvy, a to úvěrovou a zástavní, do formulářových smluv vkládal konkrétní údaje. Všechny připravené dokumenty rozeslal na 7 emailů ke schválení, a to konkrétně risk manažer Ing. J., tříčlenná úvěrová komise ve složení H., L. a Š., dále se vyjadřovalo 3-členné představenstvo J., Z. a T. Když byla jejich stanoviska, kontaktoval žadatele, domlouval termín podpisu, po podpisu předal dokumenty do oddělení back office, které mělo na starosti následnou agendu. Jak probíhal schvalovací proces svědek neví, samotné schválení mu přišlo emailem rychle. Svědek jako pracovník front office žádosti nehodnotil, to dělal risk manager a úvěrová komise, ale jak postupovali přesně svědek neví. Pokud byl součástí žádosti o úvěr znalecký posudek, svědek kontroloval, zda byl vyhotoven subjektem akceptovatelným MXXX XXXO, pak bylo možné považovat posudek za důvěryhodný, a svědek pracoval s částkou, která byla v posudku uvedena, konkrétně svědek pracoval s tím, co bylo uvedeno jako obvyklá cena tržní, což se ponižovalo interním koeficientem podle druhu zajištění. Vedle zástavy nemovitostí tam byl ještě druhotný institut zajištění, směnka, ta interně neměla určenou hodnotu. Svědek neví, zda se ověřovalo, zda byla směnka krytá. Směnka byla podmínkou vždy, ale primární zajištění bylo nemovitost, movité věci, cenné papíry, tam se hodnota ověřovala, po pokrácení interním koeficientem, muselo dojít k pokrytí celého úvěru. Znalecký posudek jako celek nečetl, důvěřoval znalci, vytáhl jen např. věcná břemena, která zatěžovala nemovitosti, které byly dávány do zástavy. Seznam akceptovaných znalců byl v souboru excel uložený v intranetu. S revizí předkládaných posudků se svědek setkal až v období od května 2013 do prosince 2013, kdy z doslechu ví, že MXXX

XXXX si nechávalo na své náklady zpracovávat revizní posudky, za běžného chodu MXXX XXXO se to nedělo. Úvěr se podepisoval v sídle MXXX XXXO, svědek předem zajistil podpisy představenstva, klient odcházel se svými vyhotoveními. Vše se podepsalo, totožnost žadatele se ověřovala dle OP, rovněž se vyhotovila kopie OP, to žadatel podepisoval souhlas s pořízením kopie. Pokud byla nějaká nesrovnalost v doložených podkladech, svědek kontaktoval žadatele, ale to se mu nestávalo, protože zpracovával žádosti o úvěr společností, které již nějaký úvěr od MXXX XXXO měly. V MXXX XXXO bylo spousta interních směrnic, svědek o jejich porušení nic neví, licence byla odebrána ČNB z nějakého důvodu. Svědek v MXXX XXXO pracoval i v době činnosti insolvenčního správce Haly, do kontaktu s ním nepřišel. Pracovní poměr svědka skončil v polovině července 2014, insolvenční správce si MXXX XXXO přebíral v období v prosinci 2012 až leden 2013. Od května 2013 se neposkytovaly nové úvěry, od předběžného opatření ČNB, svědek vypomáhal backoffice, případně docházel na policii ČR ohledně rozpečetění složek. Jak se vymáhaly pohledávky z úvěrů svědek neví, vypomáhal s psaním upomínek, zda by se započítávaly pohledávky oproti členským vkladům svědek neví, nesetkal se s tím. Za sedm měsíců činnosti v MXXX XXXO zpracoval cca 40 až 50 žádostí o úvěr, měsíčně jich bylo 5 až 10. Zpracování žádosti bylo různé, mohlo trvat jeden až tři týdny, bylo možné to vyřídit i během dnů. Zhruba u 95% případů, u kterých vypovídal před policií či před soudem, mělo společného jmenovatele, a to znalce Ing. H.. U úvěrů, kde nebyl Ing. H. odhadcem, svědek nevypovídal, svědek pro to nemá vysvětlení.

20. Svědek **O. S.** vypověděl, že v období od 2011 do roku 2012 až 2015 byl statutárním zástupcem dvou společností, které se zabývaly nákupem a následným obchodováním s nemovitostmi, jednalo se o Q2 Energie s.r.o. a Vrchovina – zemědělská obchodní. Cílili hlavně na zemědělské nemovitosti a pozemky. V roce 2011 se domluvil se svými známými bratry Z. a J. L. o tom, že budou společně podnikat, vyhodnotili si situaci na trhu se zemědělskými pozemky, které byly obecně podhodnocené. Dal se tam vytvořit zajímavý business plán, dařilo se jim, do konce roku 2012 nakoupili výrazné množství pozemků. Byli členy MXXX XXXO, spolupracovali s HxxxS Txxxch, která měla projekty na fotovoltaické elektrárny, zajišťovala výstavbu, tedy uměli developovat příslušné pozemky. HxxxS Txxxch uměl vystavět fotovoltaickou elektrárnu, ale uměli i mezistupně, od pole po funkční průmyslovou či jinou developerskou aktivitu na pozemku. Je tam velký objem práce, který je k tomu zapotřebí. Vývoj spolupráce s HxxxS Txxxch jim umožnil věnovat se intenzivně akvizici a obchodování s číste zemědělskou půdou. V developingu viděli potenciál, ale ten neuměli využít, to měla právě zajišťovat společnost HxxxS Txxxch. Ze společné spolupráce vznikla spousta projektů, které skončily ve fázi přípravy. Časové rozpětí, kdy mohli takto společně podnikat bylo krátké, souviselo s tím, že MXXX XXXO skončilo na trhu. Když MXXX XXXO skončilo, došlo k zesplatnění úvěrů, s čímž nepočítali. Byli zrovna v období růstu. Chtěli kupovat větší celky, a to např. celý funkční celek s farmou, funkčním hospodařením, budovami technikou a pozemky, ale na to potřebovali další stupeň financování. V roce 2012 byla společnost Vrchovina v zisku, obrát byl vyšší stovky milionů. Prvotní nákupy pozemků byly hrazeny právě z úvěrů od MXXX XXXO, Vrchovina měla jeden úvěr na 46 mil Kč. Na podzim 201 vše fungovalo dobře, nakupovali 100 hektarů týdně, a to i pro partnerské společnosti, nabízely se zdroje ve formě kapitálové účasti společností jako byla např. HxxxS Txxxch. Ta chtěla developovat, oni chtěli zkušenost, oni uměli nakoupit výhodně zemědělské pozemky, které by dali k dispozici spol. HxxxS Txxxch která plánovala další developerské aktivity. Jaká byla přesně kapitálová účast HxxxS Txxxch ve Vrchovině svědek neví. Podkladem byla rámcová dohoda o nákupu nemovitostí, smlouva o smlouvě budoucí, právní titul na základě zprostředkování nákupu. Svědek čelí dvěma trestním stíháním, týká se to zmiňovaných společností a úvěrů od MXXX XXXO. Ze společnosti HxxxS Txxxch zná Ing. L., setkal se s V., administrativní výměny informací proběhly přes pana K., v kanceláři HxxxS Txxxch jednal s panem B. Jednání s HxxxS Txxxch nevedl přímo svědek. Časový horizont návratnosti byly roky, pod 5 let by to byl raketový růst. Konkrétní platby, od HxxxS Txxxch Vrchovině si svědek nevybaví, bylo spousta plateb, svědek se nedokáže vyjádřit

k tomu, co by znamenalo označení platby vrácení finanční výpomoci. Se spol. HxxxS Txxxch neměly podezřelé vztahy, HxxxS Txxxch měl k dispozici seznam pozemků, ze kterých si mohla vybrat, které jsou vhodné pro developerské projekty. Transakce byly kryté pozemky, které byly předmětem jejich obchodních vztahů. Konkrétně ve vztahu k Ing. L. měl svědek referenci od bratrů L., kteří referovali o tom, jak se realizoval projekt FVE Dolní Rožinka. Řešili tam spoustu problémů, to svědka utvrdilo v tom, aby spolupracoval s tímto týmem. Rozhodování byl proces, hledali řešení, s Ing. L. se jim to určitě dařilo, vymezené kompetence neměli. Konkrétně HxxxO Txxxchu bylo umožněno, že do 100 Kč za 1 m² nakoupí pozemky, které si sami vyberou a vyhodnotí je s dobrým potenciálem pro další rozvoj. Šlo o 60 hektarů ale měnilo se to, developerský potenciál chtěli vidět také, bylo to jimi předhodnoceno. Jak to zpracovali v HxxxS Txxxchu svědek neví, pokud by HxxxS Txxxch shledal některé pozemky za zajímavé, pak by se s tím muselo pracovat dál, muselo by se to rozvíjet, dostat to do papírové podoby, udělat studii. Tehdy dohodnutý balík 60 hektarů za smluvních 100 Kč za metr zrealizovaný nebyl, bylo to pouze ve fázi rozpracování, svědek se domnívá, že ani HxxxO Txxxch na to neměl tým. Vrchovina by měla prvotní zisk z prodeje pozemku, při ceně 100 Kč za metr, jsou vstupní náklady znásobené, pak záleží jaká je výsledná cena developerského projektu, záleželo by na tom, kdo chtěl projekt nést. Ve spolupráci se jim nepodařilo koupit vybranou oblast v dostatečné míře, aby změnili územní plán, zasít'ovat, k tomu neměli dostatek času. Za rozhodování ve společnosti Vrchovina byl zodpovědný svědek, měl externí spolupracovníky, finanční řízení. Na finanční výpomoc od HxxxS Txxxch si svědek nevzpomíná, je možné že to bylo tak pojmenované, ale vždy to bylo kryto pozemky, a myšleno tak, že to bude vypořádáno v pozemkách, buď nakoupí nebo prodají. HxxxS Txxxch zprostředkoval další společnosti, které měly být konečnými beneficiaty a držiteli developerských projektů. Svědek ze své pozice nedokáže říci, kdo by se mohl přesně vyjádřit, za co byla inkasována částka 57 mil od společnosti HxxxS Txxxch v červnu 2012, svědek neví, kde je účetnictví společnosti Vrchovina. Úvěr společnosti Vrchovina od MXXX XXXO nebylo možné splatit, protože úvěr si společnost brala v únoru – březnu 2013, pak MXXX XXXO byla přerušena činnost, hradilo se podle splátkového kalendáře jen 2 měsíce.

21. Svědkyně **J. H.** (roz. S.) vypověděla, že do MXXX XXXO nastoupila 1.11. 2010, pracovala na úvěrovém oddělení. V roce 2013 byla ukončena činnost MXXX XXXO, v prosinci bylo prohlášeno insolvenční řízení, vstoupil tam insolvenční správce, nechal tam tři pracovníky, definitivně skončila k 31.7. 2015. Celou dobu pracovala na úvěrovém oddělení, komunikovala s klienty, řešila, jak financovat jejich obchodní případy, řešila žádosti o úvěr, pokud byly schváleny, vypracovávaly se úvěrové smlouvy a zástavní smlouvy. Úvěrové oddělení bylo rozdělené na front a backoffice, ona zůstala na frontoffice, kde se zpracovávaly úvěry až do podpisu úvěrové dokumentace, pak to přebíral backoffice, který měl na starosti plnění podmínek pro čerpání, dodržování podmínek a hlídání splátek. Byla vedoucí front office, vedle ní tam byli Ing. L. a Ing. L., která byla na pobočce v Brně. Zaškolovala kolegu Ing. L. Svědkyně konkrétně HxxxS Txxxch uvedla, že šlo zřejmě o klienta, který čerpal nějaký úvěr možná i více úvěrů. Pokud klient žádal další úvěr, musel řádně splácet ten předchozí. Výše členského podílu v poskytnutí úvěru nehrála roli, ke všem členům družstva se přistupovalo stejně pokud chtěli úvěr. Frontoffice převzal a zpracoval dokumentaci, dle vnitřních předpisů muselo být vše zajištěno na 100%. Pracovník frontoffice zpracoval předložené dokumenty, vypracoval hodnocení, provedl analýzu ekonomických výsledků v počítači, program dal rating A/B pak to šlo do tzv. schvalovacího kolečka, to vyžadovalo posouzení úvěrovou komisí, risk manažerem a představenstvem. Ekonomické výkazy žadatele se zadaly do systému, vyšla likvidita klienta, jaká byla jeho rentabilita. Čím menší hodnota nemovitostí by byla, tím by finanční ukazatelé (výsledovka rozvaha) byly poníženy a nevycházel by dobrý rating. Nikdo nikdy nepřipomínkoval, aby se svědkyně vyjadřovala k nějakým rozdílným hodnotám. Smlouvy byly sestaveny ve formuláři právníky, oni doplňovaly konkrétní údaje. Vypracovala se smluvní dokumentace, klient byl vyzván k podpisu na půdě MXXX XXXO, pak backoffice kontroloval

splnění podmínek, od vložení zástav do KN atd. až došlo k čerpání úvěru. Údaje se ověřovali z veřejných zdrojů, zajištění se kontrolovalo, zda na nemovitostech nevázlo zástavní právo, nedalo se třeba zjistit, zda má klient již jiný úvěr jinde v určitých věcech se museli spolehnout na to, co uvedl klient. Navrhované zajištění, ze 70% šlo o nemovitosti, akceptovaly se i movité věci, pohledávky, cenné papíry, akcie, dluhopisy. V případě nemovitosti se vyžadoval odhad znalce, MXXX XXXO nemělo svého interního znalce, byl seznam znalců. Klientovi byl sdělen požadavek na zjištění tržní hodnoty nemovitosti, kterou chtěl ručit, tedy cena, za kterou by se nemovitost prodala, když by přestal splácet. Znalecké posudky svědkyně četla, byly tam např. negativní podmínky dané nemovitostí. Když v posudku byly dvě ceny, svědkyně pracoval s tou tržní cenou určenou ke dni posudku, tedy kolik by dostali v případě prodeje. S vyhláskovou cenou nepracovala. Pokud znalec uvedl ve znaleckém posudku, že hodnotu určil s ohledem na územní změnu, svědkyně to nijak neověřovala. Jméno Ing. H. bylo na seznamu cca 40 až 50 znalců, byl to soubor excel v počítači, všichni ho měli k dispozici. Požadovali, aby znalecký posudek byl vypracovaný znalcem z toho seznamu, to svědkyni nepřišlo divné. Směnky byly povinné ve všech případech, vždy to byla blanco směnka, nebylo tam datum splatnosti. Šlo o směnku vlastní, když byl žadatel právnická osoba, s.r.o. nebo a.s., tak jednatel nebo vlastník jako aval. Směnky se podle vnitřních předpisů nehodnotily, bylo to dozajištění, byl tam nulový koeficient. Směnka se vždy psala za 0, nepočítala se do hodnocení celého zajištění. V podstatě to byl psychologický tlak na klienta, kdyby nesplácel, a vymáhání bylo rychlejší. Pokud byl jednatel avalovat směnku byla to indicie toho, že tomu obchodnímu případu věří. Pokud žádost o úvěr prošla schvalovacím kolečkem, žadatel byl vyzván. Úvěrové smlouvy byly již podepsány dvěma členy představenstva, klient podepisoval v sídle MXXX XXXO před očima úvěrového pracovníka, a to smlouvu, obchodní podmínky a směnku. To že je osoba oprávněná jednat za právnickou osobu se ověřovalo dle výpisu z OR, bylo požadováno předložení OP. Mohlo se např. stát, že pokud bylo domluveno, že se smlouvy podepíší v jeden den, a oni nakonec přišli v jiný den, nechalo se tam to původní datum, ale to byly výjimky. Svědkyně zpracovala ten případ, kde je její podpis na hodnocení klienta. Svědkyně si celou situaci okolo MXXX XXXO nedokáže vysvětlit, z jejího pohledu mělo MXXX XXXO méně neplatičů než ostatní banky. Celkem se mohlo vyřídít 400 až 500 úvěrů, délka zpracování byla různá, od 3 dnů až do půl roku. Svědkyně si nevybavila, zda mohl žadatel žádat o více úvěrů, mohlo se stát, že když zajištění mnohokrát převyšovalo úvěr, mohl klient požádat o další úvěr se stejnou zástavou. To hodnotil jak front office, tak backoffice, pokud byl úvěr 10 až 30 mil Kč zajištění muselo být na 60 mil Kč.. Pak to byl backoffice, kde dali 20% hodnoty zajištění na jeden úvěr a na druhý 30% atd, pokud jeden znalecký posudek pokrýval tři úvěry. Byla tam podmínka, že znalecký posudek nesměl být starší než půl roku, aby se mohl použít u více úvěrů. V MXXX XXXO bylo samostatné oddělení na tvorbu interních směrnic. Svědkyně byla členkou úvěrové komise, když se posuzovala žádost, kterou zpracovávala, museli se vyjádřit zbylí dva členové, a to Ing. L. a Ing. Š. Obžalovaného S. si konkrétně svědkyně nevybavila, mohla s ním jednat. Svědkyně dále uvedla, že neporovnávali účetní hodnotu nemovitosti s hodnotou, která byla stanovena znaleckým posudkem. To že je účetní hodnota 0 neznámá, že tržní hodnota je také 0, nebyly povinni toto nějak ověřovat deklarovat. Svědkyně např. nezjišťovala od kdy je zastavovaná nemovitost ve vlastnictví, za kolik byla pořízena, zajímala je vždy tržní hodnota. Oddělení backoffice pečlivě hlídalo vymáhání, pokud klient nezaplatil, do 5 dnů, posílala se mu upomínka, pak druhá a třetí, pak mělo MXXX XXXO právo úvěr zesplatnit, předávalo se to právníkům.

22. Svědci Ing. D. Š., MBA, K. Š., D. T., V. D. M. P. ještě další odmítly vypovídat.
23. Svědkyně **Ž. S.**, byla zaměstnankyní MXXX XXXO v roce 2012 až 2014, pracovala v úvěrovém oddělení, v backoffice. Dostávala se do kontaktu s již uzavřenými úvěrovými smlouvami, kontrolovali splácení, urgovali splácení, zasílali upomínky. Front office byl v přímém kontaktu s žadateli o úvěr, ti řešili sjednání, podpisy atd, k nim se úvěr dostal, když

byl sjednán, podepsán a schválen. Jejím nadřízeným byl K. Š. Svědkyně si nevybavila, jak se kontrolovalo plnění účelu úvěru. Zásah ČNB vnímala svědkyně negativně, zavládl strach. Platební morálka dlužníků nebyla špatná, upomínek, které vyhotovovala nebylo mnoho. Svědkyně se domnívá, že za celou dobu jí pod rukama mohlo projít 100 až 150 úvěrových obchodů. Jméno Ing. L. jí něco říká, byl jedním z majitelů MXXX XXXO nebo jedním z majitelů MXXX XXXO, pracovala ve společnosti, kterou vlastnil nebo spoluvlastnil. Setkala se s ním v kancelářských prostorách MXXX XXXO.

24. Svědkyně **J. L.** vypověděla, že nezná spol. HxxxS Txxxch ani nikoho z obžalovaných. V MXXX XXXO pracovala od roku 2010 do 2014 na pozici úvěrového konzultanta ve front office a byla xxx xxx xxx. Jako pracovnice front office jednala s potenciálními klienty, brala od nich podklady a připravovala je ke schvalovacímu procesu, zpracovala hodnocení klienta, s návrhem úvěrové smlouvy to interním systémem zasílala ke schválení. Ocenění nemovitosti, která měla být dána do zástavy si zajistil klient znalcem, byl to znalec zapsaný na seznamu znalců MXXX XXXO, seznam se vytvářel na centrále v Praze, svědkyně pracovala v Brně. Vnitřní směrnice vytvářelo představenstvo. Smlouva se musela zadat do interního systému, poté se nejprve předložila představenstvu k podpisu, a až poté ji podepisoval žadatel. Svědkyně, co by členka úvěrové komise se podílela na všech úvěrech, pokud nebyla nemocná nebo nepřítomná. K dispozici měla výstupy pracovníka front office, hodnocení klienta, vedoucí front office řešila případné nesrovnalosti, ona nikoliv. Totožnost žadatele při podpisu úvěrové smlouvy se ověřovala dle OP a dle výpisu z OR. Svědkyně je trestně stíhaná v souvislosti s MXXX XXXO.
25. Svědek **P. H.** vypověděl, že byl zaměstnancem HxxxS Txxxch a vykonával inženýring, tedy stavby, kolaudace pořízení změn územního plánu. Nejprve pracoval na solárních elektrárnách, poté a stavby Kozly, Tišice, poté dostal za úkol pořizovat změny územního plánu na lokality po celé ČR, to bylo asi od roku 2012. Jeho přímí nadřízení byli pan F., M. Obžalované Ing. L. a V. zná oba, byli to dva šéfové, jeden zlý a jeden hodný. Společnost to byla úspěšná, on měl hodně práce a měl výplatu. Změny územního plánu trvají 5 až 10 let, svědek neví, který z projektů, na kterých pracoval by byl úspěšný (ve změně územního plánu). Obžalovaný V. ho žádal, aby se stal statutárním orgánem společnosti. O MXXX XXXO svědek ví, že je byla záložna a ve stejné budově měla sídlo HxxxS Txxxch. Když jezdil na jednotlivé obce dostal pověření od xxx M. nebo od paní K., jak to zmocnění bylo formulováno, svědek neví. Dostal i zastavovací studii, svědek chtěl projekty, ale ty byly drahé, někde stačily zastavovací studie. Obžalovaný S. dělal výkonného ředitele, svědka přijímal do HxxxS Txxxchu, co dělal svědek neví. Když nastoupil do HxxxS Txxxchu dělal technicky rozjednané fotovoltaiky, dělal tam územko, stavebko a kolaudaci. Velikost elektráren byla na pole, detaily svědek neví.
26. Svědek **L. Z.** vypověděl, že pro společnost HxxxS Txxxch pracoval před více jak deseti lety, dělal development bytového projektu v Brandýse nad Labem, zastavovací studii, ten projekt se podařil prodat, byl asi úspěšný, byl to projekt firem. Velikostně tam bylo asi 7 vchodů, každý 6 pater, obžalovaný S. tam měl 1 až 2 vchody. Do HxxxS Txxxch nastupoval v době, kdy již bylo po etapě fotovoltaiky, začínal development. Jeho nadřízenou byla Ing. K., po jejím odchodu Ing. L.. Ing. L. a V. vnímal jako majitele HxxxS Txxxchu, věnovali se rekreaci, ale svědek je vnímal tak, že v té společnosti rozhodují. Svědek konkrétně pod developingem rozumí, že zajišťoval zastavovací studie, jejich zpracování. Zastavovací studie byly pro účely žádostí o úvěry, byly jich desítky, ale svědek neví, kdo byl nakonec konkrétně žadatelem o úvěr. Svědek si např. vybavil jako žadatele o úvěr D. K. Svědek vnímal, že aktivity společnosti byly financovány z MXXX XXXO, konkrétní způsob, svědek neví. Obžalovaným V. bylo svědkovi opakovaně nabídnuto, aby se stal statutárním orgánem obchodní společnosti za účelem načerpání úvěru. Svědek to odmítl, nemyslí, si že by byl dobrým statutářem, rád si dělá věci po svém, a neměl z toho dobrý pocit. Tohle bylo nabídnuto většině lidí v HxxxS Txxxchu, cca 10 osobám, vedlo to ke zničení životů, mezi ně svědek řadí např. xxx obžalovaného V.,

obžalovaného S., D. K. Stejně jako to odmítl svědek, to bylo nabídnuto např. svědkovi H., který to také odmítl. Konkrétně v případě obž. S. svědek uvedl, že se domnívá, že má zničený život, protože se potkal s HxxxS Txxxchem, je to jeho osobní názor, obž. je ukázka toho, že nic neudělal, ale bude mít zničený život, protože se rozhodl pro jednatelství jinak než svědek. Obžalovaný S. udělal možné a nemožné, aby se byty rozprodaly, svědek neví, jak se mu podařilo sehnat peníze na dokončení, byl tam problém s DPH, další podobný osud, T. U., také tam měl nějaké vchody, je z něho zničený člověk, totální troska. Tehdy to tak nevypadalo za jednotky Kč se kupovaly pozemky a plán byl development. Svědek to vnímal tak, že majitelé vydělali peníze na fotovoltaikách, koupili kampeličku. Nebylo to tajné, když ho do HxxxS Txxxch přijali, bylo mu to tak řečeno obž. V. a paní Ing. K.

27. Svědek **D. N.** vypověděl, že zná osobně obžalovaného V., obžalovaného S. zná z dřívější doby z tenisu, Ing. L. viděl asi jednou, nebavili se. Obž. V. zná od malička, kamarádil se s jeho otcem. Pak začal podnikat, vypadalo to, že se mu dařilo, koupil veliký barák, měl moderní auta, jednou za ním přišel, že by potřeboval pomoci. Obžalovaný V. se soudil se společností KOMASTAV s nějakým M., a měl pozastavenou činnost, měl rozestavěné baráky, projekt Včelník a potřeboval to dostavět, protože v tom měl velké peníze. Chtěl po svědkovi, že by dělal čestného jednatele bez nároku na odměnu, jako že to staví on. Přivezl nějaké papíry, podepsal to, vždy to začínalo Včelníkem, byly toho štosy papírů. Po třech letech zjistil, že je členem MXXX XXXO, což ani nevěděl. Měl se brát úvěr ve výši 25 mil Kč na tu dostavbu, svědek souhlasil a podepsal to. Pak se furt něco podepisovalo, svědek je automechanik, celý život dělal řidiče, stavařina šla mimo něj. Pak začaly maléry, výslechy na policii, dozvěděl se, že koupil nějaké pozemky u Svitav. Stran faktické činnosti jednatele svědek nedělal vůbec nic, byl tam jen nastrčený, kryl to svým jménem, byla to společnost REVELSTOKE, kterou měl založit jako s.r.o. se základním kapitálem 200 tis, ale to šlo mimo něj. Asi to zaplatili ze společnosti HxxxS Txxxch, možná obž. V. nebo Ing. L., v Ústí měli veliký dům, V. tam měl kancelář a bylo vidět, že tomu velí firma HxxxS Txxxch. Svědek je obviněný v jiné kauze, z čerpání úvěru, který zmizel, to mu způsobilo problémy dostal se do insolvence kvůli směnkám, které podepsal. Jeho právnička žádala o status spolupracujícího obviněného, protože předal tu nahrávku, jak to dopadlo svědek neví. Když bylo třeba něco podepsat, zavolali svědka a on se dostavil a podepsal to. O MXXX XXXO se dozvěděl až při výslechu na policii, kdy se dozvěděl, že nabral úvěry za X milionů, ale o tom svědek nevěděl. O tom, že je nějaký malér se svědek dozvěděl na schůzce, ze které je nahrávka, kterou získal od pana K., to byla pravá ruka obž. V., a kterou svědek předal policii. Na té schůzce bylo asi 15 lidí, obžalovaný V. začal, že se někde stal malér, že někdo chtěl vybrat velké peníze, řekl účastníkům, ať mlčí, že nemají vypovídat, že se mají obrátit na jeho právníky, dal čísla, která neexistovala. Byla tam i Ing. K., bylo řečeno, že ona pro ně vypracuje nějaké podklady, pokud by se jich někdo ptal v čem podnikají, aby mohli odpovědět. Ale fakticky k tomu nedošlo. Pak to utichlo na 2 roky, a pak svědkovi přišla výzva od NCOZ. Těch 13 až 15 lidí, co bylo na schůzce byli taky „firmaři“, jako byl svědek, tím rozumí fiktivní majitele firem. Nešlo o žádnou pracovní poradou, šlo čistě jen o to, aby nevypovídali, když by se na něco policie ptala, na to je obžalovaný V. upozorňoval několikrát. Za tu činnost jednatele neměl nic, obžalovaný V. mu odpustil dluh 40 tisíc. Jaká byla role Ing. L. svědek neví, obž. V. často zmiňoval, že musí za J. do Prahy. Svědek zná jméno H., to byl xxx, přivezl a odvezl papíry. O společnosti JAROVOND se dozvěděl na policii, že jim měl převést peníze. Ing. K. viděl několikrát a bavil se s ní. Seděla v budově HxxxS Txxxch v Ústí, byla xxx. Svědka nenapadlo, že by člověk, kterého zná od malička (rozuměno V.) ho mohl takovým způsobem podrazit, znal se s jeho otcem. Někdo si nabral peníze, peníze zmizely, svědek neříká, že to byl přímo obžalovaný V., ale když má dům v Americe, asi tam zadarmo bydlet nebude. Peníze prostě potekly, on ani neví, kolik to mělo být. Společnost se prodala nějaké další firmě, vše to vyšumělo od té schůzky Obžalovaný V. rozhodl, že se to prodá. V. mu zavola, že ho bude kontaktovat p. Z., ten přijel k němu před dům, svědek sešel dolů, podepsal mu v autě, nebyl to prodej byl to převod, co schválil V., aby svědka údajně zbavili

všech závazky, což mu říkali, ale ve výsledku firma byla pryč a jemu na krku závazky zůstaly. Až u soudu se dozvěděl, kdo je Ing. H., byl to znalec, co měl dělat nějaké posudky, do té doby ho neznal. V sídle MXXX XXXO asi svědek byl podepsat nějaké papíry, s úvěrem na 25 mil Lč na dostavbu Včelníku souhlasil, byty viděl, že to stojí. V sídle MXXX XXXO byl pan K., obž. V. a ještě někdo, dostal papír, aby to podepsal, myslel, že je to vše na dostavbu. Na MXXX XXXO mohl být max 2x. Směnku žádnou nepodepisoval, jak směnka vypadá viděl až u soudu s tou směnkou, měl zaplatit 3,5 mil Kč, a tak je v insolenci. Svědek umí číst, ale podepisoval papíry, které nečetl. Nepopírá svůj podpis, dokonce ho i několikrát ověřoval, a to 2x nebo 3x za tu dobu.

28. Svědkyně **Ing. G. K.** vypověděla, že od roku 2008/2009 pracovala ve společnosti HxxxS Txxxch na pozici xxx na mandátní smlouvu, její působení tam skončilo v roce 2013. Když nastupovala šlo o stavební společnost s externě vedenou účetní agendou, jejím úkolem bylo zavést do společností vlastní účetní program, zahájit vedení účetní agendy, personální a mzdovou agendu uvnitř firmy. Za své služby účtovala, 40, 60 nakonec 100 tis měsíčně, měla přístup k účtům společnosti, je to běžná věc. Skončila z důvodu, že Ing. L. si nepřál její další působení. Skončila za zvláštních okolností. Nebyla tehdy v ČR, do kanceláře přišli maskovaní muži s nápisem Policie a odnesli komplet účetnictví, je přesvědčená, že šlo o účelový krok. Tomu předcházela špatná pracovní atmosféra, svědkyně se domnívá, že pracovníci HxxxS Txxxch byli v kancelářích odposlouchávání. Obž. S. byl xxx po určité období, svědkyně to zasazuje do období top boomu solární výstavby. V roce 2011 se dostavěla poslední FVE (Bílina), to končilo v roce 2011. Pak v xxx navazovali obžalovaný V. a Ing. L.. Společnost se s přesunem do Prahy rozšířila činnost v poradenství a o developerskou výstavbu ve stavebnictví. Svědkyně nezaznamenala, že v předmětu činnosti společnosti se mělo podnikat na trhu se zemědělskou půdou, společnost neobchodovala s nemovitostmi, pokud se podílela, bylo tam x chybných projektů, obchod s nemovitostmi nebyl hlavní činností společnosti. Byla najata Ing. D., jako xxx xxx, mohla mít funkci xxx xxx. Ze zákona byla odpovědná jednatelem a pak výkonnému řediteli. Fakticky společnost řídil obž. V. a popisoval, že tak činí ve spolupráci s Ing. L.. Pro svědkyni byl hlavní kontaktní osobou obž. V., obž. Ing. L. žil a pracoval v Praze, byl i často pryč. Obž. Ing. L. uvádí účelové tvrzení, že fakticky společnost měla řídit ona. Svědkyně nevěří, že by v souvislosti s výstavbou (stavební) spol. HxxxS Txxxch žádala o úvěrové financování MXXX XXXO, tam si vždy žádal majitel projektu, např. v Brandýse to byli čtyři spoluvlastníci. HxxxS Txxxch měl minimálně jeden úvěr na sebe. To bylo v souvislosti s revitalizací území kolem sídla společnosti v Ústí, byly na to dvě studie, projekt byl ambiciózní, mělo se přistavět patro, trávníky na střeše. Svědkyně neví, kdo konkrétně zpracovával podklady pro úvěr, pokud tam byly výkazy společnosti, dávalo to účetní oddělení. Ona osobně se na tom nepodílela. Pokud bylo potřeba podpisu jednatele např. pod auditorkou zprávu, zajistila si podpis. Neřešilo se, že by jednatel namítal nepravost svého podpisu, obžalovaný S. vyjadřoval nesouhlas s tím, jak byl odepsán z funkce. K obž. S. svědkyně uvedla, že byl pracovitý, byl ekonomicky zásadně orientovaný, ale např. podklady pro úvěr by nebyl schopen připravit. Podpisoval audit, tedy musel mít nějaké povědomí o dokladech a dokumentaci, ale z jejího pohledu spolupracovat např. při auditu pro něj bylo trápení. Byl to stavař, nejvíce byl pracovně angažovaný v projektu bytů v Brandýse. Považuje ho za dostatečně inteligentního, aby si svou situaci dokázal ohlídat, byla tam nějaká datová disproporce s tím, jak byl odepsán z funkce, ale svědkyně u toho nebyla, neřešila to, detaily neví. Příjmy společnosti HxxxS Txxxch v roce 2011 byly asi ještě z dobíhajících staveb, pak se realizoval obrovský projekt (250 mil Kč prostavěno) v Brandýse, a další projekty. Finanční zdraví společnosti začalo pokulhávat, společnost již neprosperovala tak jako v předchozích letech. V roce 2010 byl obrat 730 až 760 mil Kč, kolik byl zisk svědkyně neví. Společnost HxxxS Txxxch neinvestovala do vlastního majetku, do výstavby developerského centra, ale bylo jim představeno, že investovala do nákupu části podílu MXXX XXXO. Spoluvlastnictví MXXX XXXO byl tehdy brán jako fakt. Společnost Vrchovina zemědělská obchodní nějakým způsobem koncentrovala finance, a to

nejenom společnosti HxxxS Txxxch, byly finanční toky mezi těmito společnostmi, bylo o nich účtováno, je možné že HxxxS Txxxch přijala finanční výpomoc od Vrchoviny, detaily svědkyně neví. Svědka D. K. svědkyně zná, byl spolupracujícím subjektem společnosti HxxxS Txxxch, která jeho společnosti vedla účetnictví. Jeho problémy svědek přisuzoval svědkyni, poté své výpovědi změnil a řekl pravdivě, kdo za jeho problémy může. Svědkyně čelí zastrašování v souvislosti se svými výpověďmi, řešilo se to mnohokrát, má periodické telefonáty, zda je v pořádku, na jaře 2013 jí vyhrožovali lidé kolem Ing. L.. Bylo jí vyhrožováno přes její dítě, že nebude problém, aby se jejímu dítěti v batohu našly drogy, někdo ji na zahradě oběsil postavu, bylo vyhrožováno fyzickou likvidací. Vždy to nějak souvisí s tím, že probíhají soudy ve vztahu k MXXX XXXO a má jít svědčit. Nyní zastrašování nepocit'ovala. Lehký tlak na ni vedl přímo Ing. L., to svědkyně spojuje s trestním oznámením, které na ni podal, aby ji znevěrohodnil. Svědkyně ví o tom, že nabídky na jednatelství spol. HxxxS Txxxch vůči jejím zaměstnancům probíhaly, bylo to iniciováno obž. V.. Svědkyně si to vysvětluje tak, že k řízení režie provozu MXXX XXXO bylo třeba jednatelů s dílčími projekty, což bylo legitimní. Obžalovaný V. byl pro lidi v HxxxS Txxxch důvěryhodný, třeba věřili, že profesně si polepší, budou mít nějaký zisk. Šlo konkrétně o M. P., P. F., T. U. obž. S. Jejich společností vedla spol. HxxxS Txxxch účetnictví. To, jak tito dopadli, hodnotí katastrofálně, zničené životy mají oni i jejich rodiny. Ti pánové tehdy dostali informaci, že HxxxS Txxxch zčásti vlastní MXXX XXXO, proto měli náladu a chuť se stát toho součástí. Ani si např. neuvědomili, že HxxxS Txxxch byl daňově odložen až po půl roce, tedy hospodářský rok se hodnotí až s odstupem až tři čtvrtě roku. Schůzka, ze které je nahrávka, proběhla, možná na podzim 2012, načasovala se na příjezd obž. V., Ing. L. se neúčastnil, obž. S. ano. Na schůzce se neřešilo nic zásadního, F. se ptal na změnu sídla, někdo se ptal na účetní výkazy. Svědkyně připouští, že to byla výrobní porada, nepovažuje to za nějakou organizovanou skupinu, nešlo o žádné bílé koně, to by tam nešla. Svědkyně si není vědoma, že by společnost HxxxS Txxxch v letech 2010 a 2011 nějaký daňový nedoplatek, rok 2010 může určitě svědkyně vyloučit, tam byla společnost ještě pod auditem, nebylo nic exekučováno nebo vymáháno ze strany státu. Obžalovaného Ing. H. svědkyně viděla prvně, když navštívil obž. V. v Ústí nad Labem, za účelem seznámení se s územním plánem, obžalovaný V. stál o výstavbu obchodního centra.

29. Svědkyně **JUDr. Kateřina Martínková** vypověděla, že vykonává insolvenční správky u MXXX XXXO, je xxx v xxx, xxx xxx xxx xxx Ing. Mgr. H. Ona byla jmenovaná v době, kdy již bylo zpeněženo úvěrové portfolio, na správě pohledávek se svědkyně nepodílela. Obžalované nezná, nemá s nimi osobní zkušenost. Spol HxxxS Txxxch byla členem MXXX XXXO, je k dispozici přihláška o členství v družstvu, uhrazen byl základní členský vklad 100 Kč. Tato společnost se zavázala k dalšímu členskému vkladu, který byl postupně splácen, zůstatek ke dni 31.3. 2015 byl 91 500 100 Kč, s touto částkou se společnost přihlásila do insolvenčního řízení, důvodem přihlášené pohledávky měl být vypořádací podíl. Uspokojení v insolvenčním řízení se vztahuje na období po zjištění úpadku a tedy i konkurzu, pohledávky členů družstva se uspokojují jako podřízené pohledávky se vztahuje jen k insolvenčnímu řízení. Prostřednictvím dalšího členského vkladu se podílel každý člen družstva na členských právech, zvyšoval si tím svůj podíl v družstvu, v době, kdy neměla společnost splacen všechen další členský vklad, tak měla podíl ke dni 31.12. 2011 na základním kapitálu 8.55% což bylo 36 500 100 Kč, celkový zůstatek členských vkladů byl 91 500 100 Kč minus 15 mil Kč, které byly zaplacený v roce 2013. Další členské vklady měly dle svědkyně jednotky osob. Společnost HxxxS Txxxch je i úvěrovým dlužníkem, uzavřeny byly 3 úvěrové smlouvy a pohledávky z těchto smluv byly všechny postoupeny bývalým správcem na základě smlouvy o úplatném postoupení pohledávek. Systém ELBOS je informační systém, který MXXX XXXO začalo používat v průběhu své existence, ve kterém vedlo účetnictví, průběh všech úvěrových obchodů, bankovní účty a všechny informace týkající se jeho činnosti. Svědkyni se dosud nestalo, že by nějaké informace získané ze systému ELBOS byly nesprávné. Bankovní výpisy družstva byly spravovány prostřednictvím třetí osoby u spisové služby za období od vzniku

družstva do 2013. Bývalý správce poskytoval součinnost, spolupráce byla narušena tím, že byl vzat do vazby. V tomto systému byly evidovány úvěrové splátky, svědkyně vylučuje, že by po roce 2012 byly MXXX XXXO odeslány splátky úvěru, aniž by se to propadlo do systému, to by mohlo nastat před tím, než byl systém zaveden. Při své činnosti nezjistila nic, aby jí vznikla oznamovací povinnost. Smlouva o postoupení pohledávek byla napadena žalobou, ale před insolvenčním soudem neuspěla, s danou smlouvou souhlasil věřitelský orgán, jednomyslně, byl dán souhlas soudu, věřitelský výbor ji informoval že považoval zpeněžení za úspěšné v souladu s insolvenčním zákonem, a že to byla hospodárná a byla využita nejvyšší nabídka.

30. Svědek **D. K.** vypověděl, že obž. Ing. L. poznal ve sportovním prostředí, považoval za kamaráda, zažili dobrodružství na moři, přivedl ho do světa businessu, kde s ním spolupracoval na některých projektech. Fascinovalo ho, jak obž. Ing. L. dokázal skloubit sport a byznys, v jeho očích to byl tehdy člověk, co vydělal peníze a zároveň si je dovedl užít. Věděl o něm, že má více firem, že dříve pracoval v solárním byznysu, pak přešel do MXXX XXXO. Obž. V. znal ze společnosti HxxxS Txxxch, pro kterou svědek pracoval, seznámil je Ing. L.. Svědek pro HxxxS Txxxch pracoval na mandátní smlouvu za 25 tis měsíčně. Obž. Ing. H. viděl až u soudu, obž. S. si svědek nevybavuje. Ing. L. ho vzal do společnosti HxxxS Txxxch, dostal na starosti konkrétní projekty např. Mníšek pod Brdy, dotlačil ho na čerpání úvěrů, přičemž celou dobu ho ujišťoval, že je vše legální. Dotlačil slovně, pracoval na projektu Lipno, věnoval se tomu, např. vybírali domy ve Finsku,, nakonec se ukázalo, že jsou na Lipně drahé pozemky a nere realizovalo se to, ačkoliv paradoxně obdobné projekty se tam zrealizovaly, ale z těch projektů, na kterých pak svědek pracoval se nezrealizovalo vůbec nic. Obžalovaný Ing. L. mu tehdy řekl, že by bylo dobré, aby načerpal úvěr, aby se zhostil menšího projektu, na kterém by se to naučil. Myšlenka čerpat úvěr nebyla rozhodně z hlavy svědka, sám by se do toho nepouštěl. K tomu, aby jako xxx za společnosti načerpal úvěr řešili Ing. L., V. i Ing. K.. Ing. K. dodávala všechnu dokumentaci, dával jí plnou moc, za své společnosti, to bylo směřováno na účetní oddělení společnosti HxxxS Txxxch. Obž. V. to koordinoval, obž. Ing. L. o tom jednal obecně, co je potřeba udělat. Smlouvy o převodu obchodního podílu (LANDSDOWN INVEST a RIMOUSKI) se podpisovaly v advokátní kanceláři, smlouvy si mohl přečíst, ale byl naivní v tom, že plně důvěřoval lidem jako obžalovaný Ing. L., nebo těm, které mu Ing. L. doporučil. Nevěnoval tedy smlouvám pozornost, mohl to odmítnout podepsat, přišel by asi o práci. Obě jeho společnosti řídila společnost HxxxS Txxxch. Byl to jejich nápad, aby firmy vznikly, aby se načerpaly úvěry, jejich nápad byl, jak peníze realizovat, svědek tím myslí konkrétně obžalované V. a Ing. L. a svědkyni Ing. K. Svědek reálně společnost neřídil.
31. Obžalovaný Ing. L. např. svědkovi zadával pracovní úkoly, které se týkaly mezinárodních projektů, kde by se dala postavit marína apod, byl projekt Lipno. Jejich spolupráce byla přátelská, vše probíhalo ústně, písemné komunikace bylo velmi málo, to si svědek vyhodnotil až později. Svědek obžalovanému Ing. L. důvěřoval, pracovali spolu, nesmírně si ho vážil. Úvěr byl načerpán, na dvě společnosti LANDSDOWN INVEST a RIMOUSKI, vše bylo připraveno. Pak dostal první projekt v Kozlech. Projekt Kozly, byl to oplocený pozemek a část byl les, byla tam zastavěnost (chatrče nebo domky), ale potom se ukázalo, že se tam nedá stavět, čekalo se na změnu územního rozhodnutí, nic se tam nepostavilo. Byla na to zastavovací studie, tu dostal od obž. V., po načerpání úvěru, ale svědek zjistil, že na uvedených pomezích se stavět nedá, problém byla změna územního plánu, projekt se nere realizoval. Po krachu MXXX XXXO mu obž. Ing. L. stále tvrdil, že je všechno v pořádku, že na všechno jsou smlouvy, před tím mu obž. Ing. L. říkal, že MXXX XXXO je pod dohledem ČNB, že si nemohou dovolit žádné podvody. Svědek si sehnal vlastní právní stanovisko na věc, ze kterého vyplývalo, aby byl pozorný, že je to celé podvod. Svědek s tím opět oslovil Ing. L., ten stále tvrdil, že je vše v pořádku, odkazoval na stanovisko nejvyššího státního zástupce, že se ničeho trestného nedopustili, když to chtěl svědek doložit, Ing. L. s ním přestal komunikovat. Najednou nebyl k sehnání. Svědek se pak řídil radou svých advokát s nikým nekomunikovat. Svědek byl

odsouzen za úvěrový podvod k 5 letům, nebylo to jednoduché, odseděl si třetinu. Finanční prostředky z úvěru byly převedeny do jiných firem, než se vyřídí původní projekty, ty měly peníze zhodnotit, mělo se jednat o nákup stavebních pozemků, tak mu u to bylo vysvětleno, konkrétně kam a jaké částky má z úvěru přeposlat, mu řekl někdo z dvojce Ing. L. a V.. K tomu bylo dále řečeno, že projekty běží, že není problém si u MXXX XXXO požádat o odklad, svědek tehdy neměl důvod tomu nevěřit. Ocenění zástav k těm úvěrům svědek zjistil až u soudu, že to dělal znalec Ing. H.. Z pohledu svědka obž. Ing. L. měl přehled nad globální situací v MXXX XXXO, měl v MXXX XXXO podíl, chodil na jednání v MXXX XXXO, připravoval pro ně projekty. Z jeho pohledu obž. Ing. L. vystupoval jako řídicí osoba MXXX XXXO, ale jaký měl vklad svědek neví. Obž. V. řešil spíše projekty HxxxS Txxxch. V. to začal řídit po odchodu pana M. Svědek chodil na jednání s obž. V. a Ing. K., kam ho posílal Ing. L., aby se učil. K Ing. K. měl svědek podřízený vztah, ona mu předkládala různé smlouvy, sdělovala, že má zajít do Unicredit banky, kde se založily účty, měla i přístup k bankovnímu systému, řešila i daňové věci. Svědek zná další osoby, které také jak on podobně načerpaly úvěr, třeba T.Ch, L. Z. byl např. odmítl nabídku načerpat úvěr. Svědek to celé hodnotí tak, že ačkoliv je byznys stavěný na vzájemné důvěře, dnes by k tomu přistupoval jinak, jeho důvěra se zklamala, postupoval naivně. Trest si odpykal, dostal ho za svou naivitu, nijak se neobohatil. Není pomstychtivý, je mu jedno, co se stane s obžalovanými, nechce s nimi strávit ani o minutu navíc.

32. Soud provedl i dokazování prostřednictvím listin. Ze žádosti o podnikatelský úvěr na č. l. 1459 sv. 7 bylo zjištěno, že žadatelem o podnikatelský úvěr byla společnost HxxxS Txxxch., a.s. se sídlem xxx xxx xxx xxx, IČO: xxx, (dále jen „HxxxS Txxxch“) jejímž statutárním orgánem byl jediný xxx xxx P. S.. Hlavním předmětem činnosti bylo především projektování elektrických zařízení a činnosti s tím spojené. Svědkyně K. zde představovala xxx a xxx xxx. Jediným xxx shora uvedené společnosti byla společnost Nxxxn Ixxxx Lxxx, reg. Č. xxx. Dále bylo zjištěno, že požadována výše úvěru byla finanční částka ve výši 40 000 000 Kč k požadovanému datu jeho čerpání, a to k 30. 03. 2011. Účelem úvěru mělo být refinancování úvěru uvedeného u MXXX XXXO ve výši 19 000 000 Kč a získání prostředků na navýšení provozního kapitálu. Dalším účelem úvěru mělo být získání finančních prostředků na developerské projekty v oblasti výstavby fotovoltaických elektráren na území ČR, kde by společnost HxxxS Txxxch figurovala pouze jako kontraktor či systémový integrátor. Výše úvěru měla být splacena jednorázově do 31. 03. 2013 a úrok měsíčně ke konci příslušného měsíce z podnikatelské činnosti výše uvedené společnosti. Zajištění mělo být provedeno na nemovitostech shora definovaných. Tyto budovy byly oceněny znaleckým posudkem obžalovaného Ing. H. č. 822-026/2011 částkou 80 000 000 Kč. Žádost je podepsána obž. S. dne 23.3. 2011
33. Smlouva o úvěru č. 501448030 mezi MXXX XXXO a HxxxS Txxxch na č. l. 1478 sv. 7 (dále jen „Smlouva o úvěru“) obsahuje blíže specifikované podmínky, za kterých je poskytován úvěr ve výši 40 000 000 Kč společnosti HxxxS Txxxch. Účel úvěru se shoduje s účelem zmíněným v bodě 1. (žádost o úvěr). Dále bylo zjištěno, že součástí této smlouvy bylo ustanovení týkající se zástavních smluv, jejichž předmětem byly pozemky shora definované a oceněné znaleckým posudkem uvedeným v bodě 5. Ze smlouvy dále vyplývá, že úroková sazba činila 9 % p. a., načež klient (společnost HxxxS Txxxch) je povinen hradit úrok z poskytnutých peněžních prostředků od dne prvního čerpání úvěru na měsíční bázi. Čerpanou jistinu bylo nutné uhradit nejpozději do 31. 03. 2013. Z článku V. smlouvy dále vyplývá, že nad rámec zajištění budou veškeré peněžité pohledávky včetně příslušenství, které MXXX XXXO vůči klientovi má, zajištěny blanco směnkou vystavenou klientem jako směnkou vlastní na řad MXXX XXXO. Smlouva je datována 30.3. 2011 a za HxxxS Txxxch ji podepsal obž. S..
34. Z blanco směnky č. 501448030 ze dne 30. 03. 2011 na č. l. 1483 a 1485 vyplývá, že avaleem za výstavce je obžalovaný S., který za tuto směnku zaplatí MXXX XXXO.

35. Z dodatku č. 1 ke smlouvě ad bod 2 ze dne 30. 03. 2011 na č. l. 1484 bylo zjištěno, že znění článku V odst. 3 smlouvy o úvěru se nahradilo tím, že avalem bianco směnky je obžalovaný Ing. L. Z dodatku č. 2 ke smlouvě o úvěru ad bod 2 ze dne 30. 03. 2011 na č. l. 1491 vyplývá, že článek IV odst. 5 smlouvy o úvěru se nahrazuje tím, že jakékoli částky splatné podle smlouvy o úvěru budou zasílány na účet MXXX XXXO č. ú. xxx. Z dodatku č. 3 k smlouvě o úvěru ad bod 2 na č. l. 1492 bylo zjištěno, že článek IV odst. 3 smlouvy o úvěru se nahrazuje tím, že čerpanou jistinu se klient zavazuje uhradit nejpozději 31. 03. 2014.
36. Ze znaleckého posudku č. **822-026/2011** zpracovaného obžalovaným H. ze dne 27. 02. 2011 na č. l. 1566 sv. 7, jejímž objednatelem byla společnost HxxxS Txxxch, bylo zjištěno, že účelem posudku bylo „zjištění ceny nemovitosti“, v části nálezu je popis oceňované nemovitosti areálu HxxxS Txxxch, kdy tyto se nacházely v sousedství areálu Mercedes, poblíž křižovatky komunikací Přístavní a Drážďanská. Předmět ocenění je specifikován v 1.4 posudku. Podklady tvořily především kopie katastrálních map a místní šetření znalce se zaměřením současného stavu ze dne 19. 10. 2008, které probíhalo za přítomnosti vlastníka nemovitosti, tedy společnosti HxxxS Txxxch. Dále bylo zjištěno, že vlastní posudek se nachází na stranách 3 až 16 znaleckého posudku (v celkovém počtu 28 stran), přičemž znalec k výpočtu výše odhadní ceny použil kombinaci několika metod, ty rozepisuje. V bodě 4.8 nazvaném Obvyklá (obecná, tržní) cena – odborný odhad je odkaz že při odhadu znalec vycházel ze skutečnosti, v současnosti jsou možnosti výstavby velkého rozsahu v dané lokaci vyčerpány. Proto výstavba na tak velkém zasítovaném pozemku areálu s ideálním napojením na přístupové komunikace, MHD, výborná dostupnost k samotnému centru zároveň vynikající napojení na pražský směr a dálnici se sama nabízí. Výstavba nákupního centra s obchodními a administrativními prostory, call centrem velkého rozsahu s dobrým parkovacím zázemím představují takové přednosti, které byla vzaty při odhadu ceny, a zároveň se přihlíželo k nutnosti odstranění stávajících staveb. V bodě 4.8.2 zjištění obvyklé ceny nemovitosti odborným odhadem, je kombinace uvedených metod, kdy v bodě 5 posudku nazvaném Rekapitulace ceny, uvádí, že obvyklá (tržní) cena podle odborného odhadu činí 80 000 000 Kč nad tímto údajem jsou dále uvedeny další 4, a to 1) věcná hodnota (časová cena) 85 532 092 Kč, 2) výnosová hodnota 77 359 814 Kč, 3) Naegeliho vážený průměr 80 033 600 Kč a 4) Cena zjištěná porovnávacím způsobem 18 101 500 Kč.
37. Kupní smlouva ze dne 18. 03. 2008 na č. l. 1588 sv. 7 mezi prodávajícím ROYALSTAV s.r.o., IČO: 472 84 633 se sídlem Přístavní 483/27, 400 07 Ústí nad Labem, zastoupena obžalovaným V. a kupujícím HxxxS Txxxch, t. č. zastoupena Z. M., obsahuje ustanovení o koupi nemovitostí shora definovaných, jenž byly posléze předmětem znaleckého posudku popsaného v předcházejícím bodě. Dále bylo zjištěno, že dohodnutá výše kupní ceny představovala částku 11 500 000 Kč.
38. Soud dále jako důkaz provedl listiny z úvěrové dokumentace, které jsou podobné těm, které soud uvedl ve shora uvedených bodech, a proto se jsou zmiňovány jen odlišnosti od shora uvedené úvěrové dokumentace.
39. Ze žádosti o poskytnutí podnikatelského úvěru mezi společnostmi HxxxS Txxxch, jakožto žadatelem, a MXXX XXXO, jakožto poskytovatelem, ze dne 01. 06. 2012 na č. l. 915 a 1034 sv. 5 bylo zjištěno, že xxx xxx (xxx xxx) t. č. byl obžalovaný Ing. L. Požadovaná výše úvěru činila 70 000 000 Kč s konečným termínem splatnosti dne 30. 06. 2014 s možností předčasného splacení. V kolonce xxx xxx je uveden Ing. L., kontaktní email na Ing. L. je uveden xxx. Předmětem zajištění byl pozemek shora definovaný, který byl oceněn znaleckým posudkem č. **1039-077/2012** ze dne 28. 05. 2012 vypracovaný znalcem obž. Ing. H. Výše odhadu byla stanovena částkou 145 168 600 Kč. Obdobně, jako ve shora uvedených úvěrových listinách, i zde představovala jako další forma zajištění bianco směnka s avalem xxx (obž. Ing. L.) společnosti. Primárním účelem úvěru byla krátkodobá investice do spekulativního nákupu nemovitostí, tzn. nemovitosti prodávané pod cenou (zejména v dražbách i za ceny o 20% nižší,

než je reálná tržní hodnota), které do max. dvou let budou dále prodány, jak se blíže podává popis v kolonce Obchdoní a finanční plán projektu. Žádost měla být podepsána v Praze dne 1.6. 2012 v kolonce podpis klienta je jen podpis (nečitelný).

40. Ze smlouvy o úvěru č. **501448065** ze dne 06. 06. 2012 na č. l. 1036 sv. 917, bylo zjištěno, že předmětem této smlouvy je poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 70 000 000 Kč za účelem nákupu nemovitostí. Zástavní smlouvou byl zajištěn pozemek shora definovaný, jenž tvořil zajištění k výše zmiňovanému úvěru. Další instrument zajištění představovala blanco směnka. Dále bylo zjištěno, že čerpanou jistinu se zavázala společnost HxxxS Txxxch uhradit nejpozději do 30. 06. 2014. Smlouva je datována 6.6. 2012, za HxxxS Txxxch smlouvu podepsal 6.6. 2012 obž. Ing. L.
41. Z blanco směnky č. 501448065 ze dne 06. 06. 2012 na č. l. 1041 vyplývá, že avalem za výstavce je obžalovaný Ing. L., který za tuto směnku zaplatí MXXX XXXO.
42. Součástí úvěrové dokumentace je znalecký posudek č. **1039-077/2012** o ceně nemovitosti pozemku p.č. xxx v obci xxx, k. ú. xxx xxx, ze dne 28. 05. 2012 na č. l. 1060 sv. 5, jejímž zadavatelem byla společnost HxxxS Txxxch, a který vypracoval znalec obž. Ing. H., k datu 28.12. 2012, účelem posudku: „Zjištění ceny nemovitosti“ zajištěné v rámci zástavní smlouvy ad shora. V Nálezu posudku pod bodem 1.1 je uvedeny bližší údaje o nemovitosti, jeho poloha, kdy je zároveň zmíněno, že dle doložených podkladů objednatele je oceňován pozemek zařazen do zadání změny č. 7 Územního plánu města Litvínov pro využití pro účely zřízení FVE. Tato změna ÚDP je dle prohlášení objednatele ve fázi schvalovacího procesu ZM Litvínova. Dále znalec uvádí, že obvyklá cena je určena k datu vyhotovení ZP tedy 28.5. 2012, kdy platnost této ceny je ovšem časově omezená různými faktory, kterou mohou nastat po vydání tohoto posudku. Vlastní posudek a ocenění je pak na str. 3 až 5, v části 2. nazvané Posudek a ocenění (oceněno dle vyhlášky), konkrétně vyčíslení ceny dle § 28 a § 32 vyhlášky MF ČR č.3 /2008 , dále jen „vyhlášky“, ve výši 26 206 553 Kč, v části 3. nazvané Stanovení ceny obvyklé (tržní) mělo být užito indexové metody a srovnávací pozemek viz v příloze k posudku na čl. 1072 trestního spisu. Znalecký posudek končí 4. částí, a to Rekapitulací kde jsou uvedeny zjištěná výsledná cena dle § 46 vyhlášky a 26 206 550 Kč a rekapitulace ceny obvyklé tržní , a to 145 168 600 Kč.
43. Z provedené žádosti o podnikatelský úvěr ze dne 12. 05. 2011 na č. l. 1598 sv. 8 bylo zjištěno, že statutárními orgány společnosti HxxxS Txxxch byli t. č. obžalovaní Ing. L. a V., jakožto xxx xxx. Svědkyně Ing. K. t. č. zastávala funkci xxx xxx. Společnost HxxxS Txxxch tímto žádala o úvěr ve výši 24 000 000 Kč, jejímž účelem mělo být navýšení provozního kapitálu a získání finančních prostředků na provozní potřeby společnosti a dále na realizaci developerských projektů v oblasti fotovoltaických elektráren. Podnikatelský úvěr měl být tímto zajištěn nemovitostmi shora definovanými, které byly znaleckým posudkem č. 822-026/2011 ze dne 27. 02. 2011 vypracovaným znalcem obž. Ing. H. oceněny částkou 80 000 000 Kč. Žádost je datována 12.5. 2011, nese podpis klienta, přičemž v Příloze 4 je uvedeno kopie znaleckého posudku č. 822-026/2011 (viz bod 36) shora) originál již v MXXX XXXO a v Příloze 8 je uvedeno kopie občanského průkazu obž. V..
44. Smlouva o úvěru č. 501448049 ze dne 15. 07. 2011 na č. l. 1633 sv. 8 doplnit kdo je kdo mezi stranami ad bod 2 (xxx xxx společnosti HxxxS Txxxch t. č.obžalovaný Ing. L.) obsahuje ustanovení týkající se poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši 24 000 000 Kč. Dále bylo zjištěno, že účelem úvěru je poskytnutí finančních prostředků na financování oběžných aktivit a navýšení provozního kapitálu. Výše uvedený úvěr měl být zajištěn jednak zástavní smlouvou, jejíž předmětem měly být nemovitosti shora definované a vlastní blanco směnkou vystavenou na řad MXXX XXXO avalovanou obžalovaným L.. Čerpanou jistinu byla společnost HxxxS Txxxch zavázána uhradit nejpozději do 31. 05. 2013. Smlouva o úvěru byla podepsána v Praze dne 15.7. 2011 a za HxxxS Txxxch je uveden xxx xxx obž. Ing. L..

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

45. Žádost o čerpání úvěru č. 501448049 je datována 19.7. 2011 a za HxxxS Txxxch ji podepsal xxx xxx obž. Ing. L.
46. Z dodatku č. 1 ke smlouvě o úvěru ad bod 13 ze dne 05. 04. 2012 bylo zjištěno, že tímto dodatkem se nahrazuje článek IV ods. 5 shora uvedené smlouvy a to tak, že splatné částky se zavazuje společnost HxxxS Txxxch uhradit na účet MXXX XXXO pod č. ú. xxx.
47. Soud k důkazu také provedl přepis nahrávky porady, na kterou ve své výpovědi odkazoval svědek N.
48. V evidenci odsouzení nemá obžalovaný Ing. L. dosud žádný záznam, obžalovaný S. má v opise z evidence Rejstříků trestů evidováno jedno odsouzení z roku 1991, nicméně vzhledem k druhu uloženým trestům s jejichž vykonáním je spojena fikce neodsouzení, se na obžalovaného hledí, jako by nebyl odsouzen.
49. K důkazu předloženým obž. Ing. L. byla provedena dohoda o narovnání mezi Glory Daze Associated Ltd. (dříve Glory Daze Associated SA), se sídlem 103 Sham, peng Tong Plaza, Cictoria, mahe, Seychelles jako Věřitelem a Ing. J. L. jako Dlužníkem, přičemž věřitel vlastní směnky vlastní, vystavené HxxxS Txxxch a.s, dne 6.6. 2012 na řad MXXX XXXO znějící na částku 77 850 347, 97 Kč avalované Dlužníkem, spaltné dne 28.2. 2014 a směnky vlastní, vystavené rovněž HxxxS Txxxch dne 15.7. 011 na částku 26 693 305 Kč na řad MXXX XXXO, avalovanou Dlužníkem, přičemž předmětné směnky insolvenční spráce MXXX XXXO indosoval na řad AB CREDIT a.s., která je následně indosovala na řad Věřitele. Dále z této dohody vyplývá, že směnky nebyly dosud uhrazeny, přičemž účelem dohody je smířčí řešení závazků mezi Věřitelem a Dlužníkem ze Směnek, narovnání vztahu spočívá v tom, že Dlužník ze směnek uhradí Věřiteli na uvedený bankovní účet do 31.5. 2024 částku 500 000 Kč, přičemž při splnění této povinnosti Dlužníkem, platí že vzájemné závazky Věřitele a Dlužníka jsou vypořádány. Z čl. 3.3 vyplývá přistoupení dlužníka k dluhu Dlužníka, přičemž datace u podpisu Věřitele není vyplněna, u podpisu dlužníka je uvedeno datum 29.5. 2024 a u přistupujícího dlužníka je uveden podpis a Inna L.. Dohoda je předložena i v anglickém jazyce opatřena doložkami.
50. Soud k důkazu provedl ústavní znalecké posudky zpracované Českou znaleckou a.s., a to konkrétně znalecký posudek č. 5 915-12-2020 (čl. 1105) zpracovaný k datu 30.9. 2020, který je revizí znaleckého posudku Ing. H. číslo 1039-077/2012 zpracovaného k datu 28.5. 2012 (zástava pro úvěr číslo 501448065 – 70 mil Ing. L.). Ze závěrů lze zmínit, že podklady, kterých obž. Ing. H. použil byly způsobilé pro vypracování znaleckých závěrů, byť v popisu předmětu znaleckého posudku nebyl popis zcela úplný. Výsledky znalce Ing. H. vycházejí ze dvou oceňovacích metod, vyhláskové a porovnávací, přičemž znalecký ústav provedl vlastní ocenění, kdy byla uvažována tolerance +/- 10%, kterou způsobuje použití jiných vstupních dat do ocenění a pohled na oceňovaný majetek. Popis znalecké činnosti, metoda a postup (str. 32 až 46 ZP České znalecké) dospěl znalecký ústav k vlastnímu ocenění totožného předmětu, a to 24 000 000 Kč (oproti hodnotě 145 168 600 Kč kterou stanovil znalec Ing. H.). Ze závěru znaleckého ústavu plyne, že Ing. H. použil indexovou metodu, kdy do porovnání použil jediný vzorek, kdy šlo o pozemek určený k výstavbě, o výměře 994m², přístupný po zpevněné komunikaci, nicméně právě uváděné je důvodem pro nevhodnost užití uvedeného srovnávacího vzorku pro výpočet porovnávací metody. Zejména limitující je extrémně malá výměra srovnávacího pozemku oproti výměře oceňovaného (240 tis. m²), což ovšem Ing. H. vůbec nezohledňuje, neboť s rostoucí výměrou klesá jednotková cena! Dále znalec Ing. H., dle názoru znaleckého ústavu, nevzal v potaz vliv nabídky/skutečně realizované ceny, přístup na oceňovaný pozemek je velice špatný oproti srovnávacímu vzorku, lokalita je rovněž odlišná (samota oproti vzorku, kdy de o okrajovou část obce v průmyslové zóně). Nebyl zohledněn tvar oceňovaného pozemku, který je nepravidelný a jeho terén je kopcovitý, oproti vzorku, který je pravidelného tvaru a v rovinném terénu, uvedené faktory mají vliv na hodnotu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

majetku, lze tedy uzavřít, že závěry znalec Ing. H. nebyly odborně, ekonomicky opodstatněné, správné, z důvodu, že znalcem provedené porovnání vychází ze zcela nelogických, nepřezkoumatelných pohledů na oceňovaný, porovnávaný pozemek. Závěry druhého znaleckého posudku znaleckého ústavu č. 5 914-12-2020 (čl. 1730), vypracovanému také k datu 30.9. 2020 k revizi znaleckého posudku Ing. H. č. 822-026/2011 (zpracován k datu 27.2. 2011), jsou obdobné. Znalecký ústav nevznáší výhrady k použitým podkladům Ing. H., neboť byly způsobilé, v popisu předmětu ocenění (soubor nemovitostí areálu sídla HxxxS Txxxch), kdy dle ústavu závěry znalce vycházejí z více metod, a to konkrétně: ceny zjištěné, věcné hodnoty, výnosové hodnoty, metody středního průměru, Naegeliho-Bradáčkova metoda, porovnávací hodnota, COB (cena obvyklá). Existující stavby na předmětu ocenění bral Ing. H. jako negativní (stavby k demolicí) zatímco v potaz bral převážně potenciál lokality. Znalecký ústav provedl opět vlastní ocenění, vlastní ocenění na str. 32 až 56 ZP ústavu, přičemž došel k porovnávací hodnotě nemovitostí (COB) ve výši 13 000 000 Kč oproti Ing. H. určené hodnotě (COB) 80 000 000 Kč. Tak zásadní rozdíl v ocenění totožného přemetu vznikl tím, že ačkoliv Ing. H. provedl ocenění více metodami, přičemž porovnávací metodou mu vyšla cca 18 mil Kč. V rámci ocenění majetku se porovnávací metodě přisuzuje maximální váha, neboť ta odráží hodnotu majetku z pohledu trhu, zatímco ostatních metody jsou doplňkové. COB cena 80 mil Kč stanovená Ing. H. neodpovídá trhu, neboť znalcův závěrečný komentář se zaměřuje zejména na omezenou výstavbu v předmětné lokalitě v době zpracování posudku a bere v potaz vybudování nákupního centra na těchto pozemcích, což neodpovídá územnímu plánu ani skutečnému stavu, kdy tento přístup Ing. H. hodnotí znalecký ústav jako zavádějící. Nedostatky ústav ovšem shledává i v rámci výnosové metody, kdy Ing. H. vychází z nepodložených a neodůvodněných ročních výnosů. Ústav uzavírá období jako v předchozím případě.

51. V rámci řádně provedeného dokazování soud vyslechl zpracovatele uvedených posudků České znalecké, a to Ing. Lisu a následně i Dr. Ing. Hálka MBA, Ph.D, přičemž oba stvrdili odborné závěry uvedené v písemném vyhotovení ústavního znaleckého posudku. Zpracovatel jasně osvětlil statut České znalecké, co by znaleckého ústavu stejně tak rozsah znaleckého oprávnění znaleckého ústavu Česká znalecká, a.s. (viz rozhodnutí JUDr. Jiřího Pospíšila, ministra spravedlnosti ze dne 31.5. 2012 č.j. 57/2012-OSD-SZN/6) je uvedeno oceňování nemovitostí, kdy pro ocenění nemovitostí je garantem Ing. J. Š. Konkrétně v uvedených znaleckých posudcích nebyl uveden jako zpracovatel, byl konzultantem ve vybraných částech, a samozřejmě byl garantem oceňování nemovitostí u uvedených posudků. Dále znalec Dr. Hálek přesně popsal postup, jak byly uvedené znalecké posudky zpracovány, kdy obecně pro ocenění nemovitostí se využívá pro výpočet software, do kterého se vkládají data, která zadával Ing. L., D. K. se podílel na zpracování fotodokumentace, garant Ing. Š. kontroloval (garantoval) odbornou stránku, jeho úloha byla zastřešující metodicky naplnit legislativu, a prezentace závěrů před soudem. On stanovil metody pro oceňování určil cestu znaleckého zkoumání, kdy v tomto se striktně držel § 2 o oceňování majetku, který jednoznačně říká, že se v obdobných situacích postupuje vždy porovnáním. Výstupem je vždy interval, nejnižší cena, nejvyšší cena dále se s tím pracuje dle rozhodnutí znalce. Výhrady ústavu vůči Ing. H. směřovali do těch zásadních věcí, jako např. výměra porovnávaných vzorků, což byly věci, které v rámci revize zjistili a vyslovovali se pročež dospěli ke zcela jiným výsledkům než Ing. H., znalecký ústav se vůbec nevyjadřoval, ani nebyl povolán k tomu, zda vznikla škoda, jaké souvislosti to mělo se MXXX XXXO a pod, neboť to nebylo určeno v jejich znaleckém úkolu, jejich znalecký úkol bylo ověřit, zda deklarované ocenění nemovitostí bylo opodstatněné. Znalecké posudky vypracovávali v roce 2020, zohlednili časový odstup, drželi se metodiky Ministerstva financí pro oceňování nemovitostí, ze které je požadavek na užití tří vzorků pro srovnání, tak tedy postupovali. To umožnilo najít odlišnosti od znaleckých posudků Ing. H., z pohledu jejich znalecké činnosti byly marginální jako vedení vysokého napětí, předcházejí vztahy k nemovitostem a apod. Důležité je vymezení účelu posudku, určení toho, k čemu bude

znalecký posudek sloužit. Dle názoru Dr. Hála pro dané řízení je jediný možný postup pro ocenění majetku, a to porovnávací metoda. Ing. H. sice popsal různé metody, pak měl jednu vybrat, to se nestalo. Pro určení reálné ceny na trhu nemovitostí je zcela nepoužitelná účetní hodnota nemovitosti, neboť jde o zcela jinou kategorii, jde o hodnotu vedenou v účetnictví, která stárne, je základem pro odpisování do nákladů, je to daňová záležitost, nelze hledat jakoukoliv spojitost s reálnou cenou na trhu. Znalec by měl přistupovat metodicky, měl by uvést všechny čísla, zjištěné hodnoty a ty by měl být znalec schopen okomentovat vysvětlit s vysvětlením, proč např. postupoval tak, jak postupoval. Zásadní výhradou k postupu Ing. H. bylo že např. oceňoval určitý druh nemovitosti, nepoužil porovnávací metodu a použil zcela nesrovnatelný vzorek. Šlo o zásadní rozdíly, a to až jako pole a stavební parcela, proto ty rozdíly ve výsledném ocenění byly tak veliké, písemné vyhotovení posudků to detailně analyzuje. Práce s uzemním plánem je taková, že pokud se použije porovnávací metoda, je tam místo a čas a porovnání. Změny územního plánu nemusí být pravomocné, dál se s ním pracuje, ačkoliv byl v uvedeném případě pozemek vyhraněn pro potenciální výstavbu, dodnes se tam nic nepostavilo. Nebylo na místě užít porovnávací metodu neboť ta vyžaduje porovnání reálného stavu se vzorky, což se nestalo resp. bylo provedeno porovnání se zcela nevhodným vzorkem bylo např. možné reagovat jinou metodou, např. výnosovou, pokud by se dala uvažovat výstavba. Ing. H. měl vymezený účel, popis předmětu podklady, a začal aplikovat porovnávací cenu, kdy výstupem byla cena obvyklá. Ale pro cenu obvyklou jsou klíčové místo, čas a porovnání srovnatelných vzorků, to Ing. H. nedodržel, on stanoví obvyklou cenu (obecnou tržní cenu), odborný odhad a operuje ve výpočtové části s parametry, které ale nejsou o obvyklé ceně, není to tedy porovnání, ale jde o věcnou cenu, je to terminologická část z jiného typu ocenění, není to cena obvyklá. Ing. H. sice pracoval s různými parametry (jako je zastavěná plocha) ale zcela chyběly vzorky, proto nemohl dospět k ceně obvyklé. Důležitými faktory jsou tak jak ústav zmínil např. rozloha, lokalita, druh pozemku a poté může např. subjektivně znalec zohlednit např. dráty el. vedení, ekologickou zátěž apod., ale vždy musí být zdůvodněno proč to bylo užito. K postupu ocenění v druhém posudku bylo užito tří vzorků, byly dány do průměru. Znalecký ústav skončil ocenění na 13 mil. Kč zatímco Ing. H. na 80 mil. Kč, taková hodnota neodpovídala obvyklé ceně (absentovaly vzorky), mohla to být max tržní cena, ale ta byla mimo realitu. Ing. H. rekapituloval ve svém ocenění 3 přístupy, přidal si ještě Naegeliho metodu, zkombinoval je podle svého klíče a vyšlo mu 80 mil Kč. Tedy dochází ke kombinaci výnosové metody, aniž by ovšem znal výnosy, nákladovou metodu (to je pro účetnictví), kdy Ing. Znalec odkazoval na materiál těch budov, pak tam bylo užito věcná hodnota, časová cena, což jsou ovšem parametry pro jiné majetky než nemovitosti např. strojů. Došlo k vážení nebo průměrování, to je ale špatný přístup, znalec tento přístup přirovnal až k postupu, jako když se vaří guláš, dávají se tam různé ingredience, ale s gulášem to nemá nic společného. Naegeliho metoda se dnes nepoužívá, používala se na přelomu tisíciletí, znalci k ní přistupovali k odůvodnění svých závěrů, které byly mimo realitu, mimo trh. V postupu Ing. H. se míchaly dvě metody něco vlastním (majetková potažmo obvyklá) a pak něco pronajímám (výnosová), ale v případě znaleckých posudků Ing. H. se to vše míchalo dohromady, musí se použít vhodná metoda, pak se dá argumentovat o parametrech, ale to s ohledem na to, jak byly znalecké posudky Ing. H. zpracovány není vůbec možné.

52. V rámci dokazování byly obhajobou činěny důkazní návrhy. Řádně učiněným důkazním návrhům procesních stran odpovídá procesní povinnost soudu o vznesených návrzích rozhodnout a samozřejmě také zdůvodnit, proč jim nevyhovuje a vyložit ve svém rozhodnutí, proč rozhodnutí o neprovedení důkazu k návrhu učinil. Neprovedení důkazu návrhu procesní strany lze založit zásadně třemi důvody, ten první argument je, že nemá souvislost s předmětem řízení, dále je to důkaz s nevypovídací potencií a, nebo třetí situace, že je nadbytečný. Soud dokazuje skutek, který je uveden v obžalobě, jeho předmět je vymezen přičemž je také odpovědný za průběh řízení, a to tak, aby nebylo zatěžována prováděním dokazování, které není s to jakkoliv přispět k objasnění projednávané podstaty věci.

53. Těmito hledisky byl soud vázán, když nevyhověl početným návrhům obž. Ing. L. na doplnění dokazování. Lze konkrétně zmínit, že jako zcela nadbytečný a bez důkazní potence byl odmítnut návrh na výslech svědka JUDr. Ing. I. H., který byl bývalým správcem MXXX XXXO, soud vyslechl JUDr. M. a její výslech je v tomto ohledu dostatečný. Stejně nadbytečným byl shledán znalecký posudek Equitiy Solution Appraisal a výslech jeho zpracovatelů. Předmětem řízení nejsou skutečnosti insolvenčního řízení MXXX XXXO. Jako zcela bez důkazního potenciálu byl i shledán návrh na zadání revizního posudku Equity Solution Appraisal, odmítnutí tohoto důkazu ostatně vyplývá již z nevyhovění k provedení odkazovaného posudku. Výslech věřitelského výboru MXXX XXXO, s tím, že by se svědci měli vyjadřovat k okolnostem prodeje pohledávek MXXX XXXO, nesouvisí s předmětem tohoto řízení, tento důkaz nemá vůbec žádnou důkazní potenci, stejně tak jako návrh výslechu Ing. P. L. a Ing. J. Š., jako zástupců společnosti AB Credit a.s., a Mgr. K. S., právního zástupce Glory Days Association S.A., k realizaci zajišťovacích instrumentů. Nad to ve vztahu ke konkrétnímu zajištění úvěrů v tomto případě bylo provedeno dostatečné dokazování (viz shora) Návrh k výslechu znalce Šípa vzhledem k provedení ústavního znaleckého posudku České znalecké je soudem považován za nadbytečný. Návrh na výslech kpt. E. B., vyšetřovatele xxx v xxx, který by se měl vyjádřit k přípravnému řízení a možných intervencí VSZ v Praze jeho osobou, je zcela nezpůsobilý důkazní návrh, bez jakékoliv důkazní hodnoty pro meritum věci. Pokud se obžalovaný snad domnívá, že v rámci jeho trestního stíhání mělo docházet k nějaké nezákonnosti, je třeba, aby na to reagoval procesně způsobilý návrhem. Soud rovněž nevyhověl opakovaným návrhům na přibrání znalce písmoznalce k určení pravosti podpisů, kdy toto lze s ohledem na provedené dokazování považovat za nadbytečné (viz dále odůvodnění jinde zde). Zadání revizního znaleckého posudku k revizi znaleckých posudků Ing. H. soud rovněž považuje za nadbytečný, bylo provedeno dokazování znaleckými posudky České znalecké. Zjišťování podpisových vzorů stran dispozice bankovního účtu, u dalších bank, je nadbytečné. Návrh na výpisy z telefonního čísla obž. xxx Ing. L. z doby spáchání skutku, je důkazem fakticky neproveditelným, neboť telekomunikační údaje se po tak dlouhou dobu neuchovávají. Ve vztahu k tomu co by měl tento důkazní návrh prokazovat, je to návrh nadbytečný viz odůvodnění přibrání písmoznalce k ověření podpisů shora. K zajištění bankovních výpisů společnosti HxxxS Txxxch, které byly vedeny Českou spořitelnou, Komerční bankou a LPBB, kde měly být údajně vedeny platby ve prospěch MXXX XXXO, jde o nadbytečné důkazy zdůvodněno jinde zde. K provedení důkazu účetnictví MXXX XXXO, nemá důkazní potenciál, zcela nadbytečný důkaz a neurčený. Návrh k vypracování znaleckého posudku na stanovení výše způsobené škody či hodnoty všech zajišťovacích instrumentů, je nezpůsobilým návrhem, neboť otázka škody v trestním řízení nepřísluší zodpovědět znalci, ale soudu. Stran ocenění všech zajišťovacích instrumentů je tento důkazní návrh nadbytečný, opakuje se, soud provedl dostatečné dokazování. Svazek se seznamem pozemků založených obž. Ing. L. s tím, že by měly být provedeny veškeré výpisy z katastru nemovitostí, mají být vyslýchány všechny subjekty, které jsou na seznamu a nějaké pozemky vlastní, je návrh, jehož provedením by se k nic k věci nezjistilo, není zde jasná a konkrétní souvislost s předmětem řízení ve věci. Opětný návrh na provedení důkazů, a to listin z MXXX XXXO (účetnictví, výroční zpráva, audit), lze opakovat, že provedení těchto listin není způsobilé zodpovědět, zda vznikla škoda v tomto trestním řízení. Vedle toho jde o obecný důkazní návrh, nekonkrétní, nespecifikovaný. Výslech účetní MXXX XXXO, aby se vyjádřila k tomu, jak bylo o škodě účtováno, zcela bez důkazního potenciálu, nemohlo být vyhověno. Návrh na provedení listiny, a to žádosti JUDr. E. o předběžný souhlas, žádost státnímu zastupitelství nebo státního zástupce VSZ v Praze a předchozí souhlas VSZ k výkonu rozvrhu ze dne 25.10.2016, čímž má být podjatost JUDr. E. vůči obžalovanému, je zcela nezpůsobilý návrh, nejde vůbec o důkaz v jakémkoliv směru, není jasné, co by ve vztahu k projednávané věci mělo být zjištěno. Obdobně pokud obžalovaný požaduje zajištění úvěrových složek k prokazování tvrzení státního zástupce, nemohlo být soudem vyhověno, neboť to není

předmět řízení, předmětem řízení je skutek, nikoliv tvrzení státního zástupce uvedená v obžalobě. Návrh na provedení posudku č. 3468087/2016 ze dne 28.6.2016 zpracovaný Ing. Petrem Vincencem, lze považovat za nadbytečný, stejně jako opatřování pohledů z Google Maps či opatření LV z KN. Stejně tak je nadbytečným znalecký posudek č. 4690-030/2015 Ing. Brožka, a znalecký posudek č. 428741 Ing. Petra Hlavaty je ve vztahu ke srovnávacím vzorkům, které užila Česká znalecká, neboť právě výslech zpracovatelů znaleckého ústavu se s tímto vypořádal. Odmítnout tak bylo možné i další důkazní návrhy s tím související, a to kupní smlouva N Rinpex s.r.o. Zadní díly Development, znalec se vyjadřoval jaký význam mají předchozí právní vztahy při oceňování. Obdobně za nadbytečné soud považuje znaleckým posudkem vypracovaným Ing. Vlčem, kupní smlouvu mezi Erimpex s.r.o., M. S., J. K. a Victor Property s.r.o. Obžalovaný dále navrhl provést k důkazu učení závěrku ČEZ, novinový článek, výslech M. Sch., výslech Ing. D. B. či jiné odpovědné osoby v souvislosti s ČEZ, která měla na starost realizaci předmětné transakce, článek Fotovoltaická elektrárna Ralsko a LV č. xxx, k,ú. xxx xxx a xxx, rozvahu 3L Invest a.s. 2009 a 2011, výpis z OR R Energy Ralsko a.s., výpis z OR 3L Invest a.s., kupní smlouvu mezi M. Sch. a ČEZ na akcie Energy Ralsko, nicméně tomu soud nevyhověl, neboť uvedené důkazní návrh jsou nez jakéhokoli důkazního potenciálu ve vztahu k projednávané věci. Dále byl soudem odmítnut výslech účetní HxxxS Txxxch Bc. P. K., hlavní účetní společnosti HXXXS TXXXCH, neboť v tomto ohledu má soud provedené dokazování za dostatečné. Pokud byl navrhován výslech členů statutárního orgánu společnosti GLORY DAYS, aby se vyjádřili k tomu, zda škoda skutečně vznikla, lze tento návrh odmítnout jako nezpůsobilý. Dále byl odmítnut důkaz grafem vývoje cen solárních panelů, případně výslech některého člena ze statutárního orgánu solární asociace, kteří sdružují členy, podnikající v oblasti solární elektřiny, s tím že z těchto důkazů v tomto bodě je navrhován jednak tedy ten graf, ze kterého má být patrný pokles cen solárních má být prokázána rentabilita výstavby solární elektrárny, neboť jde o důkaz mimo předmět řízení, dokazování v rozsahu kdy byl boom solárních elektráren a kdy ustal, byl ostatně prokazován dostatečně a to i výslech obžalovaných konkrétně ve vztahu k činnosti společnosti HxxxS Txxxch. Návrh k provedení důkazu trestním spisem (nekonkretizovaným), kterým by šetřen Ing. L. na základě podnětu svědkyně K., který má vyjasnit, zda jsou tvrzení svědkyně K. vůči Ing. L. pravdivá či nikoli. Tak jak je návrh formulován jde zcela o nezpůsobilý návrh, k tomu aby si soud zhodnotil důvěryhodnost. Svědkyně se vyjadřovala i ke vztahu k obžalovanému. Stejně jako obžalovaný, soud má dostatečný podklad pro hodnocení důvěryhodnosti svědkyně. Soud dále odmítl návrh na provedení smlouvy o postoupení pohledávek mezi MXXX XXXO a AB Credit, neboť předmětem dokazování nejsou skutečnosti, za kolik byly pohledávky postupovány, nesouvisí to s předmětem řízení (zdůvodněno i jinde v tomto rozhodnutí). Rovněž nebyl důvod vyhovět k provedení důkazu, a to výroční zprávy MXXX XXXO za rok 2012, ze které by měla vyplynout i informace, že poskytnutím úvěru MXXX XXXO Reals Tech a.s., získalo MXXX XXXO do svého vlastnictví úvěrovou pohledávku za HXXXS TXXXCH a nedošlo tak poskytnutím úvěru ke snížení majetku MXXX XXXO, neboť s předmětem řízení nesouvisí. S ohledem na dokazování provedené znaleckými posudky České znalecké a i s ohledem na výsledky jejich zpracovatelů byly shledán jako nadbytečný návrh na zadání znaleckého posudek znalce z oboru oceňování nemovitostí, přičemž znalec by se měl vyjádřit, zda porovnávací vzorky, které obžalovaný dohledal a které jsou uvedeny v návrhu na doplnění dokazování v souvislosti s výsledkem znalce a další návrhy na doplnění dokazování, mohou být srovnávacími vzorky pozemků. Odmítnut byl návrh na provést důkaz prohlášením Ing. P., xxx konzula xxx xxx, neboť jde o návrh nadbytečný. Jako nadbytečné byly shledány i odpovědi realitních kanceláří, které měl pan obžalovaný oslovit. Soud odmítl důkazní návrhy směřující k provedení zápisu z jednání představenstva MXXX XXXO 1-4/2013, kdy z nich má být zjištěny skutečnostmi, a to že MXXX XXXO mělo za období 1-4/2013 zisk 300 milionů a s ohledem na to, že HXXXS TXXXCH a.s. držela 9% členského podílu v MXXX XXXO, náleželo mu z tohoto zisku 30 milionů korun, tento zisk mohl být použit na úhradu jakýchkoli

závazků HXXXS TXXXCH a.s. vůči MXXX XXXO, neboť uvedené není způsobilé věc objasnit (zdůvodněno stran možnosti zápočtů členských vkladů a vypořádacího podílu), rovněž jde o nadbytečné dokazování. Jako nadbytečný byl shledán i znalecký posudek č. 020693/2024 znalce Ing. Pavla Pejchala. Odmítnut byl i výslech svědka architekta K., čímž má být prokázáno že zastavovací studie, znalecké posudky, podklady, žádosti o úvěry nebyly předmětem činnosti HXXXS TXXXCH a.s., tedy činnost obžalovaného Ing. L., ale aktivita Ing. K., neboť tak jak je návrh naformulován nemá důkazní potenciál, svědkyně K. byla vyslechnuta, obž. měl možnost ji položit dotazy. Stran zbylého, jaké skutečnosti tím mají být zjištěny lze uzavřít, že soud má dostatek podkladů pro své rozhodnutí, jsou také nadbytečné. Soud odmítl provést k důkazu znalecký posudek Ing. Bernarta, č. 167/2013, kterým mají být vyvrácena tvrzení ČNB, soudu není jasné, jak by tento znalec měl zpochybňovat závěry ČNB, je nezpůsobilý, předmětem dokazování nejsou tvrzení ČNB. K návrhu na provedení judikatury lze v obecném směru říci, že soud judikaturu neprovádí v souladu se zásadou soud zná právo! Dále bylo navrhováno provést smlouvy mezi MXXX XXXO a HXXXS TXXXCH, s výjimkou tedy úvěrových, výslech zaměstnanců MXXX XXXO a statutárních zástupců MXXX XXXO, kteří smlouvy uzavírali, účetnictví MXXX XXXO, jde o nekonkrétní návrhy nebylo možné na to reagovat jinak, než je odmítnout, soud vyslechl konkrétní zaměstnance MXXX XXXO, jiných návrhů na výslech konkrétních osob, obžalovaný nevzněl nebo o nich bylo rozhodnuto shora. K takto obecně učiněnému důkaznímu návrhu nelze vyhovět, je nejasný a neproveditelný.

54. Po takto provedeném dokazování soud přistoupil k jeho zhodnocení. Soud všechny provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a ve všech souvislostech. K závěru o vině obžalovaných dospěl soud při hodnocení všech provedených důkazů, kdy provedené důkazy byly hodnoceny samostatně ale i v úhrnu, tak jak na sebe navazují, či si případně odporují, důkazy byly mezi sebou testovány.
55. Obhajoba obžalovaného S. je založena na tom, že se snaží soud přesvědčit, že ze své pozice xxx xxx, ve společnosti, která žádala o úvěr učinil vše, co mohl, že při sjednávání úvěrové smlouvy úmyslně neuvedl žádné nepravdivé údaje, ba dokonce na rozpor v ocenění zástavy banky sám upozorňoval, neboť se jemu samotnému se rozdíl v účetní hodnotě nemovitostí ve výši 12 mil. Kč oproti hodnotě, kterou určil znalec na 80 mil Kč, zdál nepřiměřený. Obžalovaný měl uvěřit ujištěním obžalovaného V., kterému důvěřoval, a který byl jeho šéf. Ručil svým majetkem, věřil, že podklady jsou správné, neměl žádné pochyby o tom, že by úvěr ve výši 40 mil. Kč nebyla společnost schopna uhradit vzhledem k jejím ekonomickým úspěchům v předcházejících letech. Obžalovaný do jisté míry hodnotí jako svou chybu, že v tak velké míře důvěřoval obžalovanému V., ale je přesvědčen, že se svým jednáním nedopustil žalovaného trestného činu.
56. Zastávané obhajobě obžalovaného soud nepřisvědčil, neboť byla vyvrácena provedenými důkazy, v mnohém se nepotvrzuje, jako celek ji soud hodnotí jinak než obžalovaný, lze ji považovat za účelovou. Všemu, co obžalovaný tvrdí na svoji obhajobu nelze zcela uvěřit, neboť to vyvrací provedené důkazy.
57. Předně je nutné, aby se soud s ohledem na provedené dokazování vyjádřil k jeho angažovanosti, co by xxx xxx HxxxS Txxxch v rozhodném období. Obžalovaný xxx hodnotí, že to pro něj v té době byl profesní růst, nicméně zároveň dodává, že byl zvolen xxx xxx k žádosti obžalovaného V., aby „na chvíli“ vykonával tuto funkci. Byť soud připouští, že obžalovanému uvedená nabídka mohla nějak imponovat, nelze vůbec odhlédnout od výsledků dokazování, které potvrzuje obdobné nabídky k výkonu statutárních orgánů i u ostatních zaměstnanců HxxxS Txxxch případně dalších lidí v okolí společnosti a obž. V. i Ing. L., kdy právě velmi často takto oslovení zájemci byli instruováni, jak postupovat při sjednávání úvěrů od MXXX XXXO, a to ať již přímo či nepřímo. Přičemž, jak potvrdilo, dokazování, slyšení

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

svědci, taková nabídka stát se statutárem byla velmi záhy doplněna o nabídku získání úvěru od MXXX XXXO. V tomto lze zmínit svědky N., který čelí trestnímu stíhání za úvěrový podvod, již odsouzeného K., ods. U., P., Ch. případně další. Byť se obžalovaný S. snaží nějakým způsobem odlišit, z výsledku svědka Z. vyplynulo, že zatímco on takovou nabídku od obžalovaného V. odmítl, protože z ní neměl dobrý pocit, obžalovaný S. ji akceptoval a dle svědka mu zničila život, protože se potkal s HxxxS Txxxchem. Obžalovaný dnešního dne připouští, že až příliš důvěřoval obžalovanému V., který mu měl radit, ujišťovat ho o tom, že hodnota nemovitostí je v pořádku.

58. V obecné rovině, pokud si někdo chce půjčit finanční prostředky, musí tomu předcházet úvaha, z čeho finanční prostředky vrátí, aby tak své povinnosti splatit dluh mohl splnit. Soudu není vůbec jasné, zda si takovou základní otázku obžalovaný vůbec položil. Obžalovaný sám uvedl, že když řešil hypotéku na rodinný dům, bylo to velmi náročné zařizování, nicméně úvěr v řádech desítek milionů byl schopen vyřídit velmi rychle.
59. Obžalovaný za společnost žádá úvěr, o jehož účelu, který je úzce vymezen na konkrétní činnost, nic neví. Je možné, že obžalovaný řešil i jiné úvěry (ostatně je proti němu vedeno další trestní stíhání pro další úvěrový podvod) nicméně na co konkrétně, mělo být 40 mil. Kč z úvěru použito obžalovaný neví, ač za žadatele úvěrovou smlouvu sjednával. Obhajobou mu má být tvrzení, že obžalovaný V. mu tehdy sdělil, že je možnost a nutnost vzít si provozní úvěr. Jaká byla odpověď obžalovaného na shora položenou otázku z čeho společnost úvěr zaplatí? Provedené dokazování potvrzuje, že zřejmě žádná. V tomto ohledu lze odkázat na dokazování k finančnímu zdraví společnosti. Obžalování V., S. i Ing. L. velmi často v rámci svých obhajob akcentují ekonomické výsledky společnosti HxxxS Txxxch, přičemž její obraty v roce 2010 mají potvrzovat schopnost splácet úvěry v řádech milionů korun, nicméně také shodně všichni tři uvádějí, že ekonomické záležitosti ve společnosti HxxxS Txxxch neřešili! Nicméně, většina svědků vypověděla, že činnost HxxxS Txxxch byla financována převážně úvěry od MXXX XXXO. Dále svědectví Ing. K., na kterou obžalování odkazují jako na xxx xxx, vypověděla, že finanční zdraví společnosti v roce 2011 již nedosahovalo tak dobrých ekonomických výsledků jako v roce 2010. V roce 2011 dobíhaly poslední výstavby a pak např. na projektu v Brandýse mělo být prostavěno 250 mil. Kč. Svědkyně doslova vypověděla, že finanční zdraví společnosti začalo pokulhávat, společnost neinvestovala do vlastního majetku, zaměstnancům bylo představeno, že investovala do nákupu části podílu MXXX XXXO.
60. Obžalovaný S. vypověděl, že úvěr měl být na investice, v roce 2011 se začaly nakupovat pozemky, možná byl úvěr na opravu, do investování do budovy HxxxS Txxxchu. Toto tvrzení obžalovaného se nepotvrzuje vůbec, jednak výpisy z KN nepotvrzují, že by společnost HxxxS Txxxch nabyla jakoukoliv nemovitost, nad to svědkyně Ing. K. vypověděla, že ze své činnosti, nezjistila, že by společnost obchodovala s pozemky, že by investovala do svého majetku. Je tedy skutečně zarážející, že obžalovaný přijímá, co by statutární orgán závazek z úvěru, aniž by ve svém postavení osoby oprávněné jednat za společnost věděl, k čemu budou úvěrové prostředky použity. Toto zjištění podporuje úvahu o tom, že obžalovaný jednal podvodně s úmyslem vylákat úvěrové prostředky. Vedle těchto zjištění, je nutné poukázat na další okolnosti, které doprovází posuzovaný úvěrový vztah. Obžalovaný uvádí, že žádost nepřipravoval, nerozuměl tomu účetně ani znalecky. Lze připomenout obecnou povinnost statutárního orgánu, ale který je sám ze své funkce odpovědný, ale je i odpovědný za své zaměstnance, nad to z provedených důkazů vyplývá přímá a aktivní účast obžalovaného při sjednávání úvěru. Úvěr měl tvrzení obž. S. iniciovat obž. V., který se k tomu v rámci své výpovědi obžalovaného ovšem nedokázal vyjádřit vedle toho, že by to také nedokázal. Nicméně skutečnost, že obžalovaný S. nebyl činný v přípravě podkladů pro úvěr ho nijak nevyvíňují, neboť podpisem úvěrové smlouvy a příslušných podmínek stvrdil pravost poskytovaných údajů, a to včetně ocenění zástavy, uvedené ve znaleckém posudku obž. Ing. H.. Obžalovaný připouští, že rozdíl v ocenění byl pro něj byl překvapující, a dokonce to i řešil.

Tvrdí, že to v bance sdělil, byť svědkyně S. to nepotvrzuje, neboť si vzhledem k množství sjednaných úvěrů konkrétně obžalovaného S. nepamatuje. Ale ani toto obžalovaného nevyviní. I kdyby soud připustil, že na to obžalovaný S. zaměstnance frontoffice upozorňoval, není to důkazem jeho nevinu. Lze připomenout, že pracovníci frontoffice o poskytnutí úvěru nerozhodovali. Toto tvrzení obžalovaného soud hodnotí spíše jako účelové. Pokud rozdíl v ceně zástav v obžalovaném vzbuzovaly uváděné pochybnosti, měl se zachovat jinak. K dalším reakcím obžalovaného, který byl překvapen rozdílem v ocenění, lze doplnit. Provedeným dokazováním je vyvrácen ten směr obhajoby, kdy obžalovaný tvrdí, že budova HxxxS Txxxchu se mohla zhodnotit na znalcem deklarovaných 80 mil. Kč např. rekonstrukcemi. Lze odkázat na svědectví Ing. K., která vypověděla, že společnost neinvestovala do svého majetku (tedy ani do nemovitostí). Další reakcí obžalovaného S. na zjištěný rozdíl v hodnotě zástavy byl dotaz na obžalovaného V., který mu zhruba sdělil to, čím se hájí, že to byl vklad do společnosti, že to bylo záměrně nízké apod., ani toto jeho zjištění nejsou ovšem způsobila ho objektivně utvrdit, že došlo k tak vysokému nárůstu ceny nemovitostí. Svědkyně Ing. K. o obžalovaném S. vypověděla, že byl zásadně orientovaný v ekonomických záležitostech společnosti. Omezit se stran zjištění hodnoty zástavy na tvrzení obžalovaného V. nemůže soud vůbec z pozice xxx xxx, kterým obžalovaný byl, a který chce zavázat společnost ke splácení úvěru ve výši 40 mil. Kč, hodnotit jako dostačující, odpovědné. Vůbec to hlavně nijak uspokojivě nemohlo obžalovaného přesvědčit o tom, že konkrétní nemovitost, kterou znal, nabyla 6,5x na své hodnotě za poměrně krátkou dobu a hlavně bez jakéhokoliv opodstatněného důvodu. V tom, že je odhad zástavy ve výši 80 mil. Kč správně ho měla rovněž utvrdit sdělení obžalovaného V. o tom, že úvěr je zajištěn finančním vkladem člena družstva HxxxS Txxxch ve výši 90 mil Kč v MXXX XXXO. Pomine-li soud, že toto je velmi častý zastávaný způsob obhajoby obviněných v obdobných kauzách úvěrů MXXX XXXO, zde např. obhajoba Ing. L., ani tuto skutečnost obžalovaný S. nijak neověřoval, a to nijak, byť jen např. tím, že by aspoň zjistil, konkrétní výši členského podílu HxxxS Txxxchu v době před podpisem úvěrové smlouvy, ačkoliv to ze své pozice statutárního orgánu mohl snadno učinit, mohl vznést dotaz na účetní oddělení apod., Stran vůbec možnosti započítání členského podílu si mohl vyžádat nějaké první dobrodání, ověřit si sám základní skutečnosti. Informace o výši členského podílu byla dohledatelná z pozice statutárního orgánu, ale obžalovaný se opětovně spokojil jen s informací od obžalovaného V.. Obžalovaný osobu V. hodnotí jako úspěšného, tvrdého, majitele firmy, do konce roku 2011. Poté se atmosféra ve firmě měla změnit, skončil solární boom a V. začal dosazovat různé lidi, obžalovaný chtěl odejít, poté co byl odejit, kdy nedostal žádné vysvětlení, označuje obžalovaného V. za podrazáka.

61. Obžalovaný S. soud nepřesvědčil o tom, že pokud se v poměrně zásadních otázkách obracel na obžalovaného V., bylo to vše, co mohl ze své pozice statutárního orgánu učinit a mělo by ho to vyvinut. Pokud se soud pak navrátí ke zmiňovanému rozdílu v hodnotě zástavy, je možné obžalovaného odkázat přímo na konkrétní znalecký posudek. Obžalovaný před soudem stvrzuje, že se s jeho obsahem seznámil, o jeho správnosti a pravdivosti ho utvrdilo kulaté razítko znalce, což pro něj byla dostatečná autorita. Sám obžalovaný uvádí, že v posudku našel nějaké hodnoty od do, nicméně žádné jasné vysvětlení, proč by se měl právě při určení hodnoty zástavy spolehnout na tu nejvyšší uváděnou, však není schopen odprezentovat. Právě nejvyšší hodnota není nijak obsahově znalcem vysvětlena (viz provedený znalecký posudek). Jednání obžalovaného nelze hodnotit tak, jak se snaží před soudem prezentovat, neboť není vůbec jasné jaké konkrétní skutečnosti ho měly přesvědčit o tom, že znalecký posudek a tam uvedená hodnota je pravdivá., když v něm byly obsaženy takové disproporce a sám obžalovaný měl pochyby stran důvodů zvýšení hodnoty předmětu ocenění. Všechna tato zjištění je nutné dosadit do celkového kontextu. Právě při 6.5násobném zhodnocení nemovitosti, bez jakéhokoliv konkrétního důvodu, se obžalovaný spokojuje s tím, že banka si to případně vyhodnotí, že znalec je znalcem banky, pokud bude něco v nepořádku banka se ozve.

Obžalovaný zcela pomíjí svou odpovědnost, co by úvěrového žadatele, a zákonnou povinnost v takové situaci uvádět informace nezkreslené, jasné a pravdivé. Byť obžalovaný svou úlohu spatřuje v tom, že předal vše, co se po něm vyžadovalo, a byl v přesvědčení, že veškeré údaje jsou správné, nezdůvodňuje rozumně, z čeho měl být přesvědčený, že odkazované údaje se shodují s realitou, provedené dokazování tuto variantu nepotvrzuje, naopak se jeví, že ke zjištěným okolnostem, obžalovaný jednal tak, aby finanční prostředky z úvěru byly podvodně získány.

62. Obžalovaný ke svému odvolání z funkce xxx xxx uvádí, že se to dozvěděl pár měsíců po podpisu úvěru. S odkazem na listiny, lze konstatovat že žádost o úvěr obžalovaný podal dne 23.3. 2011, úvěrovou smlouvu podepsal dne 30.3. 2011, kdy z úvěrových prostředků byla dne 1.4. 2011 přeposlána částka ve výši 14 mil. Kč společnosti RAY-ON s označením: „ Vracení jistiny půjčky“. Ze sbírky listin OR ke společnosti HxxxS Txxxch bylo zjištěno, změna stanov týkající se odvolání xxx xxx obž. S., byla ze dne 24.3. 2011, příslušnému obchodnímu soudu došla 11.5. 2011 a do sbírky listin byla založena dne 12. 5. 2011. Byť je prokázáno, že obžalovaný byl odvolán den po podpisu úvěru, sám o svém odvolání nevěděl, to mohl zjistit nejdříve 12.5. 2011. Sám tvrdí, že o odvolání se dozvěděl až s odstupem, jednou uvádí týden jindy měsíce, nicméně se jeví, že i v době, kdy byla část uvedených úvěrových prostředků odeslána, vykonával funkci xxx xxx. Obžalovaný k tomu uvedl, že jakmile peníze došly, nestaral se o to, dokonce ho nenapadlo se ptát, kam peníze šly, neboť firma fungovala, tento jeho přístup z pozice xxx xxx je zcela nedostatečný. Soud opět musí obžalovaného odkázat na výsledky dokazování, kdy z úvěrové smlouvy vyplývá povinnost dlužníka naložit s úvěrovými prostředky v souladu s účelem úvěru, přičemž přístup, že se o to obžalovaný nestaral, dokonce ani nezjišťoval, kam by měly finanční prostředky odejít, značně oslabuje obhajobu obžalovaného v tom, že byl v rámci daného úvěrového vztahu přesvědčen, že je vše v pořádku. Jednání obžalovaného hodnotí soud jako trestné, viz právní kvalifikace, jde o trestný čin úmyslný, přičemž postačuje zavinění v tzv. nepřímém (eventuálním) úmyslu. Obžalovaného by mohla vyvinut lhotejnost, nicméně obžalovaný tuto vyvrací sám svou výpovědí, musel jednat s tím, že byl srozuměn s tím, že při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl hrubě zkrslé údaje. V tomto ohledu lze odkázat na skutková zjištění stran hodnoty zástavy, ale i rozporu v deklarovanému a faktickému užití úvěrových prostředků. S odkazem na zjištěné skutečnosti lze konstatovat, že v uvedeném případě obžalovaný jednal mimo rámec zákon, jeho motiv nebyl řádně sjednat a plnit úvěrovou smlouvu, ale cílem bylo dosáhnout toliko na výplatu úvěrových prostředků, které se v rozporu s účelem úvěru přeposlaly dál bez zjevného ekonomického důvodu. Obžalovanému soud může uvěřit, že z poskytnutého úvěru neměl žádný finanční prospěch, ostatně ani provedené dokazování nepotvrzuje, že by se obžalovaný přímo sám obohatil, nicméně za vznik škody odpovídá.
63. Příklad obžalovaného S., jeho role v celém kontextu, nese v určité míře podobnost s rolí tzv. bílých koní. Lze v tomto ohledu i odkázat např. na provedený přepis toho, co vše zaznělo na pracovní poradě HxxxS Txxxchu. Soud s ohledem na to, co na schůzce zaznělo, vylučuje zcela, že se jednalo o nějakou pracovní či výrobní poradu. Předmět schůzky byl koordinovat osoby jako byli např. svědek N., K. a další, svědek N. tyto osoby označuje ve své výpovědi za „firmaře“, osoby které přijaly statutární funkce a načerpaly úvěry z MXXX XXXO. Z předmětné nahrávky plyne, že hlavním řečníkem byl obžalovaný V., který uvádí, že s lidmi, kteří takhle mají společnosti, je jich asi 60, pokud by se dostali do situace, kdy by byli předvoláni (kontextově na policii), aby zašel za Ing. K., aby znal ten svůj projekt, tvrdil že načerpal a poslal peníze z důvodu, že staví. Dále obž. V. výslovně varuje, aby se nestalo „že tam někdo přijde, posere se a začne blekotat, R. za mnou přišel a řek mi.... To by byl průser....“ Účastníkům schůzky, které byl obž. S. přítomen, je vysloven zákaz kamkoliv chodit, aniž by nebyli připraveni od nich, dostanou podklady, je jim přislíbena právní pomoc. Celou nahrávku je třeba zasadit do celého kontextu kauz úvěrových podvodů páchaných vůči MXXX XXXO a

hodnotit ji i ve světle provedených důkazů v této trestní věci. Je tam zmiňována ekonomická propojenost subjektů, které o úvěry žádaly, což řečník považuje za problematické, pokud by se provalilo! Je tam zmiňováno, aby „firmaři“ pokud by měli na policii něco vysvětlovat, aby neřikali: „To J. s R....“ Nad jakoukoliv pochybnost, s odkazem na zjištění kdo společnost HxxxO Txxxch ovládal, fakticky ji řídil, jde jednoznačně o obžalovaného R. V. a obžalovaného Ing. J. L., byť ten se schůzky zřejmě osobně nezúčastnil. Obsah nahrávky nelze hodnotit jinak než jako doslova školení bílých koní, přičemž v pozici bílých koní byli např. N., K., když ostatně i takto své role popisují ve svých výsleších. I tato nahrávka potvrzuje, že společnost HxxxS Txxxch, resp. osoby na činnost této společnosti navázané, zde konkrétně obžalovaný V. a obž. Ing. L., ale i další osoby, které stály v pozadí, jednání jednotlivých osob zapojených do žádostí úvěr a související „administrativy“ určitým způsobem koordinovali. Společné znaky nepropojuje jen osoba znalce Ing. H. a jeho posudky obsahující nadhodnocené zástavy, ale i např. obdobné předměty úvěrů (spekulativní nákupy nemovitostí), které se stejně nerealizovaly, faktické způsoby využití načerpaných úvěrových prostředků.

64. Výpověď obžalovaného S. je nutné hodnotit i ve světle zjištění z této nahrávky a potom je soud zcela odůvodněn vyhodnotit jeho výpověď jako minimálně v těch částech, kdy byl přesvědčen o naprosté správnosti uvedené transakce, jako nepravdivou, a hlavně vyvrácenou provedenými důkazy.
65. Obhajoba obžalovaného stojící na jeho přesvědčení, že nemohl mít pochyby o schopnosti HxxxS Txxxchu úvěr v budoucnu splatit, a proto o něj žádal, nejsou vůbec přesvědčivé, neboť obžalovaný vůbec jasně nevysvětlil, z čeho (z jaké konkrétní podnikatelské činnosti HxxxS Txxxch) by mělo za dobu jeho jednání „na chvíli“ měl být úvěr splacen.
66. V celkovém kontextu pak nelze vůbec pominout, že společnost HxxxS Txxxch ve velmi krátké době získala další úvěry od MXXX XXXO, přičemž není vůbec jasné, proč tak ekonomicky zdravá společnost, jak ji vnímali obžalovaný S., ale Ing. L., měla činit.
67. Je zcela věcí obžalovaného jako obhajobu zvolí, nicméně povinností soudu je prověřovat pravdivost jeho obhajoby, kdy v uvedeném případě, soud učinil taková skutková zjištění, které obžalovaný nevysvětluje logicky a přesvědčivě, aby se mohla vyloučit jeho trestní odpovědnost. Obžalovaný S. se rozhodl pro výkon funkce xxx xxx, což sebou nese odpovědnost. Pokud se rozhodl pro právní úkony, k uzavření úvěrové smlouvy ve světle skutkových zjištění shora. musí nutně počítat s trestní odpovědností za své jednání. Jeho obhajoba, že činil jak mu radil, instruoval obžalovaný V. ho nemůže nijak vyvinut. V jeho přístupu, řešení základních otázek, na co úvěr potřebuji, jak ho splatím, z čeho ho splatím jsou taková zjištění, která přímo odůvodňují závěr o jeho trestní odpovědnosti jako jediný možný a správný.
68. Ani shora rozepsaná obhajoba obž. Ing. L. o tom, že se ničeho nedopustil nemohla před soudem obstát, jeho zásadní argumenty, na kterých staví svou obhajobu byly vyvráceny provedenými důkazy.
69. K tvrzení obžalovaného Ing. L., že škodu nezpůsobila spol. HxxxS Txxxch tím, že MXXX XXXO nesplatila úvěr, ale že ji způsobilo Vrchní státní zastupitelství v Praze, které zablokovalo MXXX XXXO bankovní účty a intervence ČNB, které odebrala družstvu licenci soud uvádí, že zde není vůbec žádná spojitost s těmito událostmi a platební schopností HxxxS Txxxch poskytnutý úvěr řádně splatit. I pokud by nastalo prodlení na straně věřitele, nezabavuje to dlužníka povinnost svůj dluh splatit. Pokud existovaly nějaké překážky na straně MXXX XXXO, HxxxS Txxxch měl a mohl poskytnuté úvěry nadále splácet. Obdobně jako jiné subjekty, které načerpaly úvěrové prostředky a své úvěry nesplatily i spol. HxxxS Txxxch, a obžalovaný tehdejší statuární orgány společnosti, se zachovali tím způsobem, že úvěry bez dalšího přestali splácet, pokud by nastalo prodlení na straně věřitele (které však ani fakticky ani právně na straně MXXX XXXO ani po odebrání licence ČNB nenastalo) jsou způsoby, jakými dlužník může svou povinnost dluh splnit aniž by se dostal on do prodlení!).

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

70. Jako nedůvodná se jeví námitka obžalovaného Ing. L. o tom, že fakticky nezadával příkaz k přeposlání finančních prostředků získaných z úvěru s odůvodněním, že v té době fakticky neměl přístup k bankovnímu účtu, tedy nemohl jakkoliv ovlivnit či zneužít využití finančních prostředků získaných z úvěru. K tomu soud uvádí, že z provedeného dokazování bylo jednoznačně prokázáno (výslech svědků a to zaměstnanců spol. HxxxS Txxxch, ale i např. svědka S., a dalších K., N.), že obžalovaný, co by xxx xxx fakticky společnost řídil, určoval její směr podnikání, spolupodílel se ekonomickém směřování společnosti. Vytvářel a spoluvytvářel plán, čím se bude zabývat poté, co přestala být výstavba FVE ekonomicky zajímavá. Je nepodstatné, že obž. nezadal fakticky uvedený platební příkaz, když je zřejmé, že k tomu musel ze své pozice xxx xxx vydat příkaz. Užití úvěrových prostředků nelze směšovat s běžnou administrativní činností zaměstnanců, a to ani ve výkonných pozicích jako je finanční ředitel apod. Zároveň je nemyslitelný argument obžalovaného v tom směru, že rozhodnutí o užití úvěrových prostředků (nad to v rozporu s účelem úvěru), by příslušelo někomu ze zaměstnanců. Obžalovaný v rámci své obhajoby přenáší odpovědnost výlučně statutárního orgánu bez dalšího na zaměstnance společnosti. Opakovaně z jeho strany zaznělo, že tyto věci ho nezajímaly, zcela důvěřoval příslušným zaměstnancům, nutno ho podobně odkázat jako na obž. S. na význam jeho postavení ve společnosti v té době. Obžalovaný přičítá toto jednání např. Ing. K. se kterou neměl mít dobré vztahy. Ať již jejich pracovní či osobní vztahy byly jakékoliv, svědkyně ing. K. vystupovala v pozici, kdy byla povinna respektovat příkazy právě obž. Ing. L. pokud byl v uvedenou dobu xxx xxx. Výkonný management podléhá pokynům představenstva, obžalovaný, pokud by byl nespokojený s kýmkoliv, byl v pozici, kdy mohl zaměstnance či externího spolupracovníka vyměnit. Toto obžalovaný zcela pomíjí. Do velké míry je vyloučena ta konstrukce jeho obhajoby, že by nevěděl, co se ve společnosti dělo a nemůže tak zodpovídat za jiné osoby. Právě opak vyplynul z provedeného dokazování. Byl právě obž. Ing. L., který za společnost o úvěr požádal a zavázal se finanční prostředky užít v souladu s jeho účelem. Obžalovaný sice na jednu stranu uvádí, že všechny rozhodné skutečnosti stran úvěru šly mimo něj, měl jen podepisovat připravené dokumenty, ovšem ani v rámci své obhajoby zásadně nerozporuje důvody odeslání uvedených finančních částek, přičemž se právě toto užití finančních prostředků z úvěru snaží obhajovat prezentovaným podnikatelským záměrem HxxxS Txxxchu a společnosti Vrchovina se zemědělskými pozemky. Provedené dokazování potvrzuje pouze obecná sdělení obžalovaného, nějaký uvažovaný rámec podnikání, spíše nekonkrétních plány o tom, jak by se dalo podnikat na trhu s nemovitostmi. V tomto směru je nutné opakovaně poukázat na provedené dokazování, kdy spol. HxxxS Txxxch nenabyla žádnou nemovitost, nerealizovala žádný obchod v naznačovaném směru, ba dokonce ani k tomu nesměřovala, neboť nebyly žádné konkrétní developerské projekty v tom směru. Výpověď svědka S., ale i obž. Ing. L. stran konkrétní spolupráce, na kterou HxxxS Txxxch zaslal prostředky získané z úvěru, lze zjednodušeně interpretovat tak, že v podstatě společnost Vrchovina čekala na společnost HxxxS Txxxch, až si nějaké pozemky s blíže nespecifikovaným developerským potenciálem vybere, zatímco spol. HxxxS Txxxch také čekala, až ji spol. Vrchovina nějaké pozemky nabídne. Soud se nebojí specifikovaný účel uváděný v úvěru jako nákup nemovitostí považovat za vysoce spekulativní bez reálné podstaty. Svědek S. potvrdil, že reálně celá spolupráce nezískala žádných reálných ekonomických výstupů, neboť zůstala v rovině plánů, kdy i vlastní podnikatelská činnost společnosti VRCHOVINA skončila zejména z toho důvodu, že MXXX XXXO přestalo poskytovat další úvěry, tedy VRCHOVINA nebyla s to financovat nákupy pozemků, které by mohla HxxxS Txxxch potenciálně využít. Je evidentní, že předstíraný business plán neměl reálnou ekonomickou podstatu, spíše se jeví, že šlo o nepravdivý údaj uvedený při sjednávání úvěru, kdy lze toto jednání hodnotit jako jednání trestné, jehož cílem bylo získat finanční prostředky z úvěru z MXXX XXXO, kdy od počátku bylo jasné, že úvěr nebude řádně splacen, protože ani prostředky z něj získané nebylo užito k vázanému účelu, ale ani k podnikatelské činnosti, ze které měly být splátky hrazeny. Pokud by soud vůbec připustil udržitelnost tohoto plánu

v obecné rovině, že se koupí zemědělská půda a následně se změní územní plán, proběhne jeho zasítování atd., tedy záměr popisovaný obž. Ing. L. a svědkem S., je nutné poukázat na to, co oba shodně uvedli. Návratnost vložených finančních prostředků do tohoto podnikání a posléze výnosy z něj oba označily v dlouhém horizontu několika let od 5 a déle. Šlo tak o mnohem delší dobu, než během které měl být vylákaný úvěr být vůbec splacen. Toto ještě více podporuje úvahu soudu, že v daném případě nešlo o žádný reálný ekonomicky opodstatněný podnikatelský plán, ale jak již bylo uvedeno shora, ale o záměr uvést věřitele v omyl či vzbudit v něm přesvědčení poskytnout finanční prostředky na účel, který ovšem nebyl vůbec pravdivý. Konkrétně svědek S. uvedl, že celý proces (nákup zemědělských pozemků a jejich přeměna související s developingem) je velmi časově náročná, a to od nutných změn k využití pozemku pro developing, kdy bylo vše odvislé od konkrétního developerského projektu, který ovšem žádný skutečný zrealizovaný nebyl. I obž. Ing. L. odhadoval návratnost vzhledem ke specifiku nákupu zemědělských pozemků v horizontu 5 let, není jasné z čeho by tak byly vůbec splátky hrazeny, když HELLIOS Tech právě tímto plánem chtěl změnit zcela své podnikání, když dosud podnikal na jiném trhu. Byť je soudu předkládána jistá jednoduchá ekonomická analýza, svědek S. vypověděl, že vše zůstalo rozpracované. Pokud měl být tento plán udržitelný, není jasné soudu, proč v situaci, kdy MXXX XXXO přestalo poskytovat úvěry, kdy zde není ani konkrétní souvislost s odeslanými 70 mil. Kč na nákup pozemků, proč by to měl být zásadní moment pro krach uvedeného plánu. Nelze odhlédnout od toho, že evidentně zúčastnění spoléhali na další úvěrové financování, kdy se projevuje řetězení úvěrů u spolupracujících subjektů právě od MXXX XXXO a zejména ten způsob úhrad splátek, kdy jeden úvěr je splácen jiným úvěrem, což je trvale neudržitelné a hlavně to naráží na to, že zúčastněné společnosti tehdy nebyly v ekonomické dobré kondici, byť třeba v minulosti mohly mít dobré ekonomické výsledky.

71. Uvedené shora potvrzuje závěr soudu o nereálnosti, nepravdivosti poskytnutých informací za účelem získání prostředků z úvěru. Pohled soudu na jednání obžalovaných souhrnně tak, že je podřazuje do řetězce podvodných úvěrů vylákaných z MXXX XXXO, není nijak pohledem zaujatým vůči obžalovaným, ale objektivně odpovídá, tomu, co bylo zjištěno v dokazování, kdy je prokazován obdobný způsob provedení trestného činu úvěrového podvodu, který se vyskytuje v dalších početných kauzách spojených s MXXX XXXO.
72. I v tomto ohledu lze odkázat na již zmiňovanou nahrávku a zní učiněná zjištění, kdy pokud byly osoby obž. V. a obž. Ing. L. schopné do určité míry koordinovat a vést jiné osoby k podání obdobných žádostí, jak je potvrzováno, lze skutkově zjištění stran úvěrových vztahů, kterých se obž. Ing. L. nyní účastnil považovat za obdobné, nesou velmi obdobné znaky. Zcela je vytracená ekonomická podstata. Potom je úvaha o trestném jednání obž. Ing. L. zcela na místě. Úvaha o tom, že šlo i v tomto případě o podvodné jednání je podporována v tom obecném směru, že subjekty (mnohdy až již personálně přímo nebo nepřímo propojené např. obž. Ing. L. ve vztahu k zaslání 70 mil Kč společnosti Vrchovina uvedl: „že to byla firma, měla obrát v miliardách Kč, byla také členem MXXX XXXO s vkladem 100 mil Kč, nebyl jediný důvod tomu nedůvěřovat, ...měli na ně páky i přes vedení družstva“, jindy zase obžalovaný Ing. L. je vnímám zaměstnanci či osobami, které čerpali obdobné úvěry jako vlastníci MXXX XXXO viz např. svědek K.) žádající o úvěry MXXX XXXO byli rámcově organizovány (viz například nahrávka předaná svědkem N.) v tom, jak v úvěrovém procesu postupovat, co dokládat a pod, stejně tak konkrétním společným propojovacím prvkem jsou znaleckého posudky obž. Ing. H., které ovšem zástavu mnohonásobně nadhodnocovaly, což je také potvrzeno dokazováním v této trestní věci. Konkrétně i tím, jak bylo fakticky z vyplacenými úvěrovými prostředky naloženo, kdy jako účel úvěru byl stejně jako v tomto případě uváděn např. spekulativní nákup nemovitostí, kdy z jejich prodeje měl být úvěr splácen, nebo z jakého důvodu mělo docházet k navyšování provozního kapitálu (nebylo vůbec zřejmé proč se měl zvyšovat provozní kapitál, např. obhajoba stran finančních nedoplatků spol. HxxxS Txxxch finančním úřadům byla

vyvrácena, ostatně sami obžalovaní poukazovali na výtečnou ekonomickou kondici společnosti). Je skutečně zvláštní, když xxx xxx, který sjedná mnohomilionový úvěr neví, na co si finanční prostředky půjčuje. Tyto okolnosti, byť to to obžalovaní neakceptují nelze vůbec ponechávat stranou. Naopak při dosazení do celkového rámce a zjištění důvodů pádu MXXX XXXO (viz práva ČNB) a konečně i zjištění o trestním stíhání osob z představenstva MXXX XXXO, konkrétně např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 Tdo 28/2020-37299, a to zejména v něm vyslovený právní názor, že jednání vyjmenovaných členů představenstva MXXX XXXO by mohlo být nalézacím soudem posouzeno přísněji, dokonce jednání páchané ve prospěch organizované zločinecké skupině dle § 129 tr. zákoníku, kdy z těchto důvodů část odsuzujícího rozhodnutí odvolací soudu dosavadní rozhodnutí zrušil a vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu projednání. Zejména lze odkázat na body ca) až cc) odůvodnění odkazovaného rozhodnutí.

73. Oba obžalovaní ve své obhajobě zmiňují, že to bylo právě MXXX XXXO, které nebylo dostatečně obezřetné v procesu poskytování úvěrů, či dokonce, že někteří jeho zaměstnanci či osoby podílející se na úvěrovém procesu se mohli chovat nezákonně. Z těchto důvodů, tak poskytoval úvěru MXXX XXXO nemůže být poškozeným, když akceptoval znalecké posudky obž. Ing. H., kterého žadatelé o úvěr, jako obžalovaní, vnímali jako znalce banky. K těmto námitkám soud uvádí, že je považuje za irelevantní. Soud o tom, jaká byla v MXXX XXXO praxe při poskytování úvěrů v MXXX XXXO provedl podrobné dokazování, viz konkrétně výslechy svědků zaměstnanců Front a Back office, ale i členů úvěrové komise, případně dalších osob z prostředí MXXX XXXO (pokud vypovídali, když převážně právě bývalí členové představenstva MXXX XXXO z obav přivodit si vlastní trestní stíhání využili svého zákonného práva a před soudem v pozici svědků nevypovídali). Zároveň bylo provedeno dokazování prostřednictvím listin, a to jak interními předpisy MXXX XXXO, i smluvní úvěrovou dokumentací u příslušných úvěrů, ale i zprávou ČNB, která se rozhodla odejmout licenci MXXX XXXO, na základě provedené kontroly v době 29.4. 2013 a 20.8. 2013, kdy bylo zjištěno, že postupy vyhodnocování rizik úvěrových produktů před zahájením jejich poskytování, jednotlivých obchodů a sledování těchto obchodů a jejich rizik v průběhu úvěrového vztahu vykazovaly naprosto zásadní nedostatky a nevedly k účinnému řízení těchto rizik. Z další výhrad ČNB lze konkrétně zmínit výhrady týkající se oceňování zástav, zejména jejich nedostatečného ohodnocení, přičemž výše úvěru byla navázána na MXXX XXXO akceptovanou hodnotu zajištění. Zajištění úvěru, které by mohlo eliminovat či redukovat ztráty spojené s případným nesplacením poskytnutých úvěrů, MXXX XXXO evidovalo v hodnotách, které byly s vysokou pravděpodobností významně nadhodnocené proti skutečné realizovatelné hodnotě tohoto zajištění. Tj. ani zajištění nedávalo záruku, že MXXX XXXO neutrpí v případě selhání (zejména více dlužníků) významné ztráty, k čemuž ovšem fakticky směřovalo. MXXX XXXO tyto skutečnosti neidentifikovala, pohledávky i s vysokým rizikem nesplacení zařazovala do výrazně lepších podkategorií, které neodpovídaly jejich skutečné rizikovosti a pravděpodobnosti jejich nesplacení, a nevytvářela tak ani adekvátní opravné položky na rizika resp. ztráty, které bylo možné očekávat. MXXX XXXO neprokázala schopnost identifikovat a správně měřit podstupované úvěrové riziko a neměla vytvořeny dostatečné postupy ani zajištěn a alokovan dostatečný kapitál ke krytí tohoto rizika, což přímo ohrožovalo stabilitu a další existenci MXXX XXXO. MXXX XXXO poskytovala úvěry nově vzniklým a pro ni neznámým společnostem s minimálním jměním, často na spekulativní (a tím i rizikové) podnikání, aniž by znala ekonomickou a finanční situaci jejich vlastníků a aniž by hodnotila jejich předpoklady deklarované závěry naplnit, v zásadě pouze na základě vyhodnocení očekávaných ekonomických výsledků těchto subjektů, které nebyly ničím podloženy a jejichž reálnost ani předpoklady jejich dosažení nebyly MXXX XXXO nijak hodnoceny.
74. V obecné rovině lze uzavřít, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že činnost MXXX XXXO jako finančních úvěrů byla spíše nestandardní, např. v prověřování nejen poměrů

žadatelů, ale zejména jejich podnikatelských záměrů, ale i v prověřování tvrzených skutečností v žádostech o úvěr, ve vztahu k určování hodnot zástav z posudků, a to konkrétně obž. Ing. H. (lze odkázat na obsah a formu jeho posudků v této trestní věci!). Velmi často šlo u poskytnutých úvěrů a jejich účelů spíše o simulovanou činnost, nemíněnou vážně, fakticky pak ani nevykonávanou. Ostatně přesně tato skutková zjištění, jsou pak potvrzována konkrétně ve vztahu ke každému konkrétnímu jednotlivému nyní posuzovanému úvěru z rozhodnutí o rozkladu ČNB ze dne 17.12. 2013 č.j. 2013/5212/110. Lze zmínit, že k úvěru **č. 501448049** je vytýkána skutečnost, že z úvěrového návrhu nebylo patrné, na jaká aktiva jsou finanční prostředky určeny a z jakého důvodu mělo dojít k navýšení provozního kapitálu dlužníka, při schvalování změny smluvních podmínek nehodnotil tuto změnu z hlediska možného naplnění znaků nucené restrukturalizace, nehodnotil bonitu dlužníka a zajištění, přičemž neměl k dispozici aktuální finanční výkazy a uzavřel dodatek č. 2 k úvěrové smlouvě v rozporu se schválenými podmínkami. K úvěru **č. 501448030** výhrady dopadají na to, že MXXX XXXO nesledovalo, zda dlužník využívá finanční prostředky úvěru určeného na refinancování předchozího úvěru v souladu s deklarovaným účelem, čímž se kvalitativně odchýlil od své dosavadní praxe, z úvěrového návrhu nebylo patrné, na jaká aktiva jsou finanční prostředky určeny a z jakého důvodu mělo dojít k navýšení provozního kapitálu dlužníka a z úvěrového návrhu nevyplývá, že by se účastník řízení zabýval otázkou možného naplnění A konečně k úvěru **č. 501448065** dospěl správní orgán prvního stupně k závěru, že účastník (MXXX XXXO) řízení akceptoval obecné vymezení účelu, na který měl být úvěr poskytnut, akceptoval úvěrový návrh, ze kterého nebylo patrné, jak bude žadatel o úvěr naplňovat svůj záměr, jaké nemovitosti bude nabývat a s kterými realitními kanceláři spolupracuje, nehodnotil reálnost a věrohodnost zamýšleného objemu realitních transakcí a možnost splacení úvěru, včetně zdrojů, ze kterých by měl být úvěr splacen, neprovéřoval předpoklady dlužníka pro realizaci úvěrovaného záměru, neprovedl monitoring dlužníka, při posuzování finanční a ekonomické situace dlužníka vycházel pouze z dlužníkem předložených údajů, jejichž reálnost a věrohodnost neprovéřoval, nepodrobil vlastní kritické analýze predikci hospodářských výsledků žadatele o úvěr a přes zjevné nesrovnalosti akceptoval ocenění předmětu zástavy znalcem.

75. Soud si na tomto místě při hodnocení dokazování, které provedl v hlavním líčení neodpustí poznámku, že je až skutečně zarážející, že skutková zjištění soudu jsou téměř totožná se zjištěnými nedostatky ČNB, které vtělila do svých výhrad. Zejména např. zjištění stran mechanismu poskytování úvěrů, konkrétně i stanovení hodnot zajištění. Toto např. potvrzují provedené důkazy v této trestní věci, a to i ty, které v době vzniku stanoviska ČNB nebyly k dispozici (např. revizní znalecké posudky zpracované ke zjištění skutečné hodnoty zástav). Závěr soudu, že shora posuzované úvěrové vztahy zapadají do širšího řetězce mnohočetných úvěrových podvodů páchaných ve vztahu k MXXX XXXO má tak zcela reálný podklad podepřený konkrétními důkazy provedenými v této trestní věci.
76. Zároveň je ovšem velmi důležité dodat, ve vztahu k uplatněným námitkám obhajoby zjednodušené až do té roviny: „když se MXXX XXXO chovalo nezákonně, my jsem se nemohli dopustit ničeho nezákonného“, že toto nemůže být interpretováno jako beztrestnost pro obžalované, kteří dle zjištěných skutečností (nadhodnocení zástav, nepravdivý deklarovaný účel atd.) o úvěr požádali a vylákaný úvěr zpravidla užili na zcela jiný účel, než pro který byl žádán. Soud je přesvědčen, a to na základě provedeného dokazování, a to minimálně ve vztahu k obž. Ing. L., že jeho jednání vycházelo z bližší kooperace s osobami z prostředí MXXX XXXO, ostatně mnozí zaměstnanci HxxxS Txxxch ale i tzv. „firmaři“ (svědek N., K.) vnímali obž. Ing. L. dokonce jako vlastníka MXXX XXXO, kdy HxxxS Txxxchem rezonovaly informace, že by si přece netunelovali sami sebe, nebo že by sami sebe neokrádali, což ostatně připustil i obž. S., což pro něj měl být jeden z hlavních argumentů, proč sám příslušnou žádost o úvěr podepsal.

77. Soud rozhoduje jen o vině obžalovaných v dané trestní věci, nicméně skutečnost, že jiné osoby nejsou např. dosud trestně stíhány, obžalovány, či dokonce odsouzeny (kdy nelze vůbec přehlížet další početná trestní stíhání v obdobných kauzách) není jakkoliv limitující pro možnost určit trestní odpovědnost obžalovaných právě s ohledem na skutková zjištění a jejich povahu vůči obžalovaným. V tomto směru lze odkázat i na ustálenou judikaturu např. rozhodnutí NS 5 Tdo 855/2016 jehož právní větu lze zcela vztáhnout na posuzovaný případ, a to že porušení pravidel obezřetnosti banky při prověřování údajů poskytnutých při sjednávání úvěrové smlouvy bez dalšího nevylučuje trestní odpovědnost pachatele za trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 tr. zákoníku! V tomto směru je potřeba odkázat na skutková zjištění o tom, jak konkrétně úvěrový proces v těchto konkrétních případech probíhal. Bez dalšího lze odkázat na výsledky svědků zaměstnanců MXXX XXXO, pracovníky Front a Back Office, jako i členů úvěrové komise, ale i listinné důkazy, interní předpisy MXXX XXXO.
78. Ani skutečnosti, že vedením MXXX XXXO byly zřejmě nastaveny takové mechanismy, které umožňovaly snadné poskytování úvěrů ze strany MXXX XXXO, aniž by bylo dostatečně dbáno na jejich zajištění v případě nesplacení úvěrů, nemůže obžalované, jakkoliv vyvinut, neboť obžalovaní jednali na úkor dalších členů MXXX XXXO, kteří tomuto svěřili své peněžní prostředky, těžiště jejich trestně právního jednání je jinde!
79. V nyní posuzovaných úvěrových vztazích bylo prokázáno, že MXXX XXXO neudělilo souhlas k použití peněžních prostředků na jiný účel (např. na vracení finanční výpomoci, na přeposílání finančních částek bez reálné ekonomické podstaty), a to zejména listinnými důkazy, ale i výsledky svědků, obžalovaných na těchto transakcích zúčastněných. Nelze pominout, s jakou rychlostí byly načerpané finanční prostředky po velikých částech přeposílány, kdy se jeví, že další subjekty je dále přeposílaly, čímž se v podstatě finanční prostředky staly nedohledatelnými. Tato zjištění ostatně vedla pro zahájení dalších trestních stíhání týkající se legalizačních trestných činů, kdy opět není nijak nelogické dávat toto do širšího kontextu, ostatně opětovně lze odkázat na již citované rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 Tdo 28/2020, které se v obecné rovině vylákávání finančních prostředků z MXXX XXXO prostřednictvím podvodných úvěrů s následnou jejich legalizací věnuje. Konkrétně to je patrné i v tomto případě, a to např. přeposláním finančních prostředků společnosti Vrchovina či Ray ON.
80. To, co je podstatné, z pohledu trestní odpovědnosti obou obžalovaných, kterou soud u nich shledává je patrné i ze znaleckých posudků zpracovaných spoluobžalovaným Ing. H.. Oba rozhodné znalecké posudky soud jako důkaz provedl, nad to disponoval stanoviskem jejich zpracovatele v podobě výpovědi obž. Ing. H., který je před soudem obhajoval. Soud tak mohl přímo konfrontovat to, co Ing. H. vypovídal a to, co uvedl do znaleckých posudků, kdy to rozhodně nepůsobilo přesvědčivě a mnohdy ani souladně. Předně je nutné poukázat na obsahovou strohost zpracovaných posudků, přičemž závěry nejsou nijak zásadně odůvodněny, pokud je užíváno metod, není vysvětlováno z jakého důvodu, a již vůbec není ve znaleckých posudcích uvedeno, proč jsou odlišné metody oceňování kombinovány a jak. V rámci své obhajoby posudků před soudem obž. Ing. H. poukazuje na to, že oceňované nemovitosti nijak nenadhodnotil, svou zjištěnou cenu odůvodňuje tím, že hodnotu oceňovaných nemovitostí určoval jako odhad do budoucna, zásadně se ve svém odhadu zaměřil na ocenění potenciálu daných nemovitostí, kdy zásadní okolnost pro navýšení ceny uvažoval např. výstavbu staveb (FVE) či developing, ačkoliv pro to reálně nebyly vůbec podmínky! To pro něj byly určující a zásadní okolnosti, které, přispěly k jeho odhadu, k ocenění zástavy jako celku. V písemném vyhotovení posudků schází zásadně konkrétní odkaz na okolnosti, např. změny v povaze využití nemovitostí, druhu pozemku ve smyslu jeho využití jako stavebního, vůbec změny z nestavebního na stavební pozemek, či v případě developingu konkrétní výstavba v návaznosti např. na projektovou dokumentaci či konkrétní stavební povolení, které by měly podporovat právě znalcem určený odhad zástavy, který byl ovšem mnohonásobě vyšší než obvyklá cena oceňovaných nemovitostí, jak potvrdila Česká znalecká. Pokud před soudem obž. Ing. H. až

před soudem obhajoval svůj odborný závěr zejména v tom směru, že ho nelze považovat vůbec za nadhodnocený, např. tím, že při zpracování uvedených posudků vycházel z budoucího potenciálu oceňovaných nemovitostí, kdy disponoval informacemi od developerů z jejich návštěv na stavebním úřadu, kde s nimi v rámci svého zaměstnání přicházel do kontaktu, a to i např. včetně rozhovorů s obž. V., nebo dále měl povědomí o zastavovacích studiích pro danou oblast, naráží to na ten prostý fakt, že taková zjištění téměř vůbec v písemném vyhotovení svých znaleckých posudků neuvádí, maximálně stroze odkáže na nekonkrétní možnou výstavbu v dané lokalitě či se spolehne na deklarovanou změnu v územním plánování prohlášenou zadavatelem. Naopak z účelu vyhotovení znaleckého posudku, kdy je uvedeno „Zjištění ceny nemovitosti“ a ze závěru posudku vyplývá, že byla určena obvyklá cena nemovitostí k datu vyhotovení znaleckých posudků. Nelze se spokojit s tvrzením obhajoby, že bylo úkolem určit nějakou cenu orientační. Byť je operováno s cenou vyhláškovou, dále je uvedena cena obvyklá (tržní), konečně není uváděno, že nejvyšší znalcem stanovená cena, která posloužila k ocenění zástavy v daných úvěrových vztazích, není vůbec uváděno, že jde o cenu do budoucna (úplně v čase neurčenou!) odvislou od určité spekulace s danou nemovitostí, ať již zhodnocenou neurčitým developingem nebo jinak. Ani v případě znaleckého posudku č. 1039-077/2012, nelze za zhodnocení považovat ani uvažovanou výstavbu FVE, neboť k datu ocenění 28.5. 2012 nebylo příslušným úřadem vydáno územní rozhodnutí, ani územní souhlas s plánovanou výstavbou FVE, což prokázaly listinné důkazy, sám znalec v tomto směru prohlašuje, že se spolehl na prohlášení zadavatele, nijak to fakticky neověřoval. Pokud je obhajobou odkazováno na změnu využití pozemku (par. č. xxx v k.ú. xxx xxx) z plochy rekultivací na plochu průmyslové výroby za účelem umístění FVE (změna územního plánu dne 21.10. 2010) je nutné dodat, s odkazem na provedené dokazování, že uvedená průmyslová plocha byla vymezena jako dočasná za účelem umístění zařízení FVE po dobu jeho životnosti bez možnosti následné výstavby objektů pro jinou výrobní činnost, kdy tedy uvedené plochy byly určeny výhradně k dočasnému umístění FVE (po ukončení FVE nutnost v uvedení v původní stav!). Tato zjištění znalec vůbec neuvažuje, spoléhá se na prohlášení zadavatele posudku. Pokud je obž. Ing. L. argumentováno, že Ing. H. postupoval ve vztahu k ocenění tohoto pozemku správně, zcela přehlíží tyto zjištěné skutečnosti, přehlíží, že s těmito zjištěními znalec vůbec nepracoval, protože to zapadá do jeho zastavené obhajoby. Pokud to měl být odhad potenciálu nemovitosti jako stavebního pozemku pro FVE, byť takový charakter oceňovaný pozemek vůbec neměl, musel by znalec, neboť to sám tvrdil, že to byl jeho postup, ocenit budoucí potenciál právě s ohledem na tu obecně známou skutečnost poklesu výstavby FVE, který nastal se změnou garantovaných cen. Znalec ovšem tak nepracuje. I kdyby soud připustil tuto variantu, nikde v předloženém znaleckém posudku tyto okolnosti znalec nepopisuje, neuvádí, nijak s tím nepracuje, není tam uveden, jak konkrétně měla mohla jen dočasná výstavba FVE odůvodňovat jím stanovenou cenu. Pokud jsou takové skutečnosti zmiňovány až nyní v rámci jeho obhajoby před soudem, která se nad to jeví jako až příliš souladná s obhajobou spoluobžalovaných, jde spíše o dodatečně účelově vytvářenou obhajobu, která nemá podklad v příslušných listinných důkazech a nevyznívá příliš důvěryhodně. Nad to nelze pominout to zjištění, že obž. Ing. L., ze své pozice statutárního orgánu, musel znát historii zastavovaného pozemku (par. č. xxx o výměře 240 744m², který vznikl rozdělením jiného většího pozemku, kdy za tento a další pozemky společnost HxxxS Txxxch zaplatila předchozímu vlastníkovu spol. Czech Coal Services a.s. v roce 2010 kupní cenu ve výši 15 500 000 Kč. Hodnota zástavy v daném úvěrovém vztahu byla obžalovaným prostřednictvím znaleckého posudku obž. Ing. H. deklarována ve výši 145 168 632 Kč, kdy se dle provedeného dokazování s ohledem na závěry revizního znaleckého posudku České znalecké jednalo o až 6 násobné navýšení, neboť obvyklá cena stanovena znaleckým posudkem České znalecké byla odhadnuta ve výši 24 000 000 Kč. Žádné uspokojivé vysvětlení pro takové navýšení hodnoty pozemku obž. ing. H. ani obž. Ing. L. soud nepředložil.

81. Pokud se obžalovaný Ing. L. dále domáhá při výpočtu škody, kterou měl v obou případech způsobit odečtení hodnoty blanco směnek, lze ho s takovým návrhem odmítnout, neboť se znakem skutkového znaku kvalifikované skutkové podstaty úvěrového zločinu dle 211 odst. 1, 6 písm. a) (značná škoda) vůbec nijak nespojují. Zajištění úvěru, tak jak bylo důkazně zjištěno ve formě blanco směnek vystavené členem představenstva (avalem) se vznikem škody nemá souvislost. Z výsledku zaměstnanců MXXX XXXO (front office – úvěrové komise) a interních předpisů MXXX XXXO vyplynula jednoznačná praxe v tom, jak MXXX XXXO mělo nastaveno podmínky poskytnutí úvěr, ve vztahu k zajištění úvěru. Svědci vypověděli, že uvedené blanco směnky měly nulový koeficient, úvěr byl poskytnut, pokud byl zajištěn především zástavou a dalšími zajišťovacími instrumenty, které měly krýt až 100% hodnoty poskytnutého úvěru. MXXX XXXO by úvěr zajištění toliko druhotným institutem blanco směnky avala neposkytlo, neboť by mělo špatný rating a nebyly by splněny interní předpisy pro krytí úvěru, kde se striktně vyžadovaly nemovitosti atd. Z výsledku pracovníků MXXX XXXO jasně vyplynul, že zajištění nemovitostmi bylo pro MXXX XXXO nejdůležitější, tomu odpovídal i požadavek ocenění zástavy znalcem. V případě blanco směnek se pracovníci vyjadřovali, že šlo spíše o psychologický efekt, kdy xxx xxx tím dával najevo, že věřil projektu, který měl být úvěrem financovaný. Existence blanco směnky **nemá vliv na vznik škody** z jednání obžalovaného, proto není třeba jakkoliv v dokazování zjišťovat hodnotu blanco směnky. K tomu lze ještě doplnit, že blanco směnka se stává perfektním cenným papírem v momentě, až když je vyplněna směnečná částka, která se vyplňuje dle směnečného ujednání, k čemuž v uvedeném případě vůbec nedošlo, a proto ani není možné blanco směnku např. znalcem ocenit, tak jak navrhuje obžalovaný. Nad to sám obžalovaný Ing. L. k významu směnky vypověděl, že k blanco směnce ani sám nepřistupoval tak, že by z ní hradil závazky, jeho majetek, dle jeho výpovědi nepokrýval úvěrové částky (celkově 70 mil Kč). Tedy samo o sobě blanco směnka nemá význam z hlediska zajištění, když o ní sám obž. uvádí, že ani nedisponoval majetkem, aby mohl krýt úvěrovou částku. | Význam tohoto zajišťovacího institutu ostatně potvrzují i zaměstnanci MXXX XXXO. Lze uzavřít, že v tomto konkrétním případě blanco směnka pro vznik škody a její výši, nemá význam, její neurčená hodnota nelze odčítat, škoda vznikla bez ohledu na tuto formu zajištění, protože MXXX XXXO bylo oklamáno již v hodnotě prvotního a jiného zajišťovacího instrumentu, což zahrnuje podstatu obou skutků obžalovaného.
82. Zcela irelevantní pro určení výše škody v daném trestním případě jsou pak námitky obžalovaného Ing. L. k oceňování pohledávky MXXX XXXO za HxxxS Txxxchem. Obžalovaný si do značné míry vytváří vlastní konstrukci úvěrového vztahu, modeluje si situace, jak by se podle jeho přesvědčení hypoteticky zachoval věřitel a dlužník, ale jde výlučně o spekulace obžalovaného. Obžalovaný tvrdí, že poskytnutím (vyplacením) úvěrových prostředků HxxxS Txxxchu se v podstatě majetek MXXX XXXO rozrostl, neboť tím MXXX XXXO mělo získat pohledávku vůči HxxxS Txxxch, což mělo reálně zvětšit majetek MXXX XXXO. Jednak obžalovaný zcela pomíjí ekonomickou podstatu úvěru, kdy úvěr je finanční služba, kdy věřitel půjčuje dlužníkovi peníze, které je dlužník povinen v dohodnuté době vrátit a za poskytnutí úvěru, dlužník platí úrok, což představuje pro věřitele výnos. Věřitel nepůjčuje peníze, aby zhodnotil svůj majetek realizací zajištění při nesplácení úvěru, ba naopak v běžném bankovním světě se snaží situace, kdy by mělo dojít k uspokojování ze zajištění, minimalizovat, ale za účelem zisku, což představuje úrok, nikoliv spekulativní úvaha obžalovaného o tom, že pokud věřitel zpeněží zástavu vydělá tím víc. Zajištění má jinou funkci než rozmnožovat majetek věřitele, tak jak naznačuje obžalovaný, standardní úvěrový vztah nekončí zpeněžením zástavy, ale řádným splacením úvěru (jistiny a úroků!). Obžalovaný si záměrně a tendenčně vybírá jen možnost vypořádání nesplaceného úvěru zpeněžením zajištění. To, že obžalovaný předkládá nějaký svůj průběh hypotetického úvěrového vztahu, kde se věřitel má údajně obohatit právě o hodnotu zástavy, nemá na skutková zjištění v této trestní věci žádný vztah, neboť jde o ryze nepodložené analýzy obžalovaného, které nemají oporu

v provedených důkazech v této trestní věci, tedy konkrétně podmínek sjednání uvedených úvěrů, uzavření daných úvěrových smluv, využití finančních prostředků z úvěrů a jejich nesplacení. Proto taková argumentace obžalovaného nemůže obstát.

83. K provedeným ústavním znaleckým posudkům České znalecké soud uvádí, že z provedeného dokazování je patrné, že Česká znalecká ve věci byla přibrána k podání ústavního znaleckého posudku v uvedené trestní věci (za účinnosti předchozí právní úpravy). Znalecký ústav je oprávněný provádět revizi posudku podaného znalcem, neboť jde o instituci (nikoliv znalce jednotlivce) specializující se na znaleckou činnost. Z uplatňované obhajoby obžalovaných, je zřejmé, že ne zcela správně rozlišují mezi posudkem znaleckého ústavu a znaleckého posudku podaného znalcem. V době přibrání znaleckého ústavu, v této věci, ale samozřejmě také v době vypracování zmiňovaných posudků disponovala Česká znalecká, co by znalecký ústav, oprávněním k oceňování nemovitostí, proto veškeré námitky stran nedostatečné odbornosti Česká znalecké jsou liché. Jak soud uvádí, a lze odkázat i na odlišnou a samostatnou úpravu v trestním řádu (viz § 105 tr. řádu a § 110 tr. řádu) a příslušnou znaleckou legislativu, je striktně třeba od sebe odlišovat oba instituty. Tuto okolnost obžalování neakceptují v rámci uplatňování své obhajoby. Skutečnost, že zpracovatel ústavního znaleckého posudku nedisponuje příslušným znaleckým oprávněním, nijak nezneplatňuje závěry znaleckého posudku ústavu, který je podáván vždy písemně a v případě potřeby jsou označeny osoby, které mohou být vyslechnuty, aniž by tyto osoby (zpravidla zaměstnanci ústavu) nutně musely disponovat znaleckým oprávněním, pokud příslušným znaleckým oprávněním disponuje znalecký ústav, tak jako v tomto případě. Stejně tak je běžnou praxí, že zpracovatelé ústavních znaleckých posudků jsou jako znalci vyslýcháni poté, co jsou ad hoc přibráni jako znalci. Zdejší soud se této ustálené praxe nijak nevymykal. Znalecký ústav, jak uvedl Dr. Hálek musí disponovat odborným garantem pro dané znalecké oprávnění, což v uvedeném případě, pro ocenění nemovitostí byl Ing. Šnejdr. Soud ústavní znalecké posudky provedl v souladu s § 110 tr. řádu, tedy předložením procesním stranám k nahlédnutí, kdy toto je výlučný způsob, jak znalecký posudek znaleckého ústavu lze dle trestního řádu jako důkaz provést. Dále je nutné zmínit, že je zcela bez významu, že v současné době Česká znalecká není znaleckým ústavem, je toliko znaleckou kanceláří, když v době přibrání, a v době vypracování zmiňovaných ústavních posudků Česká znalecká všemi znaleckými oprávněními, tedy i o oprávněním oceňovat nemovitosti, disponovala. Soud přistoupil k výsledku zpracovatelů ústavního znaleckého posudku, kdy v případě zpracovatele Ing. Lisy toto řešil zcela standardně tím, že byl přibrán do znaleckého slibu. I s ohledem na právní názor Vrchního soudu v Praze vyslovený v jeho usnesení ze dne 3.0. 2023 sp. zn. 12 To 26/2023, soud ještě v rámci dokazování přistoupil k výsledku druhého zpracovatele ústavního znaleckého posudku, který sám znalcem je, byť důkazem je stále ústavní znalecký posudek. Výhrady obhajoby stran neobornosti či procesní nesprávnosti v provedení tohoto důkazu znaleckého ústavního posudku tak nemohou obstát, opět je nutné zdůraznit, že se nejednalo o zadání nového znaleckého posudku, výsledek zpracovatele se provádí za účelem vyjasnění odborných závěrů ústavního znaleckého posudku, který se provádí shora uvedeným způsobem. Proto dle názoru soudu je možné akceptovat závěry znaleckých posudků vypracované znaleckým ústavem Českou znaleckou v dokazování, zahrnout je do celkového hodnocení skutkového stavu věci a činit právě z těchto revizních znaleckých posudků závěry, v daném případě v neprospěch obžalovaného Ing. L. a obž. S.. Podle názoru soudu slyšení zpracovatelé ústavních znaleckých posudků odborné závěry stran stanovení ceny obvyklé stejných nemovitostí, které oceňoval obž. Ing. H., obhájili, během svého výsledku před soudem přesně vysvětlili, jak proces znalecké posouzení probíhalo, jak bylo postupováno, s jakými pracovali vstupy a jakými metodami. Jejich postup byl jasný, užité metody vysvětlili, řádně se zabírali i okolnostmi, které zmiňoval a obhajoval obž. Ing. H.. Právě výsledek Ing. Lisy a znalce Doc. Hála prohloubily poznatky o správnosti závěrů a metod užitých Českou znaleckou, v mnohém v toto lze odkázat na výsledek Dr. Hála, neboť jeho výsledek před soudem byl jasný, podával podrobné odůvodnění svých

závěrů. Důkazní hodnotu tohoto důkazu nikterak nesnižují četné námitky stran nevhodnosti užitých srovnávacích vzorků ze strany obžalovaného Ing. L., doc. Hálek se k jednotlivým námitkám podrobně vyjádřil, kdy jasně uvedl, že nejsou vůbec způsobilé konečné závěry a výstupy, jakkoliv měnit. Prokázanou skutečností, stran určení ceny obvyklé, pak tedy rozhodně zůstává, že hodnota zastavených nemovitostí byla záměrně mnohonásobně navýšena oproti jejich ceně obvyklé, kdy z dalšího dokazování je možné učinit závěr o tom, že i tato okolnost musela a byla známa oběma obžalovaným.

84. Lze toliko s obhajobou obžalovaných souhlasit jen v té části, že jako laici zřejmě nemohli přesně identifikovat příčiny stran užitých znaleckých meto, které vedly k rozdílnému vyčíslení hodnoty oceňovaných nemovitostí, v té míře, jak to provedl znalecký ústav, nicméně obžalovaným není vytýkáno, že nebyli sto odborně revidovat znalecké posudky Ing. H... Předně oba obžalovaní ze své pozice byli při sjednávání úvěru povinni uvést i hodnotu zastavených nemovitostí pravdivě, nezkresleně, což neučinili. Několikanásobné navýšení hodnoty je přičítáno k tíži obžalovaných, ačkoliv nebyli znalci, protože znali historii oceňovaných nemovitostí, z pozice statutárních orgánů museli znát přibližnou hodnotu zastavovaných nemovitostí. V rámci sjednávání úvěru předložili znalecké posudky Ing. H., které obsahovaly mnohonásobné nadhodnocení, které nebylo řádně odůvodněno, které nebylo pravdivé, neodpovídalo skutečnosti. Právě, že tím, že i tak mnohonásobné navýšení ceny zástavy akceptovali a deklarovali MXXX XXXO jako obvyklou cenu, naplnili objektivní stránku trestného činu úvěrového podvodu, obžalovaní žádali o poskytnutí úvěru, jim byl vyplacen, oni byli součástí úvěrového procesu. Všechna tato zjištění podporují závěr soudu, že jejich pohnutka byla vylákat finanční prostředky, lze poukázat i na další zjištěné skutečnosti, stran reálnosti účelů úvěru, užití finančních prostředků po jejich načerpání.
85. Na právní kvalifikaci jednání obou obžalovaných uvedené v obžalobě, tedy zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku v případě obž. S. a dvojnásobného uvedeného zločinu v případě obž. Ing. L., spáchaného jako pachatel a ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku neshledává soud na základě provedeného dokazování nic nesprávného, a proto se s ní ztotožnil. Lze jen v obecné rovině připomenout, že objektivní stránka trestného činu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 tr. zákoníku spočívá v tom, že pachatel při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru uveden nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Za sjednávání úvěrové smlouvy je při tom třeba považovat postup při uzavírání úvěrové smlouvy včetně všech souvisejících jednání, které doprovázejí uzavření úvěrové smlouvy. Z tohoto důvodu neobstojí vůbec obhajoba ož. Ing. L., že se nemohl uvedeného trestného činu dopustit, když tvrdí, že podpis na úvěrové žádosti není jeho, neboť v dobu podpisu nebyl v ČR, a v příloze občanského průkazu nebyl jeho občanský průkaz přiložen. Jak vyplývá z provedeného dokazování, obž. Ing. L. byl činný v celém procesu sjednávání úvěru, ostatně podepisoval samotnou smlouvu o úvěr. Jeho návrhy k dalšímu dokazování pravosti jeho podpisu právě na žádosti o úvěr nebyly akceptovány, byly vyhodnoceny jako zcela nadbytečné. Jednak tuto obhajobu obžalovaného soudu hodnotí jako účelovou, sám o této skutečnosti vypovídá rozporuplně, ovšem v žádosti je uveden jako jediný oprávněný za HxxxO Txxxch jednat, je uveden dokonce jako výkonný management, ačkoliv v rámci své další obhajoby obžalovaný uváděl, že se nijak na výkonném managementu HxxxS Txxxch nepodílel. Fakticky žádost o úvěr a další úvěrová dokumentace, kde pravost svého podpisu Ing. L. nijak nepopírá jsou natolik provázány, že je zde téměř jistota, že i tuto žádost obžalovaný podepsal. Takový závěr činí soud i bez potřeby znaleckého zkoumání daného podpisu. V tomto ohledu je prosté vysvětlení, odkázat na výsledek dokazování, že mohla nastat praxe, kdy třeba zájemce o úvěr měl podepsat určené listiny v určitém termínu, dostavil se jindy a ponechal se tam původní datum, ačkoliv listiny se podepisovaly v jiný den. Na podstatě věci to nic nemění, skutečnost, že obž. Ing. L. tento svůj podpis popírá, jde jen o účelové tvrzení, není způsobilé ho jakkoliv vyvinut s ohledem na jeho angažovanost v celém úvěrovém vztahu,

jeho angažovanosti ve společnosti HxxxS Txxxch. Nad to nepřímou lze odkázat na další zjištění z provedeného dokazování, že to byl právě i obž. Ing. L., který i na jiné osoby (např. svědek K.) působil v tom směru, aby také žádali o úvěr v MXXX XXXO.

86. Dále ve vztahu k rozhodné skutkové podstatě lze ještě doplnit, že nepravdivými údaji se rozumí takové údaje, jejichž obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu, a to jen např. jen o některé skutečnosti důležité pro sjednání úvěrové smlouvy nebo pro čerpání úvěru. Za hrubě zkreslené lze považovat, které mylně a neúplně informují o podstatných a důležitých okolnostech pro sjednání úvěrové smlouvy nebo čerpání úvěru. Podstatnými okolnostmi se rozumí ty, které by vedly, pokud by byly známy druhé straně, že by úvěrová smlouva uzavřena nebyla, v daném případě pod tyto lze rozhodně podřadit skutečnosti o skutečné hodnotě zástavy, stejně jako skutečnosti o účelu úvěru.
87. Nyní se jeví velmi vhodné připomenout, a to s ohledem silně akcentované námitky obž. Ing. L. o tom, že žádná škoda nevznikla, ať již proto, že nemohla či, že se nepodařilo zajistit žádné finanční prostředky ve vyšetřování, že **předpokladem** vzniku trestní odpovědnosti pachatele za daný trestný čin **není** ani provedení majetkové dispozice ani vznik škody, ani uvedení v omyl nebo využití něčího omylu. Pokud však pachatel úvěrového podvodu vylákal finanční plnění, tak jako v tomto případě, kdy úvěry byly vyplaceny, jde podle výše plnění o způsobení škody, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby u kvalifikované skutkové podstaty trestného činu dle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, přičemž způsobení škody velkého rozsahu je dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku, škoda ve výši nejméně 5 000 000 Kč. Při výpočtu škody, v případě skutku obž. S. ve výši nejméně 27 000 000 mil. Kč, v případě obž. Ing. L. ve výši nejméně 46 000 000 mil. Kč, a 24 000 000 mil. Kč, vyšel soud z konstantní judikatury Nejvyššího soudu ČR, konkrétně rozhodnutí sp. zn. 3 Tdo 460/2010, kdy není možné za škodu způsobenou trestným činem úvěrového podvodu bez dalšího považovat částku, kterou věřitel poskytl dlužníkovi na podkladě úvěrové smlouvy. Při posouzení trestného činu úvěrového podvodu mají pro určení výše škody význam i další okolnosti, jedná se zejména o zjištění dosavadního průběhu úvěrového vztahu, jakož i to, jakými prostředky a v jakém rozsahu byl takový vztah zajištěn. Škodou tak může být toliko částka, která se rovná rozdílu mezi poskytnutými peněžními prostředky a hodnotou zajištění úvěru, resp. i výší již uhrazených peněžních prostředků, neboť takové posouzení škody je pro obžalovaného příznivější. Městský soud tedy při výpočtu škody od výše vyplacených úvěrů v každém jednotlivém případě, odečetl částky, které byly splaceny, viz provedené dokazování. V tomto směru bylo možné odmítnout důkazní návrhy činěné obž. Ing. L., k obstarávání bankovních výpisů spol. HxxxS Txxxch z rozhodné doby. Výše splacených prostředků z úvěru bylo dostatečně zjištěno jiným dokazováním, odkazem na výpis ze systému ELBOS MXXX XXXO a příslušnými výpisy z bankovních účtů. K tomu lze uvést, že listinných důkazů (úvěrová dokumentace, úvěrová smlouva) vyplynul jasný požadavek na to, jak a na jaké bankovní účty měly být úvěry spláceny, tuto úvěrovou dokumentaci obž. Ing. L. podepisoval, byl tedy s podmínkami a náležitostmi splácení seznámen, a byl je povinen dodržovat. Soud vyhověl obž. Ing. L. provedením jím předloženého bankovního účtu spol. HxxxS Txxxch, kde je sice odchozí platba ve prospěch MXXX XXXO, ale rozhodně nic nespovídá o tom, že by se mělo jednat o splátku úvěru, právě nyní posuzovaného, kdy tato platba ani takto jako úvěrová splátka nebyla identifikována. Po odečtení toho, co bylo zapláceno ve splátkách úvěrovým dlužníkem, dále soud odečetl částku hodnoty zastavených pozemků, tak jak vyplynulo ze znaleckých posudků znaleckého ústavu České znalecké. Nad rámec výše uvedeného lze dodat, že podle ustálené judikatury (např. 6 Tdo 1722/2016) lze zástavu zohlednit při výpočtu způsobené škody jen tehdy, když je způsobilá efektivně splnit svůj účel, tzn. její zpeněžení a získání peněžních prostředků pro věřitele, a to relativně snadno a rychle. Podmínky efektivního splnění účelu zástavy nejsou vázány na cenu, za kterou se věc představující zástavu v daném místě a čase obvykle prodává (§ 137 tr. zákoníku), neboť nejde o stanovení ceny věci, která byla předmětem útoku, nýbrž o

cenu, která je neodolatelná pro prvního kupce (hodnota při nuceném prodeji, či likvidační hodnota, tzn. hodnota, za kterou by bylo možné majetek zpeněžit ve velmi krátké době, příp. pokud je některá ze stran v nevýhodě či nucena k prodeji). Tato cena je zpravidla nižší než tzv. obvyklá cena ve smyslu citovaných ustanovení, neboť právě snížení ceny činí zástavu natolik atraktivní, že je způsobilá efektivně splnit svůj účel.

88. Konečně v této souvislosti je možné se vypořádat s argumentací zápočtu členského vkladu MXXX XXXO případně hodnoty vypořádacího podílu HxxxS Txxxch jako člena v družstvu MXXX XXXO, tak jak staví svou obhajobu obž. Ing. L., ostatně ji přebírá i obž. S.. Předně je nutné osvětlit, že nelze vůbec směšovat členský vklad v družstvu za vypořádací podíl člena družstva při zániku družstva. K členskému vkladu družstevníka do družstva je stěžejní pochopit význam tohoto institutu. V okamžiku, kdy člen poskytuje vklad do majetku družstva (členský vklad), tak se tento majetek stává majetkem družstva, které s ním volně nakládá a v žádném případě to nemůže být nadále majetek družstevníka, když je majetkovým vkladem do družstva, není to majetek, který se může použít na úhradu úvěrových dluhů člena družstva. Vložením vkladu do družstva ztrácí možnost s tímto vkladem disponovat, tedy nemůže jím zajišťovat své dluhy, není to forma zajišťovacího institutu, tak jak je prezentováno obž. Ing. L.. Členský vklad a pohledávka, která vzniká členu družstva s právem na vypořádací podíl při zániku družstva nejsou totožné pohledávky, a to ani, co do výše. Tedy nelze dávat na roveň výši členského vkladu a právo na vypořádací podíl. V případě vzniku pohledávky z práva na vypořádací podíl je důležitá její splatnost, která nastává jen ze zákonných důvodů, tyto skutečnosti obž. Ing. L. vůbec nebere v potaz. S ohledem na uvedené lze vyloučit tuto obhajobu obž. Ing. L..
89. Po vymezení výroku o vině obou obžalovaných soud přistoupil k úvahám o uložení příslušné trestně právní sankce. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z kritérií, předpokládaných v ustanoveních § 38 a § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných a k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy, přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaných.
90. Ve smyslu § 41 tr. zákoníku obžalovaným krom jejich dosavadní trestní bezúhonnosti nepolehčuje žádná další polehčující okolnost, ani nelze uvažovat o splnění zákonných podmínek pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody dle § 58 tr. zákoníku. Žádné pro to relevantní skutečnosti na straně obžalovaných zjištěny nebyly, neodůvodňují to ani okolnosti případu zjištěné z dokazování.
91. V rámci dokazování k návrhu obž. Ing. L. byla provedena dohoda o narovnání viz bod shora, přičemž tímto důkazem, chce obžalovaný dokázat, že ačkoliv odmítá jakoukoliv trestní odpovědnost za své jednání, snaží se věci řešit. K této dohodě soud uvádí, že nijak neprokazuje úhradu škody vzniklé trestným činem a v žádném směru nemůže obž. Ing. L. polehčovat. K nabyvateli směnek a jeho nároku na náhradu škody, způsobené v trestním řízení a jeho uplatnění v trestním řízení platí ta sama argumentace obsažená v usnesení zdejšího soudu ze dne o nepřipuštění poškozeného. Směnečný věřitel, společnost Glory Daze Associated Ltd., není v tomto řízení poškozeným, proto ani nemůže uplatňovat vůči obžalovanému nárok na náhradu škody způsobené trestným činem. Dohoda je toliko způsobilá prokázat, že zanikla pohledávka z odkazovaných směnek, nikoli, že by mělo dojít, byť i k částečné úhradě škody poškozenému, kterému byla způsobena škoda trestným činem obžalovaného, pokud by skutečně došlo k příslibené platbě, což ovšem (např. výpisem dokladující dohodnutou platbu) soudu doloženo nebylo. Proto nejde o náhradu škody vzniklé trestným činem a obžalovanému tento důkaz nijak nepolehčuje.

92. Soud u obou obžalovaných neshledal ani zásadních přítěžujících okolností, ke kterým by mělo být v rámci jejich odpovídajícího potrestání mělo být reagováno. Je zcela věcí obžalovaných, jakou zvolí strategii obhajoby, nicméně byt' doznání je polehčující okolností, skutečnost, že obžalovaní vinu popírají jim nepřítěžuje. Postoj obžalovaného Ing. L. k celé věci jen prokazuje absolutní absenci náhledu na to, čeho se dopustil. V projednávaném případě šlo o relativně typickou úvěrovou trestnou činnost, při které byla způsobena majetková škoda v řádu několika desítek milionů korun.
93. V případě obou obžalovaných je tak základním vodítkem daná trestní sazby, a to trest odnětí svobody v rozpětí od 5 do 10 let. V případě obž. Ing. L. je nutné poukázat na to, že se dopustil dvou zvláště závažných zločinů, přičemž souhrnná výše škody činí částku 70 mil Kč, tedy 7x přesahuje minimální hranici škody velkého rozsahu. S ohledem na provedené dokazování a tvrzenou nemajetnost obžalovaného zde není vůbec žádný reálný předpoklad, že by obž. způsobený následek, jakkoliv odčinil. Pokud tedy za této situace soud reaguje uložením trestu odnětí svobody ve výměře 8 let, lze tento trest odnětí svobody, vyměřený lehce nad polovinou příslušné trestní sazby, považovat za zcela adekvátní a přiměřený. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný zařazen do mírnějšího typu věznice než by vyžadovala striktní aplikace trestního zákona, neboť v případě obžalovaného, ačkoliv jsou splněny zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, byl zařazen do věznice dle § 56 odst. 3 tr. řádu do věznice s ostrahou. Odlišný a mírnější typ věznice soud odůvodňuje tím, že pokud jde v případě o prvotrestaného bude i v mírnějším typu věznice bude v rámci jeho nápravy na něj dostatečně působeno. Soud neuložil, byt' byl státním zástupcem navrhován, peněžitý trest, byt' je evidentní, že obžalovaní se svou trestnou činností snažili získat majetkový prospěch, nicméně reálnost vydobyti peněžitě trestní sankce v případě obž. Ing. L. se nejví jako zcela reálná, v případě obžalovaného S. je dostatečně přísná již uložená kumulace trestu odnětí svobody a zákazu činnosti.
94. I v případě obžalovaného S. musel soud také reagovat na celkovou závažnost jeho trestného jednání, kdy jeho trestným činem byla způsobena škoda ve výši 27 mil. Kč. Jiná reakce než trest odnětí svobody není namístě. Výměra trestu je nižší než v případě spoluobžalovaného Ing. L., a to nejen z důvodu spáchání nižší škody, a spáchání jen jednoho trestného činu, ale soud uvažoval i míru jednání obžalovaného, kdy lze vzít za prokázané, že v určitém směru (aniž by to ovšem mohlo znamenat beztrestnost obžalovaného) bylo jeho osoby zneužito viz např. okolností jeho odvolání z funkce xxx xxx den po podpisu úvěrové smlouvy a zjištěných okolností, kdy se toto obžalovaný sám skutečně dozvěděl. Obžalovanému je ukládán trest odnětí svobody ve výměře 5 let, což je na samé spodní hranici dané trestní sazby, pro jehož výkon je dle příslušného ustanovení zařazen do věznice s ostrahou.
95. Oběma obžalovaným je pak ukládán i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, v případě obž. Ing. L., a na dobu 8 let v případě obžalovaného S. na dobu 5 let. Právě s ohledem na skutečnost, že se obžalovaní protiprávního jednání dopustili v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu společnosti, nabízí se tento trest jako naprosto zřejmý a logický. Soud si dovolí konstatovat, že z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaní zcela ignorovali zákonné povinnosti a související odpovědnost statutárního orgánu společnosti. Je tak zcela na místě jim v takovém způsobu výkonu funkce statutárních orgánů zabránit a ochránit tak společnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o něm Vrchní soud v Praze.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, která se ho přímo dotýká nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej prohlášením výslovně vzdaly.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, vzniká poškozenému možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 4. července 2024

Mgr. Miroslav Rákosník v. r.
předseda senátu